

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΓ'

Τετάρτη 10 Ιανουαρίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 10 Ιανουαρίου 2007, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.40' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΛΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τη Γραμματέα της Βουλής κ. Ελένη Ράπτη, Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. **ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Παραγωγών Καπνών και Πούρων Δήμου Ποταμιάς Λάρισας ζητεί το ποσοστό του Ε.Φ.Κ. και του Φ.Π.Α. να είναι 26% επί της τιμής πώλησης των πούρων και σιγαρίλλος.

2) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. **ΦΩΤΗΣ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Παραγωγών Καπνών και Πούρων Δήμου Ποταμιάς Λαρίσης ζητεί το ποσοστό του Ε.Φ.Κ. και του Φ.Π.Α. να είναι 26% επί της τιμής πώλησης των πούρων και σιγαρίλλος.

3) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ** κατέθεσε αναφορές με τις οποίες ο Διευθυντής της Δ.Ε. Νομού Πιερίας ζητεί την ίδρυση 5ου Γενικού Λυκείου και ΕΠΑ.Σ. στην πόλη της Κατερίνης, την κατάργηση του 3ου Ε.ΠΑ.Λ. Κατερίνης και τη μεταστέγαση της Γ' τάξης του 3ου Τ.Ε.Ε. Κατερίνης κ.λπ..

4) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Πιερίας ζητεί τη χορήγηση κονδυλίων για την επιδότηση των τουριστικών επιχειρήσεων του Νομού Πιερίας.

5) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. **ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κάτοικοι του Δημοτικού Διαμερίσματος Χιλιομοδίου και πέριξ χωριών Δήμου Τενέας Κορινθίας διαμαρτύρονται για τη διακοπή των δρομολογίων των λεωφορείων από Κόρινθο προς Άργος κ.λπ..

6) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Φθιώτιδας ζητεί τη λήψη μέτρων για την ανάπτυξη της περιφέρειας και των μικρών επιχειρήσεων.

7) Ο Βουλευτής Φλωρίνης κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΡΤΣΑΡΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος «ΚΟΜΑΝΤΟΣ '74» και ο Σύλλογος «Πολεμιστών ΕΛ.ΔΥ.Κ. '74» ζητεί την ικανοποίηση αιτημάτων των πολεμιστών Κύπρου.

8) Ο Βουλευτής Ροδόπης κ. **ΙΛΧΑΝ ΑΧΜΕΤ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Σχολική Εφορεία του Μειονοτικού Δημοτικού Σχολείου Βραγιάς Ροδόπης ζητεί την επιχορήγησή της για την επισκευή του πιο πάνω σχολείου.

9) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος «ΚΟΜΑΝΤΟΣ '74» και ο Σύλλογος «Πολεμιστών ΕΛ.ΔΥ.Κ. '74» ζητεί την ικανοποίηση αιτημάτων των πολεμιστών Κύπρου.

10) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δημήτριος Κομπής, κάτοικος Αγίου Νικολάου Βοιών Λακωνίας, ζητεί την επίλυση ιδιοκτησιακού του προβλήματος.

11) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. **ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ** κατέθεσε αναφορά η οποία αναφέρεται σε επένδυση από την εταιρεία «Atalanti Hills» στην περιοχή του Εξάρχου της Αταλάντης Φθιώτιδας.

12) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. **ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη λειτουργίας εγκαταστάσεων φιλικών προς το περιβάλλον.

13) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. **ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη μη λειτουργία του Μουσικού Θεάτρου Βόλου.

14) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. **ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ** και ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Πετρούπολης Αττικής ζητεί τη λήψη μέτρων για τη διαχείριση των απορριμμάτων και την επίλυση προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι της περιοχής του από τη χωματερή.

15) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΡΑΝΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κάτοικοι των χωριών της περιοχής ευθύνης του Κέντρου Υγείας Ζαγκλιβερίου Θεσσαλονίκης διαμαρτύρονται για τις συνεχιζόμενες πειθαρχικές και

ποινικές διώξεις των εργαζομένων στο πιο πάνω Κέντρο Υγείας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 961/8-11-06 ερώτηση της Βουλευτού κ. Εύης Χριστοφιλοπούλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ90022/28474/2256/29-11-2006 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ανωτέρω σχετική ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από τη Βουλευτή κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου, αναφορικά με την εξυπηρέτηση των συνταξιούχων ασφαλισμένων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Ελευσίνας, σύμφωνα με όσα μας πληροφορήσε η διοίκηση του Ιδρύματος, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η ιατρική περίθαλψη των ασφαλισμένων και συνταξιούχων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, παρέχεται από τα αρμόδια υγειονομικά όργανα του Ιδρύματος ή από τους συμβεβλημένους με το ΙΚΑ ιατρούς και σε εξαιρετικές περιπτώσεις από ιδιώτες ιατρούς λόγω επείγοντος περιστατικού ή όταν δεν είναι δυνατή η παροχή ιατρικής περίθαλψης από τα υγειονομικά όργανα του Ιδρύματος.

Στην περίπτωση αυτή, αποδίδεται η δαπάνη σύμφωνα με το ελάχιστο όριο κρατικής διατίμησης, που καθορίζεται με προεδρικά διατάγματα.

Επίσης, παρέχεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους και συνταξιούχους του Ιδρύματος:

- να επισκέπτονται τον αγροτικό ιατρό στις αγροτικές περιοχές,
- να επισκέπτονται τα κέντρα υγείας
- να καλούν τις πρώτες βοήθειες (166-ΕΚΑΒ) στις περιπτώσεις ανάγκης.

Το ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, για τη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων του για εξετάσεις που δε διενεργούνται στα ιατρεία της Τοπικής Μονάδας Υγείας του Ιδρύματος στην Ελευσίνα, έχει προχωρήσει σε σύναψη συμβάσεων:

α) με το ΘΡΙΑΣΙΟ Νοσοκομείο για εξετάσεις Γαστρεντερολογικές, Νευρολογικές, Φυσικοθεραπείες, Αξονικές Τομογραφίες, Μαστογραφίες, Κυτταρολογικές εξετάσεις, Αιμοκαθάρσεις, Υπέρηχους, Τρίplex και Ακτινοσκοπικές εξετάσεις

β) με το ιδιωτικό διαγνωστικό κέντρο ΙΩΝΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ για εξετάσεις Μαγνητικές-Αξονικές Τομογραφίες, Μέτρηση Οστικής Πυκνότητας, Μαστογραφίες και Τρίplex αγγείων με Τρίplex μηνιαίο πλαφόν.

Οι ασφαλισμένοι της περιοχής της Ελευσίνας, εξυπηρετούνται κατ' αρχήν από τα ανωτέρω συμβεβλημένα εργαστήρια.

Εάν όμως κάποιοι ασφαλισμένοι, δε μπορούν να εξυπηρετηθούν άμεσα, λόγω του υπάρχοντος πλαφόν στο ιδιωτικό εργαστήριο ή λόγω μακρινών ραντεβού στο ΘΡΙΑΣΙΟ Νοσοκομείο, παραπέμπονται για εξυπηρέτηση και στα εργαστήρια του ΙΚΑ στην Αθήνα.

Δεν παραπέμπονται, επομένως, όλοι οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Ελευσίνας στα ιατρεία του Ιδρύματος στην Αθήνα, αλλά μόνο αυτοί για τους οποίους υπάρχει αδυναμία εξυπηρέτησης από τα ιατρεία της Τοπικής Μονάδας Υγείας στην Ελευσίνα.

Από τη Διοίκηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, έχει δρομολογηθεί ήδη και επίκειται αύξηση του μηνιαίου πλαφόν σε ορισμένες εξετάσεις που διενεργεί το ιδιωτικό διαγνωστικό εργαστήριο στην Ελευσίνα, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων του.

Τέλος, επισημαίνεται ότι έχουν ληφθεί μέτρα που βελτίωσαν σημαντικά το επίπεδο των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας, τόσο σε οργανωτικό επίπεδο, όσο και σε επίπεδο υλικοτεχνικής υποδομής.

Ο Υπουργός
ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ»

2. Στην με αριθμό 1393/20-11-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/Φ.2/27471/4-12-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης, με αριθμό 1393/20-11-06, που κατέθεσε στη Βουλή ο βουλευτής Βασίλειος Κεγκέρογλου με θέμα «Να δοθεί στους φαντάρους το δικαίωμα υποβολής δικαι-

ολογητικών στις προκηρύξεις του ΑΣΕΠ», σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 5 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 2683/1999) η εκπλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων ή η νόμιμη απαλλαγή από αυτές αποτελεί προϋπόθεση για το διορισμό στο δημόσιο ενώ, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 10 του ίδιου ως άνω νόμου, οι υποψήφιοι υπάλληλοι θα πρέπει να έχουν τα προσόντα του διορισμού τόσο κατά το χρόνο λήξης της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων όσο και κατά το χρόνο του διορισμού.

Το ανωτέρω θεσμικό πλαίσιο, που παγιώθηκε με την επί σειρά ετών εφαρμογή του, είναι επαρκές και δεν κρίνεται αναγκαία και σκόπιμη οιαδήποτε τροποποίησή του.

Όσον αφορά στους εκπαιδευτικούς και την εφαρμογή της διάταξης της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 3475/2006 «Οργάνωση και λειτουργία της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις», που προβλέπει ότι «Οι εκπαιδευτικοί, που περιλαμβάνονται στους, κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ισχύοντες πίνακες διοριστέων του Α.Σ.Ε.Π. χωρίς να έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις διορίζονται με τους τελευταίους πριν τη λήξη ισχύος των πινάκων διορισμού και αναλαμβάνουν υπηρεσία με την έναρξη του επόμενου σχολικού έτους, με την προϋπόθεση να έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις κατά τη διάρκεια ισχύος των πινάκων, άλλως ο διορισμός ακυρώνεται», πρόκειται για μεταβατικής ισχύος διάταξη, για την οποία αρμόδιο να απαντήσει είναι το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, το οποίο είχε και την πρωτοβουλία της ρύθμισης αυτής.

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ»

3. Στην με αριθμό 909/7.11.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Δραγασάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ.137208/4.12.06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 909/7-11-2006 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή Γ. Δραγασάκη σχετικά με την προστασία εργαζομένων λόγω έξαρσης της φυματίωσης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης απέστειλε έγκαιρα την εγκύκλιο με αρ. Υ1/οικ.114862/25-9-2006 για τον αντιφυματικό εμβολιασμό. Σύμφωνα με τις πρόσφατες οδηγίες του ΠΟΥ και της Διεθνούς Ένωσης κατά της φυματίωσης και των Νόσων του Αναπνευστικού, δίνεται ιδιαίτερη έμφαση κυρίως στον εμβολιασμό των παιδιών που ανήκουν στις ομάδες υψηλού κινδύνου, όπως μετανάστες από χώρες με υψηλό δείκτη ενδημικότητας, καταυλισμοί αθίγγανων άλλων πληθυσμών που διαβιούν ομαδικά, κλπ.

Η φυματίωση είναι ένα υποχρεωτικώς δηλούμενο νόσημα, ενώ με την εγκύκλιο του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης επισημαίνεται ότι εξίσου σημαντική είναι η έγκαιρη δήλωση των κρουσμάτων φυματίωσης στις Δ/σεις Υγείας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων της χώρας και στο ΚΕΕΛΠΝΟ.

Επιπλέον γίνεται ιδιαίτερη σύσταση για τη δραστηριοποίηση όλων των Εμβολιαστικών Κέντρων της χώρας προς την κατεύθυνση της έγκαιρης ανίχνευσης της φυματίωσης. Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης έχει δημιουργήσει ένα μηχανισμό άμεσης υγειονομικής επιτήρησης και παρέμβασης για τους μετακινούμενους πληθυσμούς, σε συνεργασία με το ΚΕΕΛΠΝΟ, τις ΔΥΠΕ της χώρας και όλους τους εποπτευόμενους φορείς, ώστε να αποφευχθεί η μετάδοση κάποιου λοιμώδους νοσήματος όπως είναι η φυματίωση. Έχουν δοθεί οδηγίες και πραγματοποιούνται συναντήσεις ενημερωτικού χαρακτήρα από εξειδικευμένα κλιμάκια του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης με όλους τους εργαζόμενους σε Αστυνομικά Τμήματα, Λιμεναρχεία, Αεροδρόμια και άλλες πύλες εισόδου της χώρας μας, για την αποφυγή μετάδοσης λοιμωδών νοσημάτων. Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης συνεργάζεται στενά με το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC), την ΕΕ και άλλους Διεθνείς Οργανι-

σμούς με τελικό σκοπό την προάσπιση της Δημόσιας Υγείας.

Εξάλλου για τη χορήγηση των Πιστοποιητικών Υγείας σε υπηκόους τρίτων χωρών, προκειμένου να μονιμοποιηθούν στη χώρα μας, είναι απαραίτητη η ακτινογραφία θώρακος, η διενέργεια φυματοαντίδρασης (Μαντουξ) και η κλινική εξέταση του ασθενούς για την έγκαιρη διάγνωση της φυματίωσης, ώστε να αποφευχθεί η διασπορά της νόσου (εγκύκλιος του ΥΥΚΑ αρ. Υ1/οικ. 102120/28-9-2005).

Τέλος, το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης συνεργάζεται με τις Οργανώσεις των Ηνωμένων Εθνών και του Παγκόσμιου Ταμείου Καταπολέμησης του AIDS, της φυματίωσης και της ελονοσίας.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ»

4. Στην με αριθμό 871/6.11.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αλέξανδρου Ακριβάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1279/20-11-2006 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης, παρακαλώ να ενημερώσετε τον κ. Βουλευτή για τα εξής:

Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που ανακύπτουν από τις κενές οργανικές θέσεις δικαστικών υπαλλήλων σε ορισμένες δικαστικές υπηρεσίες της χώρας, από τον Μάρτιο του 2004 έως σήμερα διορίσαμε 123 νέους, δικαστικούς επιμελητές και ολοκληρώσαμε τη διαδικασία μετάταξης 400 επιπλέον σε θέσεις γραμματέων. Ακόμη, έχουν διορισθεί 26 νέοι γραμματείς και επίκειται άμεσα ο διορισμός άλλων 25. Επιπλέον, εντός των προσεχών ημερών διορίζονται 40 δακτυλογράφοι.

Για την περαιτέρω ενίσχυση του προσωπικού των δικαστικών υπηρεσιών, όπως αυτών της περιφέρειας του Πρωτοδικείου Λιβαδειάς, το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει ήδη δρομολογήσει την κατ' εξαίρεση πρόσληψη με διαγωνισμό 465 δικαστικών υπαλλήλων εντός του 2007. Από τις θέσεις αυτές, δύο έχουν κατανεμηθεί στο Πρωτοδικείο Λιβαδειάς, μία στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Λιβαδειάς και μία στο Πταισματοδικείο Λιβαδειάς. Μόλις το Υπουργείο Απασχόλησης μας αποστείλει την κατανομή των θέσεων που αντιστοιχούν στα Άτομα Με Ειδικές Ανάγκες, θα διαβιβάσουμε στο Α.Σ.Ε.Π. τη συνολική κατανομή προκειμένου να προκηρύξει το σχετικό διαγωνισμό.

Επισημαίνεται ότι έως την πρόσληψη των παραπάνω υπαλλήλων, οι δικαστικές υπηρεσίες της χώρας θα ενισχυθούν άμεσα με την τοποθέτηση ικανοποιητικού αριθμού υπαλλήλων εκπαιδευμένου προσωπικού, οι οποίοι διατίθενται από τον Ο.Α.Ε.Δ. Ειδικότερα, από ένα άτομο πρόκειται να τοποθετηθεί στο Πρωτοδικείο Λιβαδειάς, στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Λιβαδειάς και στο Ειρηνοδικείο Λιβαδειάς. Ακόμη για την αντιμετώπιση της αυξημένης δικαστηριακής ύλης, το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει εγκρίνει για το τρέχον έτος 750 ώρες υπερωριακής απασχόλησης για τους υπαλλήλους των υπηρεσιών της περιφέρειας του Πρωτοδικείου Λιβαδειάς.

Επιπλέον, με Απόφασή μου έχει συσταθεί Ειδική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή με αντικείμενο τη μελέτη της ανακατανομής των υφισταμένων οργανικών θέσεων των δικαστικών υπαλλήλων των πολιτικών, ποινικών και διοικητικών Δικαστηρίων και Εισαγγελιών της χώρας, με βάση τα επικαιροποιημένα σχετικά στατιστικά στοιχεία. Με αυτόν τον τρόπο θα διασφαλισθεί η ορθολογικότερη κατανομή των υπηρετούντων δικαστικών υπαλλήλων, με βάση τις πραγματικές ανάγκες της κάθε υπηρεσίας. Η Επιτροπή θα παραδώσει το έργο της αμέσως μετά τις γιορτές των Χριστουγέννων, καθώς οξύ πρόβλημα υγείας του κρίσιμου εκπροσώπου των δικαστικών υπαλλήλων στην Επιτροπή την υποχρέωσε σε τρίμηνη παράταση έκδοσης του σχετικού πορίσματός της.

Με τις παραπάνω ενέργειες το Υπουργείο Δικαιοσύνης εκτιμά ότι θα καλυφθεί σημαντικό μέρος των αναγκών που παρουσιάζουν οι δικαστικές υπηρεσίες της χώρας, μεταξύ των οποίων και αυτές της περιφέρειας του Πρωτοδικείου Λιβαδειάς.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ»

5. Στην με αριθμό 2023/5.12.2006 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Οικονόμου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ1/Α/25667/22.12.06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Β. Οικονόμου, σχετικά με τη διέλευση του αγωγού φυσικού αερίου από τον κάμπο των Μεγάρων και με βάση τα όσα μας πληροφόρησε εγγράφως η ΔΕΠΑ, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Προκειμένου για την επιλογή της βέλτιστης χάραξης του Αγωγού Φυσικού Αερίου προς Κόρινθο, η ΔΕΠΑ εφάρμοσε, όπως πάντα, τα διεθνώς ακολουθούμενα πρότυπα και κώδικες σε ότι αφορά την ασφάλεια αγωγού και πληθυσμού και την προστασία του περιβάλλοντος.

Συγκεκριμένα, στη φάση της προκαταρκτικής περιβαλλοντικής μελέτης εξετάστηκαν τρεις εναλλακτικές λύσεις: η πρώτη κατά μήκος της παλαιάς εθνικής οδού, η οποία απορρίφθηκε λόγω ανυπερέβλητων τεχνικών προβλημάτων και λόγω διέλευσης από περιοχές με υψηλή τουριστική ανάπτυξη, η δεύτερη στους πρόποδες της ορεινής περιοχής βορείως των Μεγάρων, η οποία απορρίφθηκε επειδή διήρχετο από τμήματα της περιοχής Natura και η τρίτη που διασχίζει τον κάμπο βορείως των Μεγάρων. Η τελευταία, που επιλέχθηκε τελικά, τροποποιήθηκε ελαφρώς, μετατοπισθείσα βορειότερα, κατά τη διαδικασία έγκρισης της προκαταρκτικής μελέτης, κατόπιν απαίτησης της αρμόδιας Εφορείας Αρχαιοτήτων.

Η ΔΕΠΑ δεν μελέτησε εναλλακτική χάραξη με κατασκευή υποθαλάσσιου αγωγού, ως μη ενδεδειγμένη λύση με βάση τη διεθνή πρακτική, λόγω τεχνικών και περιβαλλοντικών προβλημάτων, θεμάτων ασφάλειας του αγωγού και ασφάλειας ναυσιπλοΐας στην περιοχή, χρονοβόρων διαδικασιών διερεύνησης, μελετών και αδειοδότησης και τέλος απαγορεύσεων που επιβάλλονται για λόγους εθνικής άμυνας.

Σε όλη τη διάρκεια της προέγκρισης/έγκρισης των μελετών, η ΔΕΠΑ ήταν σε διαρκή επαφή με τις αρμόδιες αρχές και τους τοπικούς φορείς, τους οποίους ενημέρωσε σε αλληπάλληλες συναντήσεις.

Στη διάρκεια αυτών των συναντήσεων, προτάθηκε από τη ΔΕΠΑ νέα εναλλακτική διαδρομή δια μέσου του ορεινού όγκου βορείως της πεδιάδας των Μεγάρων, η οποία είχε σημαντικά τεχνικά προβλήματα, τα οποία θα μπορούσαν να επιλυθούν προκαλώντας όμως αύξηση του κόστους κατασκευής. Και η λύση αυτή απορρίφθηκε από τους αντιδρώντες κατοίκους των Μεγάρων, οι οποίοι αντιπρότειναν, μονίμως, την υποθαλάσσια διαδρομή, η οποία όμως δεν είναι εφικτή για τους λόγους που προαναφέρθηκαν.

Θα πρέπει τέλος να σημειωθεί ότι και η εναλλακτική λύση δια μέσου του ορεινού όγκου σήμερα πλέον δεν είναι εφικτή, δεδομένου ότι η εργολαβία κατασκευής και οι συμβάσεις προμήθειας υλικών (σωληνώσεις κλπ.) έχουν προκηρυχθεί, έχουν κατακυρωθεί για την τελικώς επιλεγείσα διαδρομή και το έργο κατασκευής του αγωγού έχει ήδη ξεκινήσει.

Ο Υφυπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΠΑΝΤΖΗΣ»

6. Στην με αριθμό 905/7-11-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Αγοραστό δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ90022/27136/445/22-11-06 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ.πρωτ. 905/7-11-06 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής Ν. Λαρίσης κ. Κων/νος Αγοραστός, σχετικά με το αναφερόμενο θέμα, σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Με τον ν. 2458/1997, ο Κλάδος Πρόσθετης Ασφάλισης Αγροτών που είχε συσταθεί με τον ν.1745/1987 για να παράσχει ένα πρόσθετο συμπλήρωμα σύνταξης στους αγρότες παράλληλα με την προνοιακή σύνταξη του ν.4169/1961, καταργήθηκε και ο διανυθείς χρόνος στον Κλάδο Πρόσθετης Ασφάλισης θεωρείται χρόνος ασφάλισης στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών.

Με τις διατάξεις της παραγρ.3 του αρθρ.ΙΙ του ν.2458/1997

δόθηκε η δυνατότητα στους ασφαλισμένους του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης να καταβάλλουν τις καθυστερούμενες εισφορές τους για τον Κλάδο Πρόσθετης Ασφάλισης μέχρι 31-12-1999. Στη συνέχεια με το άρθρο 22 του ν.2874/2000 και το άρθρο 7 του ν.3050/2002, δόθηκε παράταση για την καταβολή των οφειλόμενων εισφορών του Κλάδου Πρόσθετης, τόσο των εγγεγραμμένων στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης, όσο και στους εγγεγραμμένους στον Κλάδο Πρόσθετης Ασφάλισης, για την αναγνώριση του σχετικού χρόνου ασφάλισης.

Απαραίτητη προϋπόθεση ήταν να υπάρχει εγγραφή τόσο στον Κλάδο Πρόσθετης Ασφάλισης όσο και στον Κλάδο Κύριας.

Για την οριστική αντιμετώπιση του θέματος κρίθηκε σκόπιμη η θέσπιση πάγιας διάταξης που ενσωματώθηκε στο νομοσχέδιο που έχει κατατεθεί από το Υπουργείο μας στη Βουλή για ψήφιση και με την οποία δίνεται η δυνατότητα αναγνώρισης του χρόνου που διανύθηκε στο Κλάδο Πρόσθετης Ασφάλισης, σε όσους έχουν εγγραφεί τόσο στο Κλάδο Κύριας, όσο και στον Κλάδο Πρόσθετης Ασφάλισης, χωρίς χρονικούς περιορισμούς ως προς την άσκηση του δικαιώματος αυτού.

Ο Υπουργός
ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ»

7. Στην με αριθμό 944/7-11-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πέτρου Κασιλιέρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 166/27-11-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Π. Κασιλιέρης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Με την ολοκλήρωση του Συστήματος Γεωγραφικών Πληροφοριών στον Ελαιοκομικό Τομέα διαπιστώθηκαν αποκλίσεις-προβλήματα, τα οποία έχουν καταγραφεί και κατηγοριοποιηθεί, ώστε να αντιμετωπιστούν στο πλαίσιο της ενημέρωσης-τήρησης του Ελαιοκομικού Μητρώου. Από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για τη διευθέτηση των ανωτέρω αποκλίσεων, έτσι ώστε να προκύψει ένα έγκυρο και αξιόπιστο, για την καταβολή των κοινοτικών ενισχύσεων, Ελαιοκομικό Μητρώο και για την υπαγωγή των παραγωγών στα προγράμματα του Υπουργείου.

Παράλληλα, στη Δ/ση Διαχείρισης Μητρώων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δημιουργήθηκε μία ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων με τα αλφαριθμητικά και χαρτογραφικά στοιχεία του κάθε ελαιοκαλλιεργητή και των αντίστοιχων τεμαχίων του. Η ηλεκτρονική αυτή Βάση έχει πλέον ολοκληρωθεί και στις Δ/σεις Αγροτικής Ανάπτυξης (Δ.Α.Α.) ενώ από την καλλιεργητική περίοδο 2005/2006 για το Ελαιοκομικό οι τυχόν τροποποιήσεις ή νέες εγγραφές των ενδιαφερόμενων παραγωγών μπορούν να ενσωματωθούν απ' ευθείας στο Ελαιοκομικό Μητρώο. Αποτέλεσμα της ενέργειας αυτής είναι η πρόσβαση τόσο στα αλφαριθμητικά όσο και στα χαρτογραφικά αρχεία των παραγωγών μέσω εξουσιοδοτημένων χρηστών και η άμεση εισαγωγή των μεταβολών που προκύπτουν στα στοιχεία των ελαιοπαραγωγών και των ελαιοτεμαχίων τους. Παραγωγοί, επομένως, που επικαλούνται οποιαδήποτε μεταβολή και την αποδεικνύουν με συγκεκριμένα δικαιολογητικά, μπορούν πλέον να εισαχθούν στο σύστημα ηλεκτρονικά, με αυτόματη ενημέρωση της Βάσης του Μητρώου, μετά από υποβολή αίτησής τους στο Νομό της ίδιας της εκμετάλλευσής τους. Η ενημέρωση και η εκπαίδευση όλων των Δ.Α.Α. της Χώρας έχει ολοκληρωθεί, ενώ για την περίοδο 2006/2007 για το Ελαιοκομικό θα ακολουθήσει δεύτερος κύκλος εκπαίδευσης για τους χρήστες.

Η σταδιακή ενημέρωση-τήρηση του Ελαιοκομικού Μητρώου είναι πλέον εφικτή ενώ εξασφαλίζεται και η υπαγωγή των καλλιεργητών στα καθεστώτα ενίσχυσης των προγραμμάτων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Επισημαίνεται ότι η ενημέρωση - τήρηση του Μητρώου μέσω αναδόχων εταιρειών, παρά τις προσπάθειες ανάθεσης και εκτέλεσης συγκεκριμένου συμβατικού έργου, δεν τελεσφόρησε εξαιτίας εμπλοκής των διαδικασιών του διαγωνισμού (δικαστικές καθυστερήσεις, ενστάσεις).

Παράλληλα στα πλαίσια του Ο.Σ.Δ.Ε. στο οποίο από το 2006 περιλαμβάνεται και η ελαιοκομία, μέσω μνημονίου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ΠΑΣΕΓΕΣ και ΟΠΕΚΕΠΕ υπάρχει η δυνατότητα καταγραφής των ελαιοτεμαχίων, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στην επικαιροποίηση του Μητρώου.

Συμπληρωματικά των ανωτέρω, σας διαβιβάζουμε συνημμένα, το με αριθμ. πρωτ. 108304/20-11-2006 έγγραφο του Προέδρου του Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ).

Ο Υφυπουργός
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 11 Ιανουαρίου 2007.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 181/8.1.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Εξάρχου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για αύξηση των συντελεστών επιστροφής Φ.Π.Α. για τους αγρότες κ.λπ..

2. Η με αριθμό 183/8.1.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την απρόσκοπτη ηλεκτροδότηση των αντλιοστασίων των αγρών της Νέας Τριγλίας Χαλκιδικής λόγω αγωγών της Δ.Ε.Η. για καθυστερήσεις πληρωμών κ.λπ..

3. Η με αριθμό 178/8.1.2007 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς την Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με τη διερεύνηση υποθέσεων εξαφανίσεων, απαγωγών και δολοφονιών, αποδήμων Ελλήνων από το δικτατορικό καθεστώς της Αργεντινής και της Χιλής στη δεκαετία του '70 κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 176/8.1.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευάγγελου Αργύρη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την απόδοση της Ενιαίας Ενίσχυσης στους δικαιούχους αγρότες κ.λπ..

2. Η με αριθμό 184/8.1.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την ανεξέλεγκτη καύση σκουπιδιών στη χωματερή του Δήμου Οινόφυτων Βοιωτίας, τις επιπτώσεις στις κτηνοτροφικές μονάδες της περιοχής κ.λπ..

3. Η με αριθμό 179/8.1.2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με τις καθυστερήσεις στην έκδοση αδειών παραμονής μεταναστών στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Πολιτιστική Χορηγία».

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής στη χθεσινή συνεδρίαση. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου και οι υπουργικές τροπολογίες ως μια ενότητα.

Κύριε Υπουργέ, έχετε να κάνετε κάποια παρέμβαση;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Όχι ως μια ενότητα, κύριε Πρόεδρε. Οι τροπολογίες ξεχωριστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Στο σύνολό τους εννοούμε. Θα δοθεί άνεση χρόνου, έτσι γίνεται και δεν θα έχετε κανένα πρόβλημα. Όσοι από εσάς θέλετε περισσότερο χρόνο, θα δοθεί ο χρόνος.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Καρύδη.

ΧΡΥΣΗ ΚΑΡΥΔΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλημέρα σας, κυρίες και κύριοι. Μπαίνουμε στη συζήτηση επί των άρθρων του νομοσχεδίου. Δεν θα σταθώ στα άρθρα που δεν δημιούργησαν μεγάλο πανικό χθες. Θα επικεντρωθώ σ' αυτά που είχαν τις περισσότερες αντιρρήσεις.

Ξεκινάμε, λοιπόν, με το άρθρο 1 που οροθετεί την έννοια της πολιτιστικής χορηγίας. Θα είναι ένας αμφίδρομος κοινωνικός θεσμός που στηρίζεται στην αρχή της υγιούς και αμοιβαίας ανταποδοτικότητας. Ο χορηγός προσφέρει οικονομική ή άλλης μορφής υποστήριξη για την ενίσχυση πολιτιστικών έργων με αντιστάθμισμα την προβολή του κοινωνικού του προσώπου και της ευποιίας του.

Θεωρώ ιδιαίτερα σημαντική και σωστή την αναφορά και σε χορηγίες σε είδος, υπηρεσίες ή άλλα αγαθά, γιατί μεταξύ άλλων διευρύνει τον αριθμό των δυνάμει χορηγών. Ως αποδέκτες της χορηγίας ορίζονται το δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δευτέρου βαθμού, τα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και -εξαιρετικά σημαντικό- οι μη κερδοσκοπικές εταιρείες που κατά το καταστατικό τους επιδιώκουν πολιτιστικούς σκοπούς.

Το άρθρο 2, όπως σας εξήγησε και ο Υπουργός, μπήκε ακριβώς για να αποσαφηνίσει την έννοια της χορηγίας από άλλες συγγενείς κοινωνικές έννοιες, όπως είναι η διαφήμιση, η δωρεά, η επιχορήγηση, η προώθηση πωλήσεων.

Ερχόμαστε στο περίφημο άρθρο 3, με το οποίο συνιστάται στο Υπουργείο Πολιτισμού Γραφείο Χορηγιών που λειτουργεί σε επίπεδο τμήματος και έχει τις αρμοδιότητες που θα πούμε παρακάτω.

Ήθελα να σας πω, κύριε Παπαϊωάννου, επειδή αναφερθήκατε χθες στη σύσταση αυτού του Γραφείου Χορηγιών και είπατε ότι αποτελεί στρέβλωση η δημιουργία του, ότι όπως είναι φυσικό δεν προβλέπεται στον Οργανισμό του Υπουργείου Διεύθυνση Χορηγιών, επομένως και μέχρι -πιθανόν κάποτε- να γίνει καινούργιος Οργανισμός για να λειτουργήσει έπρεπε να λειτουργήσει σε επίπεδο τμήματος.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Γιατί απευθείας στον Υπουργό;

ΧΡΥΣΗ ΚΑΡΥΔΗ: Γιατί συνήθως απ' ό,τι ξέρω τα τμήματα αυτά υπάγονται στον Υπουργό.

Το Γραφείο, λοιπόν, συγκεντρώνει στοιχεία από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου και εποπτευόμενους από το Υπουργείο φορείς σχετικά με έργα αρμοδιότητας του Υπουργείου που αναζητούν χορηγία. Για τα έργα αυτά ζητείται η γνωμοδότηση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου ή του Κεντρικού Συμβουλίου Νεοτέρων Μνημείων και μετά απ' αυτήν τη διαδικασία το Γραφείο συντάσσει και δημοσιεύει έναν ενδεικτικό κατάλογο έργων που αναζητούν χορηγία. Λέω ενδεικτικό, διότι

ο κατάλογος αυτός δεν είναι δεσμευτικός και δεν απαγορεύει χορηγίες σε έργα εκτός καταλόγου.

Έχει ιδιαίτερη σημασία ότι ο κατάλογος αυτός αφορά μόνο έργα αρμοδιότητας του Υπουργείου Πολιτισμού, ουσιαστικά δηλαδή μόνο έργα της πολιτιστικής κληρονομιάς. Καταργείται μ' αυτόν τον τρόπο ο κατάλογος έργων του σύγχρονου πολιτισμού και αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, γιατί εγώ πιστεύω ότι συμβάλλει και στην κατάργηση της γραφειοκρατίας. Θα επανέλθουμε σ' αυτόν τον κατάλογο όταν μιλήσουμε για το σύγχρονο πολιτισμό. Εφόσον η χορηγία αφορά έργα του Υπουργείου Πολιτισμού, το Γραφείο μεριμνά για την υπογραφή της σύμβασης.

Ερχόμαστε στο σύγχρονο πολιτισμό όπου όταν αποδέκτης δεν είναι το δημόσιο, το Γραφείο Χορηγιών παραλαμβάνει τις συμβάσεις που έχουν υπογραφεί μεταξύ χορηγού και αποδέκτη της χορηγίας και εισηγείται εντός δέκα ημερών στον Υπουργό Πολιτισμού για το χαρακτηρισμό τους ως συμβάσεις πολιτιστικής χορηγίας, προκειμένου να αξιοποιήσει ο χορηγός τα προβλεπόμενα από το νόμο δικαιώματα.

Ο κ. Μπένος χθες, τον οποίο τιμώ και σέβομαι προσωπικά, διατύπωσε τη διαφωνία του ως προς αυτό το σκέλος της διαδικασίας και παρ' όλο που ο κύριος Υπουργός έδωσε τις απαραίτητες διευκρινίσεις, θα ήθελα να προσθέσω τα εξής. Λυπάμαι που δεν είναι εδώ ο κ. Μπένος, ελπίζω να του μεταφερθούν.

Το Γραφείο Χορηγιών, λοιπόν, δεν κρίνει ούτε τον αποδέκτη της χορηγίας ούτε -πολύ περισσότερο- το χορηγό. Πιστοποιεί απλά το κατά πόσο η χορηγική σύμβαση έχει πολιτιστικό χαρακτήρα. Κανείς δεν απαγορεύει σε κάποιον πολιτιστικό φορέα ή πολιτιστικό οργανισμό να αποδεχθεί μια εμπορική χορηγία ή μια διαφήμιση. Σ' αυτήν την περίπτωση όμως η σύμβαση δεν εμπίπτει στις διατάξεις του παρόντος νόμου. Επομένως δεν έχει σημασία ποιος είναι ο αποδέκτης. Σημασία έχει κάθε φορά ό,τι αφορά τα αντισταθμίσιμα υπέρ του χορηγού. Αυτό είναι απλό να διαπιστωθεί από τη σύμβαση και σε διάστημα δέκα ημερών η σύμβαση αυτή πιστοποιείται ή όχι ως πολιτιστική.

Κυρίες και κύριοι, είναι πραγματικά εξαιρετικά ευχάριστο ότι η πλειοψηφία σ' αυτήν την Αίθουσα ψηφίζει το σχέδιο νόμου για την πολιτιστική χορηγία.

Θα ήθελα όμως να σας επισημάνω ότι εάν πραγματικά θέλουμε να στηρίξουμε το θεσμό, πρέπει να τον θωρακίσουμε με τα απαραίτητα μέτρα που θα εξασφαλίζουν όχι απλά την αποτελεσματική λειτουργία του αλλά και τη διαφάνεια και την αξιοπιστία.

Κανείς στην Αίθουσα αυτή δεν είναι υπέρ της γραφειοκρατίας, αλλά ας μη βιαστούμε να χαρακτηρίσουμε γραφειοκρατικό ό,τι διασφαλίζει αυτές τις προϋποθέσεις.

Συνεχίζω με τις αρμοδιότητες του Γραφείου Χορηγιών. Το Γραφείο, λοιπόν, εισηγείται στο Συμβούλιο Χορηγιών για τα χορηγικά γραφεία και δημοσιεύει ετησίως κατάλογο χορηγικών συμβάσεων του προηγούμενου έτους.

Το άρθρο 4 προβλέπει στο Υπουργείο Πολιτισμού Συμβούλιο Χορηγιών με γνωμοδοτικό και συμβουλευτικό χαρακτήρα σε θέματα πολιτιστικής χορηγίας. Το Συμβούλιο αποτελείται από εννέα μέλη. Τα έξι είναι προσωπικότητες ευρείας αποδοχής από τους χώρους της παιδείας, του πολιτισμού, της επιστήμης ή της οικονομίας. Βεβαίως συμμετέχει στο Συμβούλιο ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Αρχαιοτήτων και Πολιτιστικής Κληρονομιάς του Υπουργείου Πολιτισμού, όπως άλλωστε και ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Σύγχρονου Πολιτισμού.

Για την υπαγωγή της χορηγικής πράξης στις διατάξεις του παρόντος νόμου του άρθρου 5 απαιτείται έγγραφη σύμβαση όπου αναφέρονται οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα και του αποδέκτη και εκείνου που κάνει τη χορηγία.

Στο άρθρο 5 γίνεται σαφές ότι ο χορηγός δεν επεμβαίνει στο περιεχόμενο ή το σχεδιασμό της πολιτιστικής δραστηριότητας, για την οποία αποκλειστικά υπεύθυνος είναι ο αποδέκτης της χορηγίας. Και εδώ θα ήθελα να σας πω, κύριε Χουρμουζιάδη, που βεβαίως το γνωρίζετε, γιατί είπατε χθες ότι ο χορηγός ασκεί πολιτική, ότι αυτό δεν είναι σωστό. Πώς γίνεται αυτό, όταν το δημόσιο δεν κάνει χορηγία. Το δημόσιο δεν κάνει χορηγία παρά μόνο επιχορήγηση. Και με την επιχορήγηση ενδεχο-

μένως ασκεί πολιτική. Ο χορηγός που επιλέγει να δώσει χρήματα σε μια πολιτιστική δραστηριότητα δεν ασκεί πολιτική με αυτόν τον τρόπο. Δικαίωμά του είναι να κάνει κάποια επιλογή. Όμως δεν ασκεί πολιτική κατ' αυτόν τον τρόπο, κατά τη γνώμη μου φυσικά.

Τελειώνοντας, γιατί δεν έχω αρκετό χρόνο, το σημαντικό που πρέπει να αναφέρουμε είναι το άρθρο 12, που παρέχει για πρώτη φορά τόσο σημαντική φοροαπαλλαγή στο χορηγό και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό, γιατί πρέπει να δοθούν κίνητρα. Ανάμεσα στα κίνητρα αυτά είναι και η θέσπιση των χορηγικών βραβείων. Ζήτησε ο κ. Αλαβάνος την απόσυρση αυτών των δύο άρθρων που αφορούν την κατάταξη των χορηγών σε κατηγορίες και τα χορηγικά βραβεία. Μα, τα βραβεία και η αναγνώριση της προσφοράς του χορηγού είναι μέρος της ανταποδοτικότητας της σύμβασης. Επίσης σημαντικό είναι το άρθρο 13 το οποίο εξασφαλίζει επίσης τη διαφάνεια της συναλλαγής στις συμβάσεις και ζητά οι μεν χορηγίες που έχουν αποδέκτη το ελληνικό δημόσιο να εισπράττονται μέσω ειδικού κωδικού εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού, ενώ για τις άλλες του σύγχρονου πολιτισμού να κατατίθενται σε ειδικό λογαριασμό στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

Λυπάμαι που δεν έχω άλλο χρόνο, είχα να πω και πολλά άλλα, αλλά ελπίζω να μου δοθεί η ευκαιρία κατά τη διάρκεια της συζήτησης να επανέλθω.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρούνται τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «Ελληνες στη Διασπορά 15ος -21ος αιώνας», καθώς και τους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το 6ο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Δημητρίου Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές και καλή χρονιά.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Λιντζέρης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με την άνοση του χρόνου που είπατε ότι θα μας δώσετε, μιας και είναι πολλά τα άρθρα και οι τροπολογίες, ξεκινώ με κάποιες παρατηρήσεις πάνω στη χθεσινή τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού.

Κύριε Υπουργέ, θα συμφωνήσω μαζί σας ότι όλα στην πολιτική κρίνονται εκ του αποτελέσματος. Η αυταρέσκεια όμως και η προπέτεια είναι κακοί σύμβουλοι. Έτσι, λοιπόν, εγώ θα ευχηθώ να πετύχει στην εφαρμογή του το νομοσχέδιό σας. Μη βιάζεστε όμως. Και λέγω, μη βιάζεστε γιατί αυτά τα οποία φαίνονται από τις ρυθμίσεις, όπως έχουν κατατεθεί, μάλλον προβλήματα θα δημιουργήσουν παρά θα λύσουν.

Άλλωστε, κύριε Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, μη φαντάζεστε ότι υπάρχει πολύ μεγάλη χορηγική ύλη. Οι ειδικοί προσδιορίζουν το ποσό γύρω στα 15.000.000 ευρώ το χρόνο. Αν, λοιπόν, εσείς νομίζετε ότι μ' αυτά τα 15.000.000 ευρώ θα μπορούσατε να λύσετε το πρόβλημα της υποχρηματοδότησης στον πολιτισμό, όπως αυτό φαίνεται από τους προϋπολογισμούς που έχετε καταθέσει, νομίζω ότι κάνετε πάρα πολύ μεγάλο λάθος.

Μπαίνοντας τώρα στην ουσία των άρθρων δηλώνουμε ότι την παράγραφο 1 την ψηφίζουμε. Όπως σας είπα και στην επιτροπή, θεωρώ ότι μια και είναι διεθνής και σαφώς ευρωπαϊκή αντίληψη ότι δεν υπάρχει οικονομική ανάπτυξη κόντρα ή χωρίς να συνοπλογίζει το περιβάλλον, θεωρώ ότι θα μπορούσατε να προσθέσετε τη φράση «Στο πλαίσιο της αρχής αειφορίας» στην τέταρτη παράγραφο του άρθρου 1.

Κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 2, έτσι όπως το έχετε επαναδιατυπώσει, που βάζετε τους συγκεκριμένους ορισμούς, θα συμφωνούσαμε. Σας είπα και στην επιτροπή, σας το είπα και χθες, ίσως θα μπορούσε να γίνει ακόμα πιο κατηγορηματικός και χαρακτηριστικός ο ορισμός στη διαφορά μεταξύ της διαφήμισης και της χορηγίας. Όχι ότι δεν υπάρχουν ορισμοί. Σαφώς και υπάρχουν. Αλλά θα ήταν καλύτερο να διατυπώνονται και στη

συγκεκριμένη διάταξη.

Κύριε Πρόεδρε, η μεγάλη μας διαφωνία είναι στα άρθρα πρώην 2 και 3 και τώρα 3 και 4, όπως έχουν διατυπωθεί και όπου εκεί κατά τη δική μας αντίληψη εκφράζεται απόλυτα η νοοτροπία, η ιδεολογία, η λογική του κυρίου Υπουργού και της κυβερνώσας παράταξης. Επιχειρεί μια ασφυκτική συγκέντρωση όλων των εξουσιών και όλων των ζητημάτων που έρχεται να επιλύσει το νομοσχέδιο. Και εγώ δεν έχω να προσθέσω τίποτε άλλο, παρά να πω ότι διακατέχεται από μια κρατικίστικη λογική.

Έφυγε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Δεν καταλαβαίνω γιατί χειροκρότησε αυτά που είπε ο κ. Τατούλης και όχι αυτά που είπα εγώ. Αυτά που είπα εγώ ήταν πολύ πιο ήπια. Έχω να του πω ότι μια και συζητάμε ζητήματα του Υπουργείου Πολιτισμού, δεν είναι οπαδός ούτε του ρεαλισμού ούτε του ρομαντισμού. Μάλλον περί φουτουρισμού πρόκειται, διότι στην προκειμένη περίπτωση η φευγαλέα ιδέα ή αν θέλετε η κλασική αντίληψη του φουτουρισμού ότι προτιμούν ένα αυτοκίνητο από τη «Νίκη της Σαμοθράκης», είναι αυτή που διακατέχει τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι είναι μια κρατικίστικη τροπολογία η οποία δεν πρέπει να αποτελέσει διάταξη νόμου.

Εκείνο που οφείλω επίσης, κύριε Υπουργέ, να σας πω, γιατί πιστεύω ότι έχετε καλή πρόθεση, είναι ότι ψηφίζοντας το άρθρο επί τη αρχή από την πλευρά μας σημαίνει ότι σαφώς είμαστε υπέρ του θεσμού των χορηγιών, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι δεν πρέπει να λάβουμε εκείνα τα μέτρα, εκείνες τις ασφαλιστικές δικλίδες όπου δεν θα χρησιμοποιείται συνολικά ως ξέπλυμα χρήματος. Σας το είπα και στην επιτροπή, σας το είπα και στην κατ' ιδίαν συνάντηση όταν καλέσατε τους εισηγητές, ότι έτσι όπως το διευρύνετε με καλή πρόθεση, βάζοντας μέσα όλες τις μη κερδοσκοπικές οργανώσεις, ελλοχεύει ο κίνδυνος να ξεπλυθεί χρήμα όταν κάποιος στήνει μία μη κερδοσκοπική οργάνωση και βεβαίως κάποιος άλλος μπορεί να χρηματοδοτεί αυτήν και να εκπίπτει η φορολογική του ύλη. Καταλαβαίνω ότι είναι δύσκολο να ρυθμιστεί, αλλά πάντως, επειδή όπως και εσείς είπατε τα πράγματα κρίνονται εκ του αποτελέσματος, θεωρώ ότι θα πρέπει να βάλετε, σε απόλυτη συνεργασία βέβαια με το Υπουργείο Οικονομικών, εκείνες τις ασφαλιστικές δικλίδες, ώστε να μην ελλοχεύει αυτός ο κίνδυνος.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα άρθρα, σας τα είχαμε πει και στην επιτροπή. Θα έπρεπε το Συμβούλιο Χορηγιών να είναι ένα όργανο της ευρύτερης δυνατής πολιτικής και κυρίως κοινωνικής αποδοχής. Θα έπρεπε να υπάρχει μια εκπροσώπηση. Όσο καλή πρόθεση κι αν έχετε εσείς, δεν παύει να είσαστε εκπρόσωπος μιας εξουσίας. Με το να διορίζετε έξι ανθρώπους που μπορεί να είναι καθ' όλα άξιοι, εκ των πραγμάτων δεν έχουν το αναβαθμισμένο κύρος ακριβώς γιατί είναι μια πολιτική, μια κομμηματική επιλογή. Θα μπορούσαν αυτοί οι άνθρωποι είτε να είναι, όπως είπε ο κ. Αλαβάνος, κάποιιοι εκπρόσωποι φορέων, είτε θα μπορούσε να συζητηθεί ποιοι θα είναι στα πλαίσια της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής.

Για μια ακόμη φορά θα πω ότι έχετε κάνει πολύ σημαντικές βελτιώσεις στο νομοσχέδιο σε σχέση με αυτό που συζητήσαμε στην επιτροπή και ιδιαίτερα έχω να αναφερθώ στο ότι κρατάτε για το Υπουργείο όσον αφορά τις χορηγίες μόνο αυτές που αφορούν αρχαιολογικές ή άλλες δραστηριότητες αμιγώς του Υπουργείου. Βέβαια βάζετε και αυτό που είχαμε ζητήσει και εμείς. Βάζετε το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο να παίρνει θέση πάνω στα διάφορα αντικείμενα τα οποία πιθανόν να τύχουν χορηγίας.

Λέμε, λοιπόν, «ναι» στα άρθρα 9, 10 και 11 και λέμε «όχι», όπως σας είπα, στο άρθρο 13. Ο Οργανισμός Προώθησης Ελληνικού Πολιτισμού είναι ένας οργανισμός που οφείλει –αν εσείς εκτιμάτε ότι είναι απαραίτητος– να χρηματοδοτείται από τις τακτικές δαπάνες του προϋπολογισμού, άλλως δεν είναι δυνατόν μέσα από το νομοσχέδιο περί χορηγιών να θέλετε να χρηματοδοτήσετε αυτόν τον οργανισμό. Σας είναι γνωστό άλλωστε ότι οι αναγκαστικοί πόροι υπέρ τρίτων δημιουργούν προβλήματα και από το κοινωνικό και από συνταγματικό δίκαιο.

Έρχομαι τώρα εν τάχει στις τροπολογίες, κύριε Πρόεδρε. Από τις τρεις υπουργικές τροπολογίες, εμείς συμφωνούμε απο-

λύτως με την τροπολογία που αφορά το Φεστιβάλ Αθηνών. Συμφωνούμε με την ενοποίηση συνολικά του Φεστιβάλ Αθηνών γιατί πραγματικά υπήρχε ένα πρόβλημα: οι εγκαταστάσεις να είναι στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Πολιτισμού και το πρόγραμμα να το έφτιαχνε ο Ε.Ο.Τ.. Θεωρώ ότι είναι καθ' ύλην αρμόδιο το Υπουργείο Πολιτισμού και έτσι αυτήν την τροπολογία θα την υπερψηφίσουμε.

Όσον αφορά τους ωρομίσθιους, κύριε Υπουργέ, θέλω να πω ότι έχετε βελτιώσει και αυτήν την τροπολογία. Θέλω να επισημάνω ότι δεν ξέρω αν είναι στην πρακτική των Υπουργών να τροποποιούν τροπολογίες, αλλά θέλω να πω ότι το κάνατε και αυτό. Το βελτιώσατε και αυτό, αλλά δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε μαζί σας.

Τι λέει αυτή η τροπολογία; Λέει ότι οι κατά τόπους αρχαιολόγοι, οι κατά τόπους διευθυντές, παραδείγματος χάριν στη Δήλο ή σε διάφορες αρχαιολογικές περιοχές έχουν τη δυνατότητα να προσλαμβάνουν ωρομίσθιο προσωπικό. Μέχρι τώρα το ωρομίσθιο προσωπικό το προσλάμβαναν αυτοί με δική τους ευθύνη και είναι λογικό. Αυτοί ήταν εργάτες, ήταν αρχαιολόγοι, ήταν άνθρωποι που γνώριζαν την ικανότητά τους ή όχι. Τώρα αυτήν τη δυνατότητα την αφαιρείτε απ' αυτούς ή τελεί υπό αίρεση προς αυτούς και τη δίνετε στον εαυτό σας, δηλαδή στην κεντρική γενική διεύθυνση. Θεωρούμε ότι...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Δεν είναι έτσι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Έτσι είναι. Θέλετε να το διαβάσω;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Δεν είναι έτσι, τέλος πάντων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Όταν λέτε ότι ο προϊστάμενος της αρμόδιας γενικής διεύθυνσης εγκρίνει, τροποποιεί ή συμπληρώνει τον κατάλογο αυτόν...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Ποιον κατάλογο;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Που σας έχουν υποβάλει οι από κάτω.

Κοιτάξτε, στην πρώτη ανάγνωση δεν υπήρχε καθόλου αυτό. Τώρα το προσθέσατε. Μπράβο σας. Όμως τι σημαίνει στην ελληνική γλώσσα «συμπληρώνει, εγκρίνει, τροποποιεί»;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Δεν είναι έτσι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Πάλι το κρατάτε για τον εαυτό σας. Θα το δείξει στην πράξη. Μπορεί να μην έχετε τέτοια πρόθεση και να είναι αυτό το οποίο λέτε ότι, δηλαδή, θέλετε να μαζέψετε πόρους. Θα το δούμε, εδώ είμαστε. Άλλωστε το πρόβλημα δεν είναι οι νόμοι, η εφαρμογή τους είναι. Αυτό είναι συνολικό πρόβλημα.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, όσον αφορά την τροπολογία για τους υπαλλήλους οι οποίοι εργάζονται στο Ταμείο και οι οποίοι εμπύπτον στις διατάξεις του π.δ.164/2004, σαφώς συμφωνούμε. Είναι κάτι που έπρεπε να γίνει και γίνεται και το ότι εσείς δημιουργείτε και θέσεις στον Οργανισμό του Υπουργείου προκειμένου να απασχολούνται εκεί, είναι πάρα πολύ θετικό.

Η ομοσπονδία των εργαζομένων σας είχε ζητήσει βέβαια και κάτι ακόμη, το οποίο εγώ το βρήσκω σωστό. Αναγνωρίζετε στα μισθολογικά την προϋπηρεσία των υπαλλήλων που υπηρετούν στο Ταμείο. Όμως υπάρχουν κάποιοι υπάλληλοι οι οποίοι στα πλαίσια εφαρμογής πάλι του ίδιου προεδρικού διατάγματος, βρίσκονται ήδη στο Υπουργείο Πολιτισμού. Σε αυτούς που εσείς έρχεστε να ρυθμίσετε, αναγνωρίζεται η προϋπηρεσία, ενώ αυτοί που ήδη είναι και είναι πάλι στα πλαίσια του συγκεκριμένου προεδρικού διατάγματος, δεν αναγνωρίζεται.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι θα μπορούσατε να το δείτε –εύκολο είναι και στην παράγραφο 5 της τροπολογίας σας να συμπληρώσατε ότι στην εξέλιξη των υπαλλήλων στα μισθολογικά κλιμάκια λαμβάνονται υπ' όψιν και οι υπάλληλοι η σύμβαση των οποίων μετετράπη σε ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 11 του συγκεκριμένου προεδρικού διατάγματος.

Νομίζω ότι και εύκολο είναι και δίκαιο είναι και από την άλλη μεριά θα αφαιρέσει ύλη από τα δικαστήρια γιατί να ξέρετε ότι θα προσφύγουν αυτοί στα δικαστήρια και μετά από κάποια χρό-

νια πάλι θα τους αναγνωρισθεί. Νομίζω ότι μπορούμε να το συμπληρώσουμε.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να έχω την επίσημη θέση σας –γιατί δεν μπορείτε να καταθέσετε τώρα τροπολογία- για το πώς διατίθεστε να λύσετε το μοναδικό πρόβλημα το οποίο πλέον υπάρχει όσον αφορά το προσωπικό και που αφορά τους υπαλλήλους του Υπουργείου οι οποίοι υπηρετούν στο Μουσείο της Ακρόπολης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Λιντζέρη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε. κ. Χουρμουζιάδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχήν θα ήθελα να κάνω ένα γενικό σχόλιο σχεδόν με τη μορφή δευτερολογίας. Εδώ έχει διατυπωθεί ένα ψευδοδιληματικό ερώτημα.

Πολλοί από τους συναδέλφους που μίλησαν ρώτησαν: Μα, δεν θέλετε οι ιδιώτες να συνεισφέρουν στη χρηματοδότηση των πολιτιστικών δραστηριοτήτων; Αυτό το ερώτημα δεν είναι σωστό.

Δεν λέμε ότι δεν θέλουμε. Βέβαια θέλουμε γιατί στο κάτω-κάτω ένας ιδιώτης με πολλά χρήματα δεν χρηματοδοτεί, επιστρέφει από εκεί που τα άντλησε. Απλώς θα μπορούσε να χρηματοδοτήσει το Υπουργείο Πολιτισμού και αφού ο προϋπολογισμός του δίνει ψιχία, θα μπορούσε τα χρήματα των ιδιωτών να τα διαχειριστεί με ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα πολιτιστικών δραστηριοτήτων, οπότε να μην έχει τη δυνατότητα –και το επα-λαμβάνω, κυρία Καρύδη- ο χορηγός να παρεμβαίνει στην ανάπτυξη μιας οποιασδήποτε πολιτιστικής δραστηριότητας. Αυτή είναι η έννοια της καταψήφισης που εμείς εκφράζουμε.

Έρχομαι στις προσθήκες. Δεν μας ενδιαφέρει αν κοινοβουλευτικά δεν είναι ορθός ο τρόπος με τον οποίο έγιναν, αλλά δεν υπήρξε ο χρόνος να τις επεξεργαστούμε, όπως κάναμε με τα προηγούμενα άρθρα και έτσι δεν θα αναφερθώ με λεπτομέρειες.

Θέλω όμως, κύριε Πρόεδρε, να κάνω μερικές παρατηρήσεις. Αυτές αφορούν τα άρθρα 8 και 9.

Είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι όλα κρίνονται εκ του αποτελέσματος. Θα έπρεπε, λοιπόν, ο χορηγός να κρίνεται από το αποτέλεσμα. Και οι αρχαίοι χορηγοί –μια και πολύ τους αναφέραμε- κρίνονταν από το αν νικούσε η τραγωδία την οποία χορηγούσαν.

Τότε γίνονταν γνωστό ποιος ήταν ο χορηγός, δηλαδή από το αποτέλεσμα. Εδώ, όμως, με το άρθρο 8 η κατηγοριοποίηση γίνεται εκ προοιμίου. Εσείς δίνετε δέκα, είστε ευεργέτης. Εγώ δίνω οκτώ, είμαι μικρός χορηγός. Ο άλλος δίνει δέκα, γιατί δεν έχει άλλα ή δύο ή τρία, είναι φίλος. Αν, λοιπόν, θέλουμε να συνδέσουμε τη σημερινή χορηγική μας αντίληψη με της αρχαίας Αθήνας, θα έπρεπε ο χορηγός να κρίνεται από την ιστορία ή από το αποτέλεσμα, όπως είπατε και εσείς. Άρα, με το να τους βάζουμε σε κατηγορίες από πριν, δεν νομίζουμε ότι είναι σωστή αντίληψη. Αυτά, όσον αφορά τα άρθρα 8 και 9.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ να αναφερθώ στις τροπολογίες. Στη μία τροπολογία που αφορά την πρόσληψη των ωρομισθίων έκανε μία πολύ σωστή παρατήρηση ο κ. Λιντζέρης.

Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, όσα ξέρει η περιφερειακή μονάδα για το αν θα πρέπει να προσληφθεί ο άλφα, ο βήτα, ο γάμμα, για την εκτέλεση ενός αρχαιολογικού έργου δεν τα ξέρει η Γενική Διεύθυνση. Εγώ έκανα αρχαιολογία πεδίου τριάντα και πλέον χρόνια. Δεν είναι υπερβολή να σας πω ότι ουδέμία φορά είχα την τύχη να υποδεχθώ στο χώρο της ανασκαφής το γενικό διευθυντή. Ούτε μία φορά στα σαράντα χρόνια. Πώς είναι δυνατόν, λοιπόν, ο γενικός διευθυντής και μάλιστα η καινούργια διευθύντρια ή, εν πάση περιπτώσει, όποιος θα είναι αυτός –ξέρετε καμιά φορά αλλάζουν πολύ γρήγορα οι γενικοί διευθυντές- να έχουν άποψη, ώστε να εγκρίνουν, να τροποποιούν, να προσθέτουν, να αλλάζουν τις προτάσεις των περιφερειακών μονάδων; Είναι πολύ λανθασμένη αυτή η επιλογή.

Βέβαια, εμείς είμαστε γενικώς εναντίον αυτής της τακτικής

των ωρομισθίων. Κάποτε οι εφορίες αρχαιοτήτων, κύριε Υπουργέ, πρέπει να αποκτήσουν το μόνιμο ειδικευμένο προσωπικό τους. Δεν είναι δυνατόν μια ανασκαφή ή ένα οποιοδήποτε αρχαιολογικό έργο, μια αναστήλωση, μια έκθεση αρχαιοτήτων να γίνεται από ένα ωρομισθίο προσωπικό. Αυτός που ασχολείται με ένα αρχαιολογικό έργο πρέπει να έχει πίσω του μια θεωρία, να έχει μια μεθοδολογία μαθημένη με πολύ σωστό τρόπο.

Ψηφίζουμε την τροπολογία που αφορά την τακτοποίηση των συμβασιούχων μόνο με μία παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε, στην παράγραφο 5, όπου η προϋπηρεσία των συμβασιούχων -αυτών που οριστικοποιούνται με το άρθρο 164- δεν λαμβάνεται υπ' όψιν στη θεμελίωση ασφαλιστικών δικαιωμάτων κ.λπ., αλλά απλώς μόνο για την προσαρμογή των μισθολογικών τους απολαβών. Για ποιο λόγο; Είναι μια προϋπηρεσία και ξέρετε πολύ καλά -παρ' ότι είστε λίγα χρόνια στο Υπουργείο θα το ξέρετε- ότι πολλοί από τους συμβασιούχους αυτούς του Υπουργείου Πολιτισμού, δέκα χρόνια μερικοί, έχουν ασκήσει πραγματικά ένα έργο πάρα πολύ σημαντικό και πρέπει αυτό να τους αναγνωριστεί για την ασφαλιστική τους κατάσταση, άρα για τη συνταξιοδότησή τους. Αυτήν την τροπολογία την ψηφίζουμε.

Τώρα, όσον αφορά την τροπολογία του Φεστιβάλ, ήδη από το 1998, όταν ο νόμος προέβλεπε τη συγκρότηση αυτής της εταιρείας, ήμασταν αρνητικοί. Γίνεται μια εταιρεία και αυτή ιδιωτικού δικαίου. Ιδιαίτερα διαφωνούμε με τη χρηματοδότηση. Μάλιστα κάποιος από τους συναδέλφους χθες ανέφερε ότι χρηματοδοτείται από τον τζόγο. Μέσα σε ένα Υπουργείο Πολιτισμού, καλό θα ήταν αυτή η λέξη να μη χρησιμοποιείται, δηλαδή ότι χρηματοδοτούμε ένα πολιτιστικό έργο από το τζόγο. Όχι, γιατί ο τζόγος καμιά φορά δεν είναι και τόσο νόμιμος.

Αυτά είχα να πω, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Χουρμουζιάδη.

Κύριε Πρόεδρε του Συνασπισμού, θέλετε να μιλήσετε τώρα ή να προηγηθεί κάποιος συνάδελφος;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Αν γίνεται, να προηγηθεί κάποιος συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ωραία, θα έχετε το χρόνο για να προετοιμαστείτε και να έχετε υπ' όψιν σας ότι αποφασίσαμε να συζητηθούν σε μία ενότητα τα άρθρα και οι τροπολογίες. Και επειδή έχετε πέντε τροπολογίες, θα έχετε και τον απαιτούμενο χρόνο για να τις αναπτύξετε.

Ο κ. Γείτονας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επανέρχομαι σήμερα στη συζήτηση επί των άρθρων, γιατί θέλω ορισμένες διευκρινίσεις από τον κύριο Υπουργό, σε ζητήματα τα οποία είχα θέσει χθες επί της αρχής.

Όπως είπε και ο εισηγητής μας και άλλοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, εμείς ψηφίσαμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, γιατί θέλουμε να προωθηθεί ο θεσμός της χορηγίας. Δεν πιστεύουμε όμως ότι επιτυγχάνεται με αυτό το νομοσχέδιο, με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις, οι οποίες όπως σας είπα -και εδώ θα σταθώ- υποκρύπτουν αντάλλαγμα. Και η χορηγία, είτε με την αρχαία έννοιά της είτε με τη νομική έννοια, όπως τη διατύπωσε το Νομικό Συμβούλιο, τη σύγχρονη έννοια, δεν μπορεί να υποκρύπτει αντάλλαγμα.

Ήθελα, λοιπόν, να επανέλθω στο σχετικό άρθρο, το οποίο αναφέρεται στη σύμβαση χορηγίας. Εκεί προβλέπεται αντιστάθμισμα. Έχετε ταυτόχρονα το άλλο άρθρο με τη φορολογική απαλλαγή.

Ερωτώ, λοιπόν και πάλι, εφόσον επιμένετε να μείνει αντιστάθμισμα υπέρ του χορηγού ως όρος στη σύμβαση, ως δυνατότητα στη σύμβαση, δεν θα πρέπει να υπάρχει περιορισμός και προσδιορισμός στα αντισταθμίσιμα για να μη φθάσουμε σε ακρότητες;

Θα μου πείτε ότι κάνατε κάποιες διορθώσεις. Και πράγματι έγιναν ιδιαίτερα όσον αφορά τον τομέα εκείνο που έχει σχέση με τα πολιτιστικά μνημεία και το ρόλο του κεντρικού αρχαιολογικού συμβουλίου που είναι σημαντικός και για να ελέγξει και προτεραιότητες ως προς τις χορηγίες και ενδεχομένως, το

είδος αντισταθμίσιματος που συνάδει με τα μνημεία. Αλλά εγώ νομίζω ότι παραμένει στις διατάξεις κερκόπορτα. Θα ήθελα μεγαλύτερη σαφήνεια και αυστηρούς περιορισμούς ως προς αυτό το ζήτημα. Θα ήθελα την απάντησή σας, τη θέση σας.

Να μην επαναλάβω αυτό που είπα χθες. Ασφαλώς δεν πιστεύω ότι μπορεί να φτάσουμε στο σημείο να δούμε κονκάρδα χορηγού στον Παρθενώνα ή να δούμε μια Καρυάτιδα να πίνει «γνωστό» αναψυκτικό. Καλό είναι, όμως, να το ξεκαθαρίσουμε αυτό το ζήτημα. Να μην υπονομεύσουμε αξίες, να μη μεταλλάξουμε μέσα από θεσμό οιονεί χορηγίας, το DNA της πολιτιστικής ηθικής και αισθητικής, όπως διαμορφώθηκε αυτό επί αιώνες. Αυτό είναι το ένα ζήτημα και θα ήθελα την προσοχή σας σε αυτό. Στόχος μου να βελτιωθεί ο νόμος, κύριε Υπουργέ.

Το δεύτερο ζήτημα έχει να κάνει με τη δομή του συστήματος χορηγιών που συστήνεται. Είπαμε και χθες -και αποδεικνύεται- ότι πρόκειται για συγκεντρωτικό σύστημα. Ουσιαστικά δημιουργείται ένας μηχανισμός παρά τον Υπουργό, ο οποίος ελέγχει κεντρικά τις χορηγίες. Αυτό, πέραν του ότι θα δημιουργήσει γραφειοκρατικά προβλήματα, δεν επιτρέπει την απαραίτητη ευελιξία, κύριε Υπουργέ, για να λειτουργήσει αποτελεσματικά το σύστημα σε όλο το εύρος των δραστηριοτήτων κεντρικών και περιφερειακών φορέων και υπηρεσιών. Αναφέρονται σ' όσες ασχολούνται ή θέλουν να ασχοληθούν, να δεχθούν πολιτιστικές χορηγίες. Για πολιτιστικά δρώμενα, για εκδηλώσεις κ.λπ.. Και η χορηγία σε περιπτώσεις εκδηλώσεων που εμπεριέχει έστω και αντάλλαγμα, είναι «sponsoring», για να το πω με τη σύγχρονη έννοια μπορεί να είναι αποδεκτή. Στο κάτω-κάτω χαλάλι, είναι εφάπαξ, είναι εφήμερες εκδηλώσεις.

Εκείνο όμως που θέλω να ξεκαθαρίσετε είναι ιδιαίτερα το θέμα, της πολιτιστικής κληρονομιάς. Τις χορηγίες που έχουν σχέση με αναστηλώσεις, με ανασκαφές. Πρέπει να ξεκαθαριστεί αυτό το ζήτημα. Και στη δομή μην επιμένετε στο συγκεντρωτισμό. Μας λέτε -άκουσα και την κ. Καρύδη προηγούμενων, διάβασα και τις τοποθετήσεις σας, κυρία συνάδελφε, στην επιτροπή, δεν είμαι μέλος της επιτροπής- και το είπατε και σήμερα «το γραφείο στον Υπουργό» είναι υποχρεωτικό. Όχι, από τη διοικητική δομή που έχουμε στη χώρα δεν είναι υποχρεωτικό ένα γραφείο να υπάγεται στον Υπουργό. Έχουμε περιπτώσεις που έχουμε γραφεία ή τμήματα απευθείας στον Υπουργό, έχουμε όμως και περιπτώσεις -και είναι οι συνήθεις- που δημιουργούμε τμήματα μέσα σε συγκεκριμένες διευθύνσεις.

Εκείνο που πρέπει δηλαδή να αποφύγουμε είναι, όποια εν πάση περιπτώσει κινητικότητα δημιουργηθεί στην αξιοποίηση ιδιωτικών κεφαλαίων με βάση και αυτό το νομοσχέδιο, να την αξιοποιήσουμε με τον καλύτερο τρόπο, χωρίς γραφειοκρατικά εμπόδια και με διαφάνεια.

Και για να μην μακρηγορώ, κύριε Πρόεδρε, συμφωνώ, όπως είπε και ο εισηγητής μας, για την τροπολογία που τακτοποιεί το προσωπικό που υπηρετούσε στο ταμείο. Πολύ θετική, κύριε Υπουργέ. Έπρεπε να τακτοποιηθεί αυτό το θέμα. Αν θέλετε, υπάρχει και στοιχείο αυτοκριτικής. Για μας είναι άνθρωποι αξιόλογοι που έπρεπε να τακτοποιηθούν. Προσφέρουν σημαντικά.

Θεωρώ ότι μπορείτε να κάνετε την προσθήκη στην παράγραφο 5, που εισηγήθηκε ο εισηγητής μας με βάση προτάσεις των φορέων, για την αναγνώριση προϋπηρεσίας και σε αυτούς των οποίων οι συμβάσεις είχαν μετατραπεί σε ιδιωτικού δικαίου.

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, απαντώντας στον κ. Χουρμουζιάδη, τον οποίο πάντα προσέχω ιδιαίτερα, όταν μιλάει γι' αυτά τα ζητήματα. Αναφέρθηκε στους ωρομισθίους. Εγώ δεν έχω την εμπειρία τη δική σας, κύριε Χουρμουζιάδη, στον τομέα αυτόν του πολιτισμού. Ούτε διεκδικώ καλύτερη γνώμη από σας. Θα ήταν ασέβεια. Όμως, μου έτυχε, ως Υπουργός Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε., να ασχοληθώ αρκετά με το θέμα των ανασκαφών κατά τη διάρκεια κατασκευής του μετρό. Εκεί, λοιπόν, οι ωρομισθίοι -γιατί, όπως ξέρετε, στην κατασκευή των πρώτων γραμμών του μετρό στην Ελλάδα έγινε το μεγαλύτερο, ίσως, ανασκαφικό έργο που έχει γίνει ποτέ στη χώρα- μας εξυπηρετήσαν. Δεν υπήρχαν άλλες δυνατότητες να προχωρήσουμε αυτό το μεγάλο έργο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Ναι, δεν υπήρχαν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ακριβώς. Μας εξυπηρέτησαν

πάρα πολύ οι ωρομίσθιοι. Συμφωνώ μαζί σας να έχουν την ευθύνη οι Διευθύνσεις. Ήμουν σε απευθείας επαφή με τους αρμόδιους –τις διευθύνσεις και τα σχετικά στελέχη του Υπουργείου Πολιτισμού- αυτούς που είχαν την ευθύνη των ανασκαφών. Θα πρέπει να υπάρχει η ευελιξία, γιατί αυτοί πραγματικά ξέρουν πόσους και ποιους χρειάζονται και μπορούν, με αξιολογικά κριτήρια, και εγκαίρως να επιλέξουν.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε, κύριε Γείτονα.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είπα και χθες ότι συζητάμε ένα πολύ σημαντικό θέμα για την πολιτιστική πολιτική, όπως το ζήτημα των χορηγιών. Θα έλεγα, όμως, ότι αυτές τις ώρες εξελίσσεται ένα ακόμη σημαντικότερο πολιτικό ζήτημα, το οποίο είναι η υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου και η αποτροπή της αναθεώρησης του άρθρου 16 που θα επιτρέψει στην επιχειρηματική κερδοσκοπία να υπεισέλθει, ίσως και να κυριαρχήσει, στο χώρο της γνώσης στην ανώτατη εκπαίδευση.

Νομίζω ότι είναι μια στιγμή που επικοινωνεί πραγματικά η Βουλή με την κοινωνία. Αυτό ήδη εμφανίζεται από τον κόσμο της εκπαιδευτικής κοινότητας αλλά και των εργαζομένων που συγκεντρώνονται σε μια ειρηνική εκδήλωση έξω από τη Βουλή. Υπάρχει μια δυσαρμονία, κατά τη γνώμη μου, στις κατευθύνσεις που ακολουθεί όχι απλώς η κυβερνητική Πλειοψηφία, αλλά η συμπαράταξη σε αυτό το θέμα ανάμεσα στην κυβερνητική Πλειοψηφία και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Πιστεύω ότι δεν υπάρχει δεδηλωμένη, όσον αφορά τη στήριξη της εκπαιδευτικής κοινότητας αλλά και συνολικά της κοινωνίας.

Εγώ καλώ τους συναδέλφους μου, ιδιαίτερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να μη δώσουν πράσινο φως στην επιχειρούμενη από τη Νέα Δημοκρατία τροποποίηση του άρθρου 16 και να προχωρήσουμε σε ένα κοινό αγώνα για αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου, για ελεύθερη πρόσβαση των αποφοίτων του λυκείου στα δημόσια πανεπιστήμια, με βάση τη δωρεάν εκπαίδευση, και για ενίσχυση με 5% της παιδείας στη χώρα μας, που έχει το χαμηλότερο ποσοστό χρηματοδοτικής στήριξης από προϋπολογισμό στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αναφέρομαι τώρα στο νομοσχέδιο και στις τροπολογίες και στα άρθρα που έγιναν. Είπα και χθες τις απόψεις μας. Άκουσα τον κύριο Υπουργό, όχι φυσικά όντας παρών στην Αίθουσα, αλλά μέσα από την αναμετάδοση της ομιλίας του από τον τηλεοπτικό σταθμό της Βουλής. Επαναλαμβάνω ότι υπάρχουν βελτιώσεις σχετικά με το πρώτο σχέδιο. Δεν καλύπτουν τις δικές μας θέσεις συνολικά.

Από τα άρθρα του νομοσχεδίου έχουμε έντονη αντίθεση με το άρθρο 11. Θεωρούμε υπερβολικές τις παραχωρήσεις που γίνονται στους χορηγούντες. Ο κύριος Υπουργός ανέφερε ότι ίσως είναι η πιο προωθημένη, κατά τη γνώμη του, ρύθμιση ακόμη και στον ευρωπαϊκό χώρο. Εγώ θα έλεγα ότι ειδικά σε ένα μέτρο που θεωπίζουμε τώρα θα έπρεπε να ήμασταν μετρημένοι, το λιγότερο, στην αρχή. Να δούμε πώς θα λειτουργήσει αντί να ανοίγουμε όλες αυτές τις δυνατότητες που ξαναεωπαίρνοντας και υπ' όψιν ότι ένα μεγάλο μέρος, πάνω από το μισό, της χορηγίας είναι μεταφορά φορολογικών εσόδων που θα δικαιούνταν το κράτος. Έχουμε, λοιπόν, αντίθεση με το άρθρο 11. Ακριβώς με την αντίθετη λογική απ' αυτήν που εξέφρασε ο Υπουργός.

Επίσης, έχουμε εκφράσει έντονες αντιθέσεις στα άρθρα 8 και 9, δηλαδή σε μια μαζεμαλιστική αντιμετώπιση, από την πλευρά της αξιολόγησης, των χορηγιών - αυτό κιόλας δεν χρειάζεται με τις κατηγορίες του μεγάλου χορηγού, υποστηρικτή, φίλου κ.λπ., πράγμα που μπορεί να δημιουργήσει πολλαπλά προβλήματα.

Σε σχέση τώρα με τις τροπολογίες που κατατέθηκαν από το Υπουργείο, μετά το διάλογο που είχαμε, εμείς συμφωνούμε με την τροπολογία στο άρθρο 1, όπου εντάσσονται και αυτές οι αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες του άρθρου 741 του Αστι-

κού Κώδικα, με την προσπάθεια –απ' ό,τι κατάλαβα- να διευρυνθεί ο χώρος και σε μικρότερες δυνάμεις της καλλιτεχνικής δημιουργίας, με τους κινδύνους, βέβαια, που υπάρχουν. Υπάρχουν εταιρείες μαϊμούδες κ.λπ., που πρέπει πάντα να αντιμετωπιστούν.

Συμφωνούμε με την τροπολογία που έγινε με το νέο άρθρο, άρθρο 2, δηλαδή με τη διάκριση από συγγενείς έννοιες. Θα έλεγα ότι εδώ, όπως είπε ο κύριος Υπουργός, ότι είναι εκ του περιεσώυ αυτή η γενική αναγραφή των διακριτικών ορισμών της δωρεάς, της επιχορήγησης, της διαφήμισης, της προώθησης πωλήσεων. Παρ' όλα αυτά είναι μία νομική, ας το πούμε, βάση πάνω στην οποία θα μπορούσαν να στηριχθούν και παρεμβάσεις σε πρακτικό πεδίο.

Θεωρούμε ότι γίνονται κάποιες βελτιώσεις, με τις τροπολογίες που κατατέθηκαν από το Υπουργείο, στα άρθρα 2-3 για το Γραφείο Χορηγιών και για το Συμβούλιο Χορηγιών. Όσον αφορά τη λειτουργικότητα, μια πιο απλή λειτουργικότητα, μια προσπάθεια απογραφειοκρατικοποίησης. Ειδικά στο Συμβούλιο Χορηγιών, μια προσπάθεια να αντιμετωπιστούν οι πειρασμοί της εύκολης κομματικής αξιοποίησής τους.

Παρ' όλα αυτά, εμείς θεωρούμε ότι είναι σύνθετο αυτό το σχήμα Γραφείου και Συμβουλίου Χορηγιών. Όπως θα πω, αναφερόμενος στη δική μας τροπολογία, στο Συμβούλιο Χορηγιών υπάρχει απουσία πάρα πολύ έντονη φορέων, οι οποίοι δεν είναι αντίθετοι, κατ' ανάγκη, αντίθετοι με τις κυβερνητικές πολιτικές. Σε μεγάλο βαθμό είναι φορείς στις διοικήσεις των οποίων έχει τον πρώτο λόγο το Υπουργείο Πολιτισμού και που εκφράζουν ή μπορούν να εκπροσωπήσουν ή που βρίσκονται πιο κοντά στα ενδιαφέροντα, στα συμφέροντα, στα αιτήματα των καλλιτεχνών και που δεν μπορούν να είναι στο Συμβούλιο Χορηγιών.

Συμφωνούμε και στηρίζουμε την τροπολογία που φέρνει το άρθρο 5, που λέει ότι αποκλειστικά υπεύθυνος για το σχεδιασμό και την υλοποίηση της πολιτιστικής δραστηριότητας είναι ο αποδέκτης της χορηγίας. Ο χορηγός δεν έχει δυνατότητα επέμβασης. Ξερούμε ότι είναι και αυτό θεωρητικό άρθρο. Όμως, ακόμη και ως αρχή, όπως έχει κάνει, αν δεν κάνει λάθος και η γαλλική νομοθεσία, να το τοποθετούμε αυτό, δίνει μία βάση στο να αντιμετωπίσουμε προβλήματα ή –έστω- να θέσουμε ορισμένα όρια σε σχέση με τις δυνατότητες παρέμβασης των χορηγών, που δυστυχώς με κανένα νόμο δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν πλήρως.

Έχουμε καταθέσει εμείς μια σειρά τροπολογίες. Απλώς τις επαναλαμβάνω. Ουσιαστικά αναφέρθηκαν και χθες. Είναι η τροπολογία στο άρθρο 1, όπου λέμε ότι αφού γίνονται αναφορές σε αυτούς που μπορούν να αξιοποιήσουν τις χορηγίες σε διάφορους καλλιτεχνικούς τομείς, γιατί να μην είναι και η φωτογραφία.

Απάντησε χθες ο κύριος Υπουργός ότι η φωτογραφία εντάσσεται στις γενικές δραστηριότητες του Υπουργείου Πολιτισμού. Επίσης βάλαμε εμείς σε ειδικές περιπτώσεις και όχι «σε εμπορικές», τους εκδοτικούς οίκους και τις αίθουσες τέχνης. Νομίζουμε ότι σε πρωτοποριακές, πειραματικές δραστηριότητες, σε στήριξη νέων καλλιτεχνών αξίζει να χορηγηθεί μια γκαλερί που ανοίγει τις πόρτες της στα παιδιά που αποφοίτησαν πέρυσι από τη Σχολή Καλών Τεχνών ή αντίστοιχα σε έναν εκδοτικό οίκο. Επίσης, πέρα από τις μη κερδοσκοπικές εταιρείες, εμείς διατυπώνουμε ότι θα μπορούσαν να στηριχθούν μέσα από ένα πλαίσιο που έχουμε πια ελέγχου, άτυπες καλλιτεχνικές ομάδες μεμονωμένοι καλλιτέχνες, δημιουργοί κ.λπ..

Η δεύτερη τροπολογία μας αφορά αυτό που είπα και πριν, ότι στο Συμβούλιο Χορηγιών εμείς προτείνουμε να συμμετέχουν εκπρόσωποι του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου, του Κέντρου Ελληνικού Κινηματογράφου, του Ιδρύματος Ελληνικού Πολιτισμού, της Επιτροπής Μουσικής του Υπουργείου Πολιτισμού, του Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού, του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου, του Εικαστικού Επιμελητηρίου κ.λπ..

Υπάρχει μια τρίτη τροπολογία η οποία είναι προωθημένη. Εγώ δέχομαι ότι μπορεί να πει κανείς ότι είναι ακραία τροπολογία ή ότι δεν μπορεί εύκολα να τη βρει κανείς σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα παρ' ότι υπάρχουν διατάξεις που προσεγγίζουν στο πνεύμα. Εμείς προτείνουμε οι αποδέκτες των χορηγιών να

απαλλάσσονται από φορολογικές επιβαρύνσεις με τον ίδιο τρόπο που γίνεται για τους χορηγούντες. Με αυτό θέλουμε να τονίσουμε την ανάγκη της φορολογικής ελάφρυνσης του έργου του καλλιτέχνη. Μπορεί να είναι προωθημένη αυτή η τροπολογία, αλλά θέλουμε να τονίσουμε ότι οι καλλιτεχνικές δυνάμεις, οι οποίες στενάζουν μέσα από έναν αγχώδη αγώνα να επιζήσουν σε ένα πλαίσιο ασφυκτικού ανταγωνισμού και έλλειψης πόρων, θα μπορούσαν να έχουν μια διαφορετική φορολογική αντιμετώπιση.

Ζητάμε, τέλος, την κατάργηση των άρθρων 8 και 9 που ανέφερα και προηγούμενα, για την κατάταξη των χορηγών και τα βραβεία των χορηγών. Επίσης ζητάμε στο άρθρο 13 ένα ποσοστό –εμείς προτείνουμε 10%, θα μπορούσε να ήταν διαφορετικό– από τις χορηγίες να μετατρέπεται σε επιχορηγήσεις του Υπουργείου σε μικρές πειραματικές εξωεμπορικές καλλιτεχνικές παραγωγές.

Αυτές είναι οι τροπολογίες μας. Κατανώ ότι τις είχε υπ' όψιν του το Υπουργείο. Στις αλλαγές που έκανε νομίζω ότι δέχθηκε κάποιες ιδέες. Το σύνολο δεν το έχει δεχθεί.

Εμείς βλέπουμε βελτιώσεις. Δεν ανταποκρίνονται όμως πλήρως στις απαιτήσεις μας. Θα καταψηφίσουμε στο σύνολο το νομοσχέδιο και το λέω αυτό γιατί ενδεχομένως δεν μείνω μέχρι το τέλος της συνεδρίασης, διότι υπάρχει η άλλη συνεδρίαση που είναι πολύ σημαντική έξω από το χώρο της Βουλής για το άρθρο 16.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Επανερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών Βουλευτών. Το λόγο έχει ο κ. Χριστοδουλάκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε, θα μπορούσε να ήταν μια σημαντική αφορμή και για τον εκσυγχρονισμό αλλά κυρίως για τη μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα του συστήματος χορηγιών. Ενός θεσμού που είναι σχετικά νεοπαγής στη χώρα μας, έχει περάσει από διάφορα κύματα και πιστεύω ότι τώρα έχει ωριμάσει πλέον το ζήτημα, έτσι ώστε να μπορέσει να ρυθμιστεί με κάποιους κανόνες πέρα από την ολυμπιακή συγκυρία, η οποία καθόρισε μια σειρά από πολιτικές για ένα διάστημα και να τονώσει ακόμη περισσότερο τη χρηματοδότηση της πολιτιστικής δημιουργίας στη χώρα μας.

Το νομοσχέδιο το οποίο έχουμε μπροστά μας και συζητούμε, έχει ορισμένα θετικά στοιχεία. Πιστεύω, όμως, ότι εξίσου σοβαρά έχει και αρκετά αρνητικά στοιχεία τα οποία είτε τα έχει σκοπίμως θέσει είτε έχει παραβλέψει τη σημασία τους και ενδεχομένως να δημιουργήσουν πολύ σημαντικά προβλήματα στο μέλλον.

Θεωρώ εξαιρετικά σημαντικό τη σύσταση μιας συνολικής εθνικής καταγραφής των αιτήσεων χορηγιών και τη δημοσιοποίησή τους, πράγμα το οποίο στην πραγματικότητα διαμορφώνει μια χορηγική ζήτηση. Αυτό είναι πολύ θετικό μέτρο. Και αυτό πιστεύω ότι μπορεί να απελευθερώσει πολλές δυνάμεις οι οποίες ενδιαφέρονται να κάνουν χορηγίες, να πληροφορήσει πολύ κόσμο ο οποίος δεν έχει πολλές φορές υπ' όψιν του πού να κατευθύνει τα χρήματα και μπορεί να αποτελέσει ένα σημαντικό εργαλείο χορηγικής πολιτικής ανά την επικράτεια.

Χρειάζεται, όμως, μια καλύτερη και κατά την άποψή μου πιο αποτελεσματική διάρθρωση. Πρώτα απ' όλα θα πρέπει να έχει ένα σαφή περιφερειακό χαρακτήρα. Θα πρέπει οι χορηγίες να περιγράφονται όχι μόνο κατά είδος καλλιτεχνικής και πνευματικής δημιουργίας, αλλά και ανά περιφέρεια για να μην πω και ανά νομό, διότι υπάρχουν πάρα πολλοί χορηγοί ιδίως μικροί χορηγοί, μικρές επιχειρήσεις, μικρές τράπεζες, ιδιώτες, οι οποίοι θα ήθελαν να κάνουν μια σχετικά απέρριπτη χορηγία με ένα σαφή τοπικό προσανατολισμό. Νομίζω αυτή η δυνατότητα και πληροφόρηση μπορεί να τους ωθεί και να τους διευκολύνει.

Το δεύτερο το οποίο νομίζω ότι χρειάζεται είναι ότι πρέπει να προβλεφθεί μια συγκεκριμένη κατηγορία, μία ποσοστιαία, εγώ θα έλεγα ότι μπορεί να είναι το 20% περίπου, που θα κατευθύνεται αποκλειστικά και μόνο σε νέους δημιουργούς, σε δημιουργούς οι οποίοι διανύουν την πρώτη πενταετία της καλλιτε-

χνικής τους ζωής, οι οποίοι δεν έχουν κάνει καμία οργανωμένη έκθεση μέχρι τότε. Και πιστεύω ότι αυτό θα δράσει σαν το οξυγόνο της πρώτης δημιουργικής προσπάθειας που θα έχουν. Είναι ακριβώς το ίδιο σχήμα που έχουμε στα κεφάλαια έρευνας και τεχνολογίας, που ένα ποσοστό απ' αυτό, 10%, 20%, πηγαίνει στο λεγόμενο κεφάλαιο ερευνητικού κινδύνου, που εκεί χρηματοδοτεί νέους, ταλαντούχους, φιλόδοξους ανθρώπους με το ρίσκο βέβαια να αποτύχουν, έτσι ώστε να μπου αποφασιστικά, καινοτόμα, χωρίς συμβιβασμούς και χωρίς να ψάχνουν δεξιά και αριστερά σε διάφορα κυκλώματα και συστήματα τα οποία δεν γνωρίζουν, να δημιουργήσουν και να δοκιμάσουν την τύχη τους και το ταλέντο τους.

Ένα άλλο σημείο το οποίο πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα σ' αυτήν τη διαμόρφωση της χορηγικής ζήτησης είναι ότι πρέπει να γίνει μια διάκριση μεταξύ εκδηλώσεων και μεταξύ μονιμότερων πολιτιστικών προσπαθειών που σχετίζονται είτε με την ανακάλυψη είτε με τη λειτουργία είτε με τη συντήρηση πολιτιστικών χώρων και υποδομών, πράγμα το οποίο είναι επίσης σημαντικό. Δεν είναι μόνο σημαντικό μία επιχείρηση ή μία τράπεζα να δίνει χρήματα για μια συναυλία ή μια θεατρική παράσταση, είναι εξίσου σημαντικό να μπορεί να χρηματοδοτεί ένα έργο οριακής πιθανόν αρχαιολογικής πολιτιστικής σημασίας, το οποίο όμως την ενδιαφέρει και να μπορεί να συμμετάσχει σε ένα πιο μακροχρόνιο σχέδιο στήριξης και συντήρησης των υποδομών αυτών. Υπάρχουν για παράδειγμα πάρα πολλές μικρές αρχαιολογικές υποδομές, υπάρχουν πάρα πολλές άλλες πολιτιστικές υποδομές οι οποίες καταρρέουν υπό το βάρος της έλλειψης των επαρκών πόρων συντήρησης και θα μπορούσαν κάλλιστα και αυτές να συμπεριλαμβάνονται στον κατάλογο της χορηγικής ζήτησης που εντάσσει το εν λόγω συμβούλιο.

Έρχομαι στο θέμα της προσφοράς χορηγιών. Εκεί δεν καταλαβαίνω ακριβώς τι ρόλο θα παίξει το Συμβούλιο Χορηγιών, κύριε Υπουργέ. Εάν κανείς ξέρει που να δώσει τα χρήματά του, σε ποια ζητούμενη χορηγία θα κατευθύνει τους πόρους του, είναι δικαίωμά του να το επιλέξει. Το Συμβούλιο δεν έχει κανένα λόγο να παίξει το ρόλο του μεσολαβητή. Αν δεν ξέρει που να δώσει τα χρήματα, τότε είναι καλύτερο να διαμορφωθεί ένα εθνικό χορηγικό κεφάλαιο, το οποίο θα επιχορηγεί συγκεκριμένες πολιτικές που κάνει το Υπουργείο Πολιτισμού αντί να μετατρέπεται το Συμβούλιο σε ένα είδος μεσσιτείας που θα κατευθύνει τη χορηγία. Νομίζω ότι θα είναι πιο αποτελεσματικό και πιο διαφανές.

Εκεί όμως που πραγματικά πιστεύω ότι το νομοσχέδιο αποτυγχάνει εντελώς και ανοίγει δυνατότητες για μια κατάχρηση του θεσμού των χορηγιών, είναι το άρθρο 11 για το οποίο θέλω να επισημάνω την επείγουσα ανάγκη να το αποσύρετε, να το ξαναμελετήσετε και να το φέρετε σε συνδυασμό με ένα φορολογικό νομοσχέδιο.

Γνωρίζετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ και το γνωρίζουν όλοι οι παρευρισκόμενοι στο χώρο του πολιτισμού, ότι η χορηγία είναι ένας ευγενής σκοπός, αλλά πολλές φορές υπό το μανδύα της χορηγίας κρύβεται μια ασύδοτη προσπάθεια φοροαπαλλαγής και ξεπλύματος χρήματος. Υπάρχουν πάρα πολλά ιδρύματα τα οποία εμφανίζονται ως μη κερδοσκοπικά και τα οποία έχουν συσταθεί απλώς και μόνο για να δέχονται δήθεν πολιτιστικές χορηγίες, έτσι ώστε και ο υποτιθέμενος χορηγός να ξεφεύγει από τη φορολογική υποχρέωση και απλώς να δίνει τα χρήματα τα οποία μετά διατίθενται για αλλότριους σκοπούς.

Γι' αυτό εγώ θέλω να σας κάνω τρεις πολύ συγκεκριμένες προτάσεις, τις οποίες τις έχω μελετήσει και με την εμπειρία που είχα στο Υπουργείο Οικονομικών, έτσι ώστε να φράξετε τα παράθυρα φοροδιαφυγής και ξεπλύματος χρήματος, τα οποία ανοίγει το άρθρο 11.

Πρώτη συγκεκριμένη πρόταση. Ο χορηγός να μην έχει καμία συγγενική ή εταιρική σχέση με το επιχορηγούμενο πρόσωπο πολιτιστικής δημιουργίας. Έτσι θα κόψετε αμέσως τον ομφάλιο λώρο σε δεκάδες, να μην πω εκατοντάδες δήθεν πολιτιστικά σωματεία και ιδρύματα, τα οποία γίνονται είτε από εταιρείες είτε από πλούσιους ιδιώτες, έτσι ώστε να δίνουν μετά δήθεν χορηγία και να ξεπλένουν χρήμα αποφεύγοντας τους φόρους. Αυτή είναι μία πολύ συγκεκριμένη πρόταση. Να διαπιστώνει το

Συμβούλιο Χορηγιών τη μη ύπαρξη συγγενικών ή εταιρικών σχέσεων μεταξύ χορηγού και αποδέκτη. Είναι πολύ απλή πρόταση.

Δεύτερη πρόταση. Να μη δύναται να υπεισέλθει στη φορολογική έκπτωση εισοδήματος η διάθεση άλλων πόρων πλην χρηματικών. Εδώ που λέτε «το χρηματικό ποσό ή η αξία της παροχής» είναι μία πολύ μεγάλη παγίδα, κύριε Υπουργέ. Εάν δίνει κανείς χρήματα, να δικαιούται μία φοροαπαλλαγή – αυτή είναι η τρίτη πρόταση θα έρθω σε λίγο- εάν όμως δεν δίνει χρήματα και δίνει είδος, όπως για παράδειγμα ένα εγκαταλελειμμένο κτήριο το οποίο δεν χρησιμοποιεί ή τρόφιμα, εάν είναι μία εταιρεία τροφίμων, ή προϊόντα τα οποία δεν μπορεί να διαθέσει σε κανονικές τιμές στην αγορά, αυτά με κανέναν τρόπο δεν πρέπει να υπέχουν θέση φορολογικής εξαίρεσης από το εισόδημα. Το πολύ-πολύ εάν αφορούν κτηριακές οικοδομές, μπορεί να εκπίπτουν από τη φορολογητέα ύλη του φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Με κανέναν τρόπο, όμως, είναι και συνταγματικά ανεπίτρεπτο, δεν μπορείτε να παίρνετε ένα φορολογητέο είδος περιουσιακού χαρακτήρα, για παράδειγμα και να το μετατρέπετε σε παράθυρο φορολογικής απαλλαγής εισοδηματικού χαρακτήρα. Αυτό δεν γίνεται.

Η τρίτη πρόταση είναι η εξής. Εγώ συμφωνώ ότι πρέπει να έχουν κάποια φοροαπαλλαγή, ένα φορολογικό κίνητρο οι χορηγίες, νομίζω, όμως, ότι το παρακάνετε πηγαίνοντας στο άκρο της πλήρους απαλλαγής. Κάθε χορηγία καλό θα είναι να έχει ένα φόρο έστω και ελάχιστο, ένα 5%, ένα 7%, απλώς και μόνο για να καταγράφεται ως διαδικασία και στο χορηγό και στον επιχορηγούμενο και να μπορεί να γίνεται ο αρμόδιος οικονομικός έλεγχος έτσι ώστε να αποσοβηθεί η οποιαδήποτε υποψία μπορεί να αιωρείται και ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι γίνεται με έναν πολύ οργανωμένο τρόπο από τα διάφορα συστήματα, τα ποικιλώνυμα, έτσι ώστε να χρησιμοποιείται ο θεσμός της πολιτιστικής χορηγίας ως φοροαποφυγή, πράγμα το οποίο αργά ή γρήγορα βέβαια μαθαίνεται και συζητιέται.

Πιστεύω ότι αυτές είναι οι ελάχιστες αναγκαίες διορθώσεις και τροποποιήσεις, οι οποίες θα επιτρέψουν το νομοσχέδιο, το οποίο έχουμε τώρα, να είναι πιο αποτελεσματικό και πιο σύγχρονο, αλλιώς πιστεύω ότι θα λύσει ορισμένα θέματα, αλλά ενδέχεται να δημιουργήσει πολύ περισσότερα προβλήματα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Χριστοδουλάκη.

Το λόγο έχει ο κ. Καράογλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, για τη νέα διακυβέρνηση τα χώρας η επένδυση στην παιδεία και τον πολιτισμό ήταν είναι και εξακολουθεί να παραμένει πρώτης προτεραιότητας ζήτημα.

Πιστεύουμε ακράδαντα ότι τα παραπάνω θέματα υπό προϋποθέσεις, είναι ικανά να αναδείξουν τη χώρα μας, την Ελλάδα, στην πρωτοπορία της υψηλίου ανά τον κόσμο στους συγκεκριμένους τομείς, πολιτισμού και παιδείας δηλαδή.

Η Κυβέρνηση με μία σειρά πρωτοβουλίες, αναδεικνύει την πολιτική της βούληση να αντιμετωπίσει τα προβλήματα στην παιδεία και στον πολιτισμό, να ενισχύσει τους συγκεκριμένους τομείς με μία σειρά μέτρων και δράσεων.

Ανέφερα τις συγκεκριμένες θεματικές ενότητες της παιδείας και του πολιτισμού, όχι μόνο γιατί είναι πραγματικά στην πρώτη γραμμή ενδιαφέροντος της νέας διακυβέρνησης της χώρας, αλλά και για έναν ακόμη πολύ σημαντικό κοινό και για τις δύο περιπτώσεις λόγο. Και στις δύο περιπτώσεις, εάν θέλουμε να πετύχουμε ουσιαστικά, ποιοτικά αποτελέσματα, χρειάζονται αυξημένες οικονομικές παροχές, χρειάζονται σημαντικά οικονομικά κονδύλια. Γιατί στην ποιότητα, στον πολιτισμό και στην παιδεία δεν χωράνε εκππτώσεις, δεν χωράνε τσιγγουνιές. Γι' αυτόν το λόγο άλλωστε είναι διαρκής, συνεχής και αγωνιώδης, θα έλεγα, πολλές φορές η προσπάθεια της Κυβέρνησης να δώσει ακόμα περισσότερες παροχές στους δύο συγκεκριμένους τομείς, παιδεία και πολιτισμό. Και αυτό παρά τα δεδομένα τεράστια οικονομικά προβλήματα που παρέλαβε η νέα Κυβέρνηση της χώρας από τις προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το παρελθόν έχει δείξει ότι υπάρχει η δυνατότητα και άλλοι τομείς να λειτουργήσουν συμπληρωματικά και να χρηματοδοτήσουν δράσεις των συγκεκριμένων τομέων, της παιδείας και του πολιτισμού. Υπό προϋποθέσεις, μπορεί ο ιδιωτικός τομέας να συνεισφέρει πολλά και σημαντικά στη χρηματοδότηση της παιδείας και του πολιτισμού. Και αυτές οι προϋποθέσεις σε ό,τι αφορά την παιδεία μέσω των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ήδη έχουν αντιμετωπιστεί και είναι μία πραγματικότητα, όπου δηλαδή ιδιώτες αναλαμβάνουν να κατασκευάσουν την αναγκαία υλικοτεχνική υποδομή στα σχολεία, με αντάλλαγμα κάποια μελλοντικά έσοδα από ενοίκια. Ενώ σε ό,τι αφορά τον τομέα του πολιτισμού, θεσπίζεται ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο για το θεσμό της πολιτιστικής χορηγίας.

Για τη χώρα μας ειδικότερα ο τομέας του πολιτισμού πρέπει να αποτελέσει το συγκριτικό μας πλεονέκτημα. Ο πολιτισμός και η πολιτιστική μας παράδοση έπρεπε συνεχώς να αναδεικνύονται, να αποτελούν την πραγματική βιτρίνα της χώρας μας, δίνοντας τη δυνατότητα για σημαντικά κοινωνικά αλλά και οικονομικά οφέλη. Αλλά, δυστυχώς, αυτά που σε πολλές άλλες χώρες θεωρούνται αυτονόητα, στη χώρα μας δεν είναι. Δεν υπήρχε μέχρι τώρα ένα ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο για το θεσμό της χορηγίας, ενώ οι σκόρπιες και αποσπασματικές αναφορές που υπήρχαν σε άλλους νόμους ή σε διάφορες εγκυκλίους, μάλλον περισσότερα προβλήματα δημιουργούσαν παρά βοηθούσαν στην ανάπτυξη και στην ανάδειξη του πολιτιστικού προϊόντος.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, επιτέλους για πρώτη φορά η χώρα μας αποκτά ένα ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο για τις χορηγίες στον πολιτισμό. Για πρώτη φορά ολοκληρωμένα ένα νομοσχέδιο στοχεύει αφ' ενός μεν να συντονίζει τις δομές και τους πόρους που απαιτούνται για την υποστήριξη του πολιτισμού, τόσο από το δημόσιο όσο και από τον ιδιωτικό τομέα και αφ' ετέρου να ενισχύσει τη συνεργασία του κράτους με την κοινωνία των πολιτών.

Φυσικά η πολιτιστική χορηγία δεν είναι ένας νέος θεσμός. Όλοι μας ιστορικά γνωρίζουμε ότι στην αθηναϊκή δημοκρατία του 5ου και 6ου αιώνα προ Χριστού ο συγκεκριμένος θεσμός βρισκόταν σε ιδιαίτερη άνθηση. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι πλούσιοι Αθηναίοι πολίτες αναλάμβαναν και το θεωρούσαν ιδιαίτερα μεγάλη τιμή, την οικονομική χορηγία παραστάσεων, κωμωδιών ή τραγωδιών με μόνο αντάλλαγμα την αναφορά του ονόματος του χορηγού και τη δυνατότητα ο χορηγός τιμητικά να παρακολουθεί την εκδήλωση, την παράσταση από ειδικό θεωρείο. Αναπτυσσόταν ευγενής άμιλλα μεταξύ των χορηγών, μια που σύμφωνα με τους σοφούς αρχαίους προγόνους μας, ο χορηγός τιμούσε τόσο τον εαυτό του όσο και την φυλή του.

Αυτή ακριβώς είναι η πρόθεση και του συζητούμενου σήμερα νομοσχεδίου. Να βοηθήσουν οι εύποροι συμπολίτες μας τον πολιτισμό και δι' αυτού την κοινωνία. Να κατακτήσουν τη θετική αναγνώριση της κοινωνίας λόγω αυτής της πολιτιστικής τους χορηγίας. Να δώσουν σημαντική ανάσα σε πολιτιστικούς φορείς, οι οποίοι τώρα θα ξέρουν ότι εκτός από το κράτος μπορούν να περιμένουν σημαντική βοήθεια και από τον ιδιωτικό τομέα. Και βέβαια εκτός από τα παραπάνω σημαντικά ιδεαλιστικά κίνητρα που θα έχουν οι χορηγοί με το νομοσχέδιο, δίνονται και ισχυρά οικονομικά φορολογικά κίνητρα στους χορηγούς.

Λόγω του ότι δυστυχώς στη σημερινή εποχή υπάρχει μία γενικότερη κρίση ιδεαλισμού, δίνεται η μεγαλύτερη φορολογική απαλλαγή που έχει δοθεί ποτέ για τις πολιτιστικές χορηγίες, σαν ένα ακόμη ισχυρό κίνητρο, εκτός δηλαδή από την χαρά και την τιμή του να είναι κάποιος χορηγός.

Αγαπητοί συνάδελφοι, συναδέλφισσες, στο αρχικό σχέδιο νόμου στη διάρκεια συζήτησής του στην επιτροπή, ακούστηκαν κάποιες παρατηρήσεις, οι οποίες επικεντρώθηκαν σε δύο κυρίως ζητήματα. Το πρώτο είναι η γραφειοκρατία, ο κίνδυνος δηλαδή να γίνει αρκετά δύσκολο και γραφειοκρατικό το νομοσχέδιο. Και δεύτερον, ο περίφημος κατάλογος που θα όριζε ποιες δραστηριότητες μπορούσαν να τύχουν χορηγιών από το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα.

Ο κύριος Υπουργός στο διάστημα από τη συζήτηση στην επιτροπή μέχρι τη συζήτηση στην Ολομέλεια απέδεδε την καλή

πρόθεση και την καλή διάθεση που έχει να αντιμετωπίσει τα πιθανά αυτά προβλήματα, όπως οι διάφοροι συνάδελφοι στην επιτροπή τα είχαν παρουσιάσει, με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που κατέθεσε. Έτσι θεωρώ ότι αντιμετωπίζει δραστηρικά πιθανά τέτοια προβλήματα. Αποδεικνύει έτσι την καλή θέλησή του και τη διάθεση συνεργασίας που έχει, έτσι ώστε να θεσμοθετηθεί ένας νόμος που θα συμβάλει θετικά και πολύ σημαντικά στην κατοχύρωση και ανάπτυξη του θεσμού της πολιτιστικής χορηγίας.

Πιστεύω ότι η διάθεση αυτή υπάρχει και από τη δική σας πλευρά, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, κυρίως του ΠΑΣΟΚ. Για το χώρο της Αριστεράς καταλαβαίνω ότι είναι ιδεολογικοί οι λόγοι που είναι κάθεται αντίθετοι σε ό,τι αφορά τις χορηγίες ή γενικότερα τις δράσεις του ιδιωτικού τομέα. Γι' αυτόν το λόγο σάς καλώ να ξεπεράσετε μικροκομματικές λογικές και παρωχημένες αντιλήψεις και να σταθείτε συνολικά θετικά στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αποδεικνύοντας τον πολιτικό πολιτισμό που θέλω να πιστεύω σας διακατέχει.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μας κατανοούμε - και ο ελληνικός λαός πολύ περισσότερο - ποιος είναι ο θεσμικός σας ρόλος, τον οποίο και σεβόμαστε και τιμούμε, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να βρίσκουμε διαφορές εκεί που δεν υπάρχουν, ότι πρέπει να κάνουμε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση και να προσπαθούμε πίσω από οποιεσδήποτε καλές προθέσεις να βρίσκουμε σκιές και φαντάσματα. Υπάρχουν άλλα πολύ σημαντικά εξίσου ζητήματα που μπορείτε να κάνετε την αντιπολίτευση που επιζητείτε. Σταθείτε θετικά στα πολύ σημαντικά άρθρα του νομοσχεδίου, στα άρθρα ενός νομοσχεδίου που αποτελεί μια πολύ σημαντική θεσμική παρέμβαση στα οικονομικά του πολιτισμού μας, ενός νομοσχεδίου που αποτελεί αναμφισβήτητο ένα μεγάλο πολιτιστικό βήμα για τη χώρα μας, ενός νομοσχεδίου που αναμφισβήτητο στηρίζω.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο Πρόεδρος του Συνταγματικού κ. Αλαβάνος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνταγματικού Πρωτοδικείου Αριστεράς): Για δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε, για τα Πρακτικά, επειδή δεν αναφέρθηκε -είχα αναφερθεί χθες- και επειδή έχουμε συζητήσει έντονα στους αγώνες των συμβασιούχων του Υπουργείου Πολιτισμού, να πω ότι στηρίζουμε τη σχετική τροπολογία και θα θέλαμε με την αφετηρία αυτή να υπάρξει αντιμετώπιση όλων των κατηγοριών συμβασιούχων σε όλα τα προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η κ. Τζάκρη έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο θεωρητικά έρχεται να καλύψει ένα κενό που δημιουργούσε η απουσία συγκεκριμένου νομοθετικού πλαισίου αναφορικά με τη λειτουργία και την αντιμετώπιση από την πολιτεία του θεσμού της χορηγίας.

Επιβάλλεται όμως να κάνουμε έναν εννοιολογικό διαχωρισμό και να διαχωρίσουμε την έννοια που είχε η χορηγία στην αρχαιότητα και αυτή που έχει αποκτήσει σήμερα, δεδομένου ότι -κατά την άποψή μου- υπάρχει μια σύγχυση μεταξύ των εννοιών του χορηγού, του δωρητή και του σπόνσορα.

Η Αθηναϊκή Δημοκρατία, που αποδείχτηκε τελικά πιο ώριμη πιο σοφή και πιο δημοκρατική από πολλές σύγχρονες δημοκρατίες πριν από δύομιση χιλιάδες χρόνια αξιολογώντας την ήδη καταγεγραμμένη πολιτιστική κληρονομιά, την οποία είχε ήδη παραλάβει αλλά και αυτήν που δημιουργούσε, θέσπισε τον ιδιαίτερα σημαντικό θεσμό των χορηγιών. Η χορηγία κατά τη θέσπισή της επομένως ήταν μια από τις λειτουργίες με την οποία οι εύποροι εκείνης της εποχής αναλάμβαναν την υποχρέωση να χρηματοδοτήσουν την οργάνωση του χορού μιας τραγωδίας ή την κατασκευή μιας τριήρους ή τον αθλητισμό με ταυτόχρονη κατάρτηση της φορολογίας για όλους τους πολίτες. Η χορηγία ήταν υποχρέωση θεσπισμένη από το κράτος χωρίς να περιλαμβάνει την έννοια της ανταπόδοσης σε αυτούς που την παρείχαν με οποιονδήποτε τρόπο. Από την ιδανική όμως αυτή λειτουργία του θεσμού της χορηγίας πέρασαν πολλά χρόνια και το σημαντικότερο άλλαξαν νοοτροπίες και αντιλήψεις. Από μια

ανθρωπιστική αντίληψη περί της λειτουργίας του κράτους έχουμε περάσει σε μια αντίληψη πραγματιστική, η οποία βασίζεται σε μεγέθη αριθμούς και ιδίως στην έννοια της παροχής και την αντιπαροχής. Για το λόγο αυτόν πλέον μιλάμε για ανταποδοτική χορηγία και αυτός είναι ο επικαιροποιημένος θεσμός της χορηγίας που έχει επικρατήσει σήμερα σύμφωνα με τον οποίο ο χορηγός αναλαμβάνει την υποχρέωση παροχής συγκεκριμένης υποστήριξης πολιτιστικών δραστηριοτήτων με αντάλλαγμα την αυτοπροβολή του μέσω των χρηματοδοτούμενων αυτών δραστηριοτήτων που πραγματοποιεί ο δέκτης της χορηγίας και αυτός είναι άλλωστε ο ορισμός που έχει επικρατήσει και στη βιβλιογραφία.

Υπάρχουν βέβαια ακόμα και στις μέρες μας τα άτομα και οι επιχειρήσεις που συνεχίζουν να προσφέρουν όχι επειδή κάποιος τα υποχρεώνει αλλά επειδή αισθάνονται την ανάγκη για προσφορά, χωρίς να περιμένουν την ανταπόδοση ούτε από το κράτος ούτε όμως και από τους πολίτες.

Η λειτουργία όμως λειτουργεί στη φάση της ανταπόδοσης και πέρα από το σημείο από το οποίο το υπό ψήφιση νομοσχέδιο επιχειρεί να ρυθμίσει κατά τρόπο όχι ιδιαίτερα επιτυχημένο κατά την άποψή μου.

Ένα θέμα που προκύπτει είναι ότι με το παρόν νομοσχέδιο ρυθμίζονται οι χορηγίες που αφορούν αποκλειστικά στη στήριξη πολιτιστικών δραστηριοτήτων όπως αυτές προσδιορίστηκαν με το άρθρο 1. Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, αναμφίβολα η πολιτιστική κληρονομιά της χώρας μας αλλά και η σύγχρονη τάση δημιουργίας πολιτισμού είναι ζήτημα κεφαλαιώδους νομοθεσίας. Δεν έπρεπε όμως στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο να προβλεφθεί τουλάχιστον κάτι για τις αθλητικές δραστηριότητες μιας και που αυτές υπάγονται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Πολιτισμού; Για να μη μιλήσω βέβαια για την οικολογία και για το περιβάλλον, μιας και από τη συμπεριφορά μας απέναντι σε αυτά κρίνεται και το σύγχρονο επίπεδο του πολιτισμού. Τουλάχιστον όμως για τον αθλητισμό θα μπορούσε κάτι να προβλεφθεί.

Ένα άλλο ζήτημα που γεννάται είναι κατά πόσο μπορεί το κράτος να ανταποκριθεί στη συνταγματική του υποχρέωση που προκύπτει από το άρθρο 16 και την ανάπτυξη και προαγωγή του πολιτισμού και το κατά πόσο την προσπάθεια αυτή είναι αναγκαία η σύμπραξη και άλλων φορέων. Σίγουρα το κράτος δεν μπορεί αν βρίσκεται δίπλα σε κάθε έκφραση πολιτιστικής δραστηριότητας και να την ενισχύει, δεν πρέπει όμως σε καμία περίπτωση στην υποχρέωσή του αυτή να αποκατασταθεί πλήρως. Και με αυτό το νομοσχέδιο και με τη γενικότερη πολιτική που ακολουθείτε με περικοπές των κονδυλίων στον πολιτισμό και στην παιδεία φαίνεται πως η αποκατάσταση αυτή οδεύει προς μια νομιμοποίηση.

Ο στόχος λοιπόν είναι η προσέλκυση των ενδιαφερομένων να επενδύσουν σε μια ανταποδοτική χορηγία σε επίπεδο πολιτιστικών δραστηριοτήτων, η οποία θα αποτελεί μια σαφή και αμοιβαία επωφελή ανταλλακτική συμφωνία μεταξύ μιας επιχείρησης και ενός πολιτιστικού φορέα με τον οποίο ο δεύτερος εξασφαλίζει τους αναγκαίους πόρους και η πρώτη βεβαίως την προβολή του κοινωνικού της προσώπου ή των προϊόντων ή των υπηρεσιών της και αφ' ετέρου ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση την οποία πλέον το ίδιο το κράτος παρέχει ως κίνητρο.

Κατά την άποψή μου το κίνητρο της φοροαπαλλαγής είναι τελείως περιττό και θα εξηγήσω γιατί: Πρώτον, γιατί από την προβολή τους και μόνο οι χορηγοί κεφαλοποιούν ένα πολύ σημαντικό ποσό των χρημάτων που διαθέτουν για τη χορηγία και, δεύτερον, γιατί οι μεγάλες επιχειρήσεις και ιδίως οι τράπεζες θεωρούν πως μέσα από την πραγματοποίηση χορηγιών βελτιώνουν το προσωπικό τους προφίλ και έτσι πραγματοποιούν αύξηση των πελατών και επομένως των κερδών τους.

Το κίνητρο αυτό θα μπορούσε να προβλεφθεί στην περίπτωση που ο χορηγός αναλάμβανε το κόστος μιας πολιτιστικής δραστηριότητας συμπεριλαμβανομένης όμως και της αμοιβής του δημιουργού και οι πολίτες απολάμβαναν το έργο δωρεάν.

Το κριτήριο με το οποίο πραγματοποιούνται οι χορηγίες σήμερα δεν είναι δυστυχώς στις περισσότερες περιπτώσεις η διάθεση για προσφορά αλλά η προσδοκία αποκόμισης μετρή-

σιμων οφελών, όπως η προβολή εταιρικού ονόματος, των προϊόντων και των υπηρεσιών του χορηγού.

Οι χορηγοί προσβλέπουν στην κοινωνία στη δημιουργία μιας ικανοποίησης από την ενεργή συμμετοχή των επιχειρήσεων τους στα κοινά και επομένως μιας πιο φιλικής τους παρουσίας.

Η χορηγία σήμερα αποτελεί μια πιο σύνθετη έννοια, η οποία συνταιριάζει κανόνες μάρκετινγκ και δημοσίων σχέσεων αλλά και εταιρικής επικοινωνίας γι' αυτό δεν είναι παράδοξο που μεγάλες εταιρείες έχουν ενσωματώσει στα οργανογράμματά τους και τμήματα χορηγιών για να μπορούν έτσι να προσδιορίσουν εκ των προτέρων με ποια τους κίνηση θα αποκομίσουν το μεγαλύτερο όφελος.

Κι έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση να προσθέσει ένα ακόμα κίνητρο στην επιστημονική πλέον δραστηριότητα, ευνοώντας την ιδιότητα και την πραγματοποίηση της χορηγίας με την κρατική συμμετοχή, γιατί αυτό ουσιαστικά είναι το κίνητρο της φοροαπαλλαγής.

Το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου νομίζω πως επιχειρεί αυτήν την προσέγγιση επηρεασμένο τόσο από τις σύγχρονες αντιλήψεις για τη χορηγία όσο και από τις αντιλήψεις της Κυβέρνησης για μια φιλελεύθερη λειτουργία του κράτους βασισμένη σε οικονομικά μεγέθη και μόνο. Αν κάνουμε αυτήν την προσέγγιση αποδεκτή, τότε πράγματι η συγκεκριμένη πρόταση έρχεται να καλύψει ένα κενό. Κατά την άποψή μου όμως η προσέγγιση θα έπρεπε να είναι διαφορετική, στηριζόμενη στην ιστορία και στην παράδοσή μας, που επίκεντρο έχει τον άνθρωπο και τις ανάγκες του και όχι το όφελος και το συμφέρον. Μια προσέγγιση που θα διευκόλυνε τη χορηγία που θα προερχόταν από την ανάγκη και την παρόρμηση ή προσφορά χωρίς την προσδοκία της ανταπόδοσης αλλά μάλλον η προσέγγιση αυτή θα θεωρηθεί σήμερα εκτός πραγματικότητας. Και αντιστρέφοντας την πραγματικότητα θεωρώ ότι με τη συγκεκριμένη πρόταση ακόμα και με τις διορθωτικές επεμβάσεις του κυρίου Υπουργού που έγιναν στην κυριολεξία την τελευταία στιγμή, εξακολουθούμε και ενισχύουμε τη γραφειοκρατία δημιουργώντας μηχανισμούς αμφίβολης αποτελεσματικότητας που έχουν έναν και μόνο στόχο, τον απόλυτο έλεγχο της χορηγικής δραστηριότητας στην Ελλάδα. Ιδρύεται ένα Συμβούλιο Χορηγιών με μέλη αμφίβολης συνεισφοράς στην έννοια και στην ουσία της ίδιας της χορηγίας.

Εξακολουθούμε και αποκλείουμε χωρίς καμία αιτιολόγηση από τη δυνατότητα λήψης της χορηγίας κάτω από τις προϋποθέσεις του συγκεκριμένου νόμου φυσικά πρόσωπα αλλά και άλλες ενώσεις που επιδιώκουν πολιτιστικούς σκοπούς, όπως ομάδες χορού, πολιτιστικές ομάδες οι οποίες όμως δεν έχουν νομική προσωπικότητα. Ήταν αναγκαίο να διασφαλιστεί ο σεβασμός του καλλιτεχνικού έργου και να αποτραπεί η ενδεχόμενη απόπειρα του χορηγού να διαμορφώσει ή να επηρεάσει το περιεχόμενο, την ποιότητα και τη υπόσταση του έργου ή της δραστηριότητας, κάτι που ευτυχώς τελικά συμπεριελήφθη στο σχέδιο νόμου.

Γενικά πιστεύω ότι ακόμα και στο πλαίσιο αυτό που κινείται η έννοια της χορηγίας σήμερα το παρόν νομοσχέδιο πολύ λίγα έχει να προσφέρει παρά να ικανοποιεί τα συμφέροντα των οικονομικά ισχυρών, οι οποίοι απολαμβάνουν και ενός ακόμα ευεργετήματος, αυτό της φορολογικής απαλλαγής σε περίπτωση πραγματοποίησης χορηγιών. Στόχος είναι ο ουσιαστικός ρόλος τους κράτους και η τήρηση της υποχρέωσής του για προαγωγή, στήριξη και ενίσχυση του πολιτισμού με την πρόβλεψη και διάθεση περισσότερων κονδυλίων αλλά και με τη δημιουργία και λειτουργία πιο αποτελεσματικών δομών και οργάνων.

Από την άλλη, στόχος είναι η δημιουργία ενός κλίματος που να ευνοεί τη διάθεση για προσφορά και την επαναφορά της έννοιας της χορηγίας χωρίς την προσδοκία ανταπόδοσης, γιατί τότε θα μιλάμε πια για μία απλή εμπορική συμφωνία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Τζάκρη.

Το λόγο έχει η κ. Ράπτη.

ΕΛΕΝΗ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ρύθμιση του θεσμού της πολιτιστικής χορηγίας με τον

τρόπο που επιχειρείται στο παρόν σχέδιο νόμου δεν ενισχύει απλώς την επιδίωξη υψηλών στόχων πολλών πολιτιστικών φορέων που είναι μόνιμο ζητούμενο, αλλά κινείται σε μία συνολικά διαφορετική αντίληψη για τη θεσμική διαχείριση ανάλωτων θεμάτων και σε άλλους τομείς. Θεωρώ πως η ιδέα είναι πολύ απλή στη σύλληψή της και πιστεύω πως θα αποδειχθεί πολύ αποτελεσματική και στην εφαρμογή της.

Τέτοιου είδους θεσμικές προτάσεις –θυμίζω τον ανάλογο σε φιλοσοφία νόμο για τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα– εισάγουν την πρακτικότητα και το ρεαλισμό στις κυβερνητικές πολιτικές, ώστε μαζί με τα οράματα και τις επιδιώξεις της κοινωνίας που διαρκώς και δικαίως ανανεώνονται να συνυπάρχει και η ανάλογη χρηματοδοτική δυναμική.

Υπάρχει κανείς που να αμφισβητεί σήμερα πως το σύγχρονο κράτος δεν μπορεί από μόνο του να ανταποκριθεί στο κόστος της επιθυμητής προόδου, στις πολλαπλές ανάγκες, στις αυξημένες προσδοκίες όλων μας; Ποιος μπορεί να ενοχλείται αν στην πενιχρή πολλές φορές κρατική χρηματοδότηση σε πολλούς τομείς δημοσίου συμφέροντος προστεθεί και η ιδιωτική, όταν μάλιστα θα γίνεται με συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο με όρους διαφάνειας και με το κράτος να παραμένει εγγυητής της διαδικασίας; Πότε θα γίνει αντιληπτό πως τα ιδιωτικά κεφάλαια δεν αποτελούν εχθρό αλλά μοχλό του συστήματος ανάπτυξης;

Οι ξένες χώρες επί σειρά ετών, για να μην πω δεκαετιών, αναπτύσσονται με τη συνδρομή ιδιωτικών κεφαλαίων. Εμείς επί σειρά ετών εξορκίζαμε το κακό κεφάλαιο, συμβιβάζομασταν με τη μετριότητα στόχων και αποτελεσμάτων, κρατούσαμε κλειστά τα μουσεία, χωρίς συντήρηση τα έργα τέχνης και δίναμε λιγότερα πολιτιστικά ερεθίσματα στους πολίτες, γιατί απλούστατα δεν επαρκούσαν τα χρήματα.

Σε πρόσφατη περιοδεία μου σε όλους τους φορείς της Θεσσαλονίκης που εποπτεύονται από το Υπουργείο Πολιτισμού αντιμετώπισα μία κοινή εικόνα: Υψηλούς στόχους, φιλόδοξο σχεδιασμό και έλλειψη ανάλογης χρηματοδότησης. Το ζητούμενο στο χώρο του πολιτισμού δεν είναι να περιορίσει ο φορέας τον προγραμματισμό του στο ύψος των χρημάτων που διαθέτει, αλλά να ανακαλύψει και να προσαρμόσει τους τρόπους και τις πηγές χρηματοδότησής του στο ύψος των στόχων που θέτει.

Η πολιτιστική χορηγία δεν αίρει την ευθύνη του κράτους ούτε τη χρηματοδοτική του υποχρέωση προς τους πολιτιστικούς φορείς. Αποτελεί συμπληρωματική ενέργεια με προφανή οφέλη και για το χορηγό και για τον αποδέκτη της χορηγίας.

Σε ό,τι αφορά τα επί μέρους θέματα του νομοσχεδίου, θεωρώ χρήσιμη την περιγραφή των όρων «πολιτιστική χορηγία», «χορηγός», «αποδέκτης χορηγίας» και «πολιτιστική δραστηριότητα» για τις ανάγκες της αποσαφήνισης των σχετικών εννοιών και της ορθής εφαρμογής των διατάξεων του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου.

Άρθρο 1: Ακόμα πιο προφανής είναι η χρησιμότητα της εισαγωγής των διευκρινιστικών ορισμών του άρθρου 2 που διακρίνουν με σαφήνεια και πληρότητα τις συγγενείς έννοιες «δωρεά», «επιχορήγηση», «διαφήμιση» και «προώθηση πωλήσεων» από αυτήν της πολιτιστικής χορηγίας. Η σύσταση γραφείου χορηγιών, η λειτουργία του σε επίπεδο τμήματος και η ευθεία υπαγωγή του στον Υπουργό Πολιτισμού ενισχύουν το κύρος και την αποτελεσματικότητα της συνολικής διαδικασίας. Ανάλογης πρακτικότητας για την ενίσχυση της δομής του θεσμού είναι η σύσταση Συμβουλίου Χορηγιών με διευρυμένη σύνθεση κυρίως από προσωπικότητες του πολιτισμού, των επιστημών και της οικονομίας με συμβουλευτικό ρόλο επί σχετικών ζητημάτων και σημαντικές γνωμοδοτικές αρμοδιότητες. Άρθρο 4.

Για την υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος νόμου καθίσταται αναγκαία πλέον η κατάρτιση έγγραφης σύμβασης χορηγίας με αναλυτική περιγραφή των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των μερών και των επί μέρους λεπτομερειών της μεταξύ τους συμφωνίας. Κρίσιμη παράμετρος είναι η διάταξη που αποκλείει το χορηγό από κάθε δικαίωμα επέμβασης στη μορφή ή το περιεχόμενο του σχεδιασμού και της υλοποίησης της χορηγίας. Άρθρο 5.

Παράλληλα εισάγονται διατάξεις που προβλέπουν τόσο την αναλυτική περιγραφή των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των μερών στη σύμβαση χορηγίας όσο και τα λοιπά στοιχεία του περιεχομένου της μεταξύ των οποίων και τα αντισταθμίσιμα υπέρ του χορηγού τα οποία ρητά πρέπει να συνάδουν προς τη φύση της πολιτιστικής χορηγίας. Άρθρο 6.

Σημαντική είναι η απαγόρευση διάθεσης του ποσού της χορηγίας για σκοπό διάφορο της συμφωνηθείσας πολιτιστικής δραστηριότητας όπως και η πρόβλεψη για την υποβολή εκ μέρους του αποδέκτη της χορηγίας έκθεσης απολογισμού της χρήσης.

Νομίζω επίσης πως ουσιαστική για την προσέλκυση χορηγιών θα αποδειχθεί τόσο η δημιουργία κατηγοριών χορηγιών που αποβλέπει στην απονομή ηθικού επαίνου, όσο και η σύσταση του θεσμού των χορηγικών βραβείων που εμπεριέχει το ελκυστικότατο κίνητρο της δημοσιότητας. Άρθρα 9 και 10.

Θεωρώ απολύτως αυτονόητη ως αναγκαίο οικονομικό κίνητρο την πρόβλεψη φορολογικής απαλλαγής για το χορηγό, δίκαιη την εφαρμογή της «οροφής» του 30% για το ύψος του συνολικού εκπιπτόμενου ποσού και βεβαίως αναγκαία τη σύσταση ειδικής εκτιμητικής επιτροπής για τη χρηματική αποτίμηση των μη χρηματικών παροχών. Άρθρο 12.

Τέλος, με βρίσκει απόλυτα σύμφωνη η διάθεση ποσοστού 1% επί του ποσού κάθε χορηγίας για τον οργανισμό προβολής του ελληνικού πολιτισμού. Άρθρο 14.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ μένω στη διαπίστωση πως γενικότερα κάτι αλλάζει και στην αντίληψη των πραγμάτων και στη μεθοδολογία. Επί σειρά ετών η κοινωνία ήταν θεατής στην πρόοδο. Σταδιακά μετατρέπεται σε μία κοινωνία ενεργών πολιτών που είναι συμμετέχον στην πρόοδο. Αυτή από μόνη της είναι μία ουσιαστική διαφορά σε σχέση με το παρελθόν και ιδιαίτερα σημαντική για να επιταχύνουμε το βηματισμό μας και προς το μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε την κ. Ράπτη.

Το λόγο έχει ο κ. Χυτήρης.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αρχίσω εκφράζοντας τη λύπη μου –κι ελπίζω ότι εκφράζω όλους μας– για το θάνατο του Ηλία Κόλλια ο οποίος υπήρξε προϊστάμενος της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας Ρόδου στα βυζαντινά μνημεία, ένα φωτεινό μυαλό της υπηρεσίας με πολύ μεγάλη προσφορά.

Κύριε Υπουργέ, σας άκουσα χθες, είδα και το «νέο» νομοσχέδιο το οποίο φέρατε στην Ολομέλεια. Το λέω «νέο» γιατί είναι διαφορετικό απ' αυτό που μας παρουσιάσατε στην επιτροπή. Κάνετε αλλαγές που είναι ουσιαστικές. Σας τιμά αυτό. Πιστεύω ότι εν τω μεταξύ πράγματι δώσατε συγχαρητήρια στην Αντιπολίτευση για τις ορθές παρατηρήσεις που σας έκανε, ώστε να αλλάξετε το νομοσχέδιο. Θα μπορούσε να αποφευχθεί αυτό αν υπήρχε μία καλύτερη προετοιμασία για το νομοσχέδιο διότι κι εμείς είμαστε υπέρ των χορηγιών, όπως ξέρετε. Ψηφίσαμε επί της αρχής και ψηφίζουμε αρκετά άρθρα μετά τις αλλαγές που έγιναν.

Κύριε Υπουργέ, διακρίνω όμως –και δεν το κρύβετε– ότι κόπτεστε πολύ για τις χορηγίες με την έννοια ότι το Υπουργείο Πολιτισμού χρειάζεται χρήματα περίπου κατεπειγόντως που σημαίνει ότι όταν βλέπω αυτήν τη διάθεση στον Υπουργό, ότι ο προϋπολογισμός του Υπουργείου δεν επαρκεί, όμως οι χορηγίες όσες και να είναι δεν παύουν να είναι συμπληρωματικές για τη λειτουργία των διάφορων δράσεων του Υπουργείου Πολιτισμού και γενικώς της πολιτιστικής δράσης που υπάρχει στη χώρα. Νομίζω ότι εκεί πρέπει να ρίξετε βάρος, διότι εμείς κατακρίνουμε την Κυβέρνηση που έβγαλε τον πολιτισμό από το Δ' Κ.Π.Σ.. Γιατί να το κάνει αυτό;

Πιστεύουμε επίσης ότι πρέπει να δοθεί έμφαση σ' αυτόν τον προϋπολογισμό που ανήκει, που πρέπει να ανήκει στο Υπουργείο Πολιτισμού γιατί ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ανέλαβε κατά πρώτον το Υπουργείο Πολιτισμού και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός δήλωσε ότι πρώτη προτεραιότητα της Κυβέρνησης είναι η εν-

σχυση του πολιτισμού.

Όμως άλλα λέμε και άλλα κάνουμε και αυτά από τα χείλη του Πρωθυπουργού της χώρας. Δεν μπορούμε παρά να το επισημάνουμε αυτό.

Και κάτι άλλο. Αφού θέλετε τις χορηγίες τόσο πολύ –και σωστό είναι αυτό– και τις θέλουμε και γίνεται η οποία διευκόλυνση προκειμένου να υπάρξουν αυτές οι χορηγίες, υπάρχουν κάτι υπονοούμενα απέναντι στους χορηγούς, που δεν νομίζω ότι είναι σωστό και δεοντολογικό, υπονοούμενα απέναντί τους ότι μπορούν να το χρησιμοποιήσουν για να ξεπλύνουν χρήματα κ.λπ..

Νομίζω ότι πρέπει να υπάρχει μια σοβαρότητα και να είμαστε ανοιχτοί απέναντι στους χορηγούς. Από εκεί και πέρα να έχουμε καθαρούς κανόνες. Τα λεκτικά υπονοούμενα αυτού του είδους νομίζω ότι δεν κάνουν καλό στο κλίμα, το οποίο θέλουμε να διαμορφώσουμε όλοι μας, προκειμένου να πετύχουμε χορηγίες.

Γι' αυτό και σας καλώ, επειδή πιστεύω στους καθαρούς κανόνες, σ' αυτήν την περίπτωση αυτά που είπε ο συνάδελφος ο κ. Χριστοδουλάκης να ληφθούν υπ' όψιν από εσάς, κυρίως τα πρώτα, όσον αφορά το υλικό μέρος της χορηγίας, όσον αφορά τα συγγενικά πρόσωπα τα οποία μπορεί να ανήκουν σε ίδρύματα προς επιχορήγηση. Αυτή είναι μια καθαρή πράξη, ένας καθαρός κανόνας. Όλα τα υπόλοιπα νομίζω ότι δεν χρειάζονται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**.)

Θα πω επίσης, όσον αφορά τα άρθρα 2 και 3 του νομοσχεδίου –ακούσατε και τον εισηγητή μας– ότι εξακολουθεί και είναι συγκεντρωτικό και αρκετά προσωποπαγές. Περίπου σαν να θέλετε τους χορηγούς να περάσουν από το γραφείο σας, από τον άμεσο έλεγχο σας, να σας προσκυνήσουν. Αυτό διαφαίνεται. Δεν είναι σωστό, δεν βοηθάει. Το καταψηφίζουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Καταψηφίζετε το προσκύνημα ειδικά;

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Αυτό είναι άλλου παπά Ευαγγέλιο!

Όσον αφορά τις τροπολογίες που καταθέσατε, υπερψηφίζουμε κάποιες απ' αυτές, όπως, παραδείγματος χάριν, για το Φεστιβάλ Αθηνών, το οποίο ανήκει εξ ολοκλήρου στο Υπουργείο Πολιτισμού και είναι σωστό και εκκρεμούσε και έπρεπε να γίνει. Περιττό να σας πω επίσης για τους συμβασιούχους, οι οποίοι πλέον αποκαθίστανται κ.λπ.. Όμως υπάρχει και μια τροπολογία για τους ωρομίσθιους, με την οποία νομίζω ότι δυσκολεύετε τον εαυτό σας. Γιατί τον δυσκολεύετε;

Κατ' αρχάς το άρθρο, το οποίο ίσχυε μέχρι σήμερα, το έχει κάνει η Νέα Δημοκρατία και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. το εφήρμοσε και απεδείχθη πως ήταν σωστό, διότι βοηθούσε, καθόσον οι έφοροι αρχαιοτήτων που είναι ανά τις περιφέρειες και τους νομούς της χώρας έχουν στην πρακτική τους κάποια προβλήματα. Αν μια μουλντόζα βρει ξαφνικά έναν αρχαίο τάφο, τότε εκεί πρέπει να προστρέξει –και αυτό γινόταν– ο έφορος και αμέσως να προσλάβει κάποιον ωρομίσθιο, προκειμένου να φυλάει το χώρο κ.λπ..

Γιατί να πρέπει να γίνει όλη αυτή η διαδικασία την οποία κάνετε και στην οποία εμπλέκετε επίσης και την κεντρική υπηρεσία, η οποία μπορεί να συμπληρώνει τον κατάλογο; Δεν έχετε εμπιστοσύνη στον έφορο και δεν ξέρετε ο έφορος να κάνει την δουλειά του για ωρομίσθιους; Και αυτό βεβαίως το καταψηφίζουμε χωρίς καμία αμφιβολία.

Από και πέρα θα σας έλεγα ότι υπάρχουν και άλλα πράγματα, γενικεύοντας ελάχιστα πριν κλείσω, τα οποία νομίζω ότι παίζουν κάποιο ρόλο. Δηλαδή θέλω να πω ότι η χορηγία πετυχαίνει, όταν ολόκληρη η πολιτιστική δημιουργία κινείται μέσα σε ένα κλίμα πραγματικά δημιουργικό και όχι ένδειας και μιζέριας απέναντι στα πολιτιστικά δρώμενα της χώρας. Νομίζω ότι αυτό συμβαίνει.

Ο χορηγός θα έρθει όταν το κλίμα είναι θετικό. Όταν δεν είναι, θα δυσανασχετήσει και ο ίδιος. Χρειάζεται περισσότερη έμπνευση, κατά την άποψή μου λιγότερες δημόσιες σχέσεις και εξαγγελίες, οι οποίες από πίσω δεν έχουν βάση, τουλάχιστον οικονομική, είναι κάπου στον αέρα, που γίνονται από το Υπουργείο Πολιτισμού.

Θα έλεγα επίσης ότι επειδή έχετε το θάρρος –κι εγώ πιστεύω στην προσπάθεια σας- ότι ορισμένα πράγματα πρέπει να τα παραδέχεστε. Παραδείγματος χάριν, είδα στη διάρκεια των γιορτών να βγαίνει μία ανακοίνωση από το Υπουργείο Πολιτισμού -από το Γενικό Γραμματέα- και να λέει τα έργα τα οποία κάνει το Υπουργείο Πολιτισμού.

Όλα τα έργα αυτά, το 90%, θέλω να σας πω είναι έργα της κυβερνήσεως του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αυτή η Κυβέρνηση τα πήρε, αυτή τα υπέγραψε, αυτή τα προχώρησε και αυτά συνεχίζετε. Πολύ σωστά. Αλλά γιατί να μην παραδεχθείτε αυτήν τη συνέχεια; Γιατί συνέχεια το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η προηγούμενη κυβέρνηση φταίει για όλα και κατέστρεψε τη χώρα και τώρα τη διασώζει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Τουλάχιστον στον πολιτισμό πρέπει να υπάρχει και πολιτικός πολιτισμός.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Χυτήρη.

Ο κ. Μπόλαρης έχει το λόγο.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι μίλησαν προηγουμένως, έκαναν σαφείς αναφορές στην υποχρηματοδότηση που υπάρχει στον τομέα του πολιτισμού και στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι φορείς και οι υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού. Άλλωστε το ίδιο είχε πει και λίγο πριν τις γιορτές και ο παριστάμενος Υπουργός Πολιτισμού κ. Βουλγαράκης σε συνέντευξή του, όταν με ένα ευφυολόγημα μας είπε πως για να προχωρήσουν τα έργα στον τομέα του πολιτισμού, θα πρέπει να πάει να πει τα κάλαντα στον Υπουργό Οικονομικών, γιατί αλλιώς υπάρχει στασιμότητα στα έργα.

Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο ήρθε για τη χορηγία έχει με την αιτιολογική του έκθεση φιλόδοξους στόχους: να άρει τα οικονομικά και φορολογικά αντικίνητρα, να αρθούν τα εμπόδια που ταλανίζουν το θεσμό, να επεκταθούν στην πολιτιστική κληρονομιά, να διευκολυνθούν χορηγίες σε είδος κ.λπ..

Στην Ολομέλεια της Βουλής ήρθε ένα νομοσχέδιο αλλαγμένο σε πάρα πολλά σημεία, σε σχέση με αυτό που συζητήσαμε στην επιτροπή, αφού σε ένα κείμενο όλων και όλων τριών σελιδών υπάρχει δεκαεφτά φορές η λέξη «αντικαθίσταται», υπάρχει επτά φορές η λέξη «προστίθενται», υπάρχει τρεις φορές η λέξη «καταργείται», υπάρχει τρεις φορές η λέξη «διαγράφεται».

Σε ένα νομοσχέδιο, λοιπόν, με τρεις σελίδες το οποίο έρχεται με μια άλλη μορφή στην Ολομέλεια δεν έχουμε αλλαγή και δεν έχουμε παρέμβαση στα κρίσιμα σημεία. Γιατί τα κρίσιμα σημεία, κύριε Υπουργέ, είναι πως αντί να επιλέξετε το ευρωπαϊκό σύστημα –το οποίο το ξέρετε και η ευρωπαϊκή εμπειρία για τις χορηγίες λέει πως υπάρχει ένας μικρός ευέλικτος οργανισμός, ο οποίος μπορεί να χειρίζεται με ταχύτητα και με ουσιαστικό έλεγχο τις υποθέσεις για τις χορηγίες- επιλέξατε ένα υπουργο-κεντρικό δίπολο σύστημα, το οποίο αστοχεί, ένα σύστημα το οποίο έχει ένα γραφείο δίπλα στον Υπουργό, το οποίο δεν είναι από την υπηρεσία του Υπουργείου, αλλά μας λέτε πως με διάφορες υπουργικές αποφάσεις –τελείως ασαφώς και προβληματικά, κατά τη δική μου άποψη- θέλετε να το στήσετε δίπλα στο υπουργικό γραφείο.

Είναι ένα στοιχείο που δείχνει ότι ή δεν εμπιστευόμαστε τις υπηρεσίες του Υπουργείου ή θέλουμε να στήσουμε ένα μηχανισμό, όπου οι χορηγίες θα ελέγχονται προσωπικά από τον Υπουργό. Και μόνο όμως αυτή η φιλοσοφία είναι αντικίνητρο για να έρθουν χορηγοί. Σας είπε προηγουμένως ο κ. Χυτήρης ότι η χορηγία ανθεί σε ένα σωστό κλίμα, ένα κλίμα το οποίο προσελκύει τον ιδιώτη.

Το κλίμα λοιπόν που διαπνέεται στα κύρια σημεία απ' αυτό το νομοσχέδιο στα σημερινά άρθρα 3 και 4 είναι κλίμα αντικινήτρων για τη χορηγία. Και είναι κλίμα αντικινήτρων διότι έχουν ένα γραφείο το οποίο έχει δέκα-δώδεκα αρμοδιότητες, οι οποίες είναι όλες «εισηγείται – γνωμοδοτεί- παραπέμπει» και αυτά όλα τα «εισηγείται – γνωμοδοτεί- παραπέμπει» δεν ορίζονται σαφώς, εξυποννοείται ότι όλα αυτά γίνονται σε σχέση είτε με το συμβούλιο το οποίο έχει άλλες ασαφείς αρμοδιότητες είτε από

τον Υπουργό που έχει την τελική απόφαση.

Στήνουμε ένα σύστημα υπουργοκεντρικό. Θέλει να κάνει μια εκδήλωση ο Δήμος Ρόδου, η πολιτιστική εταιρεία ή ο πολιτιστικός οργανισμός του Δήμου Σερρών ή του Δήμου Χανίων και αυτό θα πρέπει να περάσει από τον προσωπικό έλεγχο του Υπουργού. Νομίζω ότι είναι στην τελείως αντίθετη κατεύθυνση απ' αυτήν που χρειάζεται σήμερα η ελληνική κοινωνία, που χρειάζεται το χορηγικό σύστημα. Το Γραφείο Χορηγιών δίπλα στον Υπουργό στήνεται χωρίς εχέγγυα αντικειμενικότητας. Διαπνέεται –είναι ξεκάθαρο αυτό, προκύπτει- από ένα σαφές καθεστώς ενώ έχουμε και ένα συμβούλιο το οποίο τελικά ψάχνουμε να δούμε γιατί συστήνεται, όταν οι περισσότερες από τις αρμοδιότητές του επικαλύπτονται από την προηγούμενη δραστηριότητα του Γραφείου Χορηγιών.

Εισαγείται το γραφείο στο Κ.Α.Σ. –αυτή είναι θετική διόρθωση, κύριε Υπουργέ, και πολύ σωστά προσθέσατε το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο και το Κεντρικό Συμβούλιο Νεότερων Μνημείων, γιατί στο προηγούμενο νομοσχέδιο απαραδέκτως δεν υπήρχε- από το Κ.Α.Σ. περνάει στο Συμβούλιο Χορηγιών και μετά πάμε στον Υπουργό. Αν αυτό λέτε ότι είναι ελάττωση της γραφειοκρατικής διαδικασίας, τότε πραγματικά νομίζω πως οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους.

Τελικά είπατε χθες ότι κάνουμε μια σοβαρή θεσμική παρέμβαση. Η θεσμική παρέμβαση δεν είναι το να πάσει το Υπουργείο να δίνει χρήματα στους φορείς και κουτοπόνηρα να στήνει ένα γραφείο δίπλα στον Υπουργό, ώστε να ελέγχει το ιδιωτικό χρήμα που θέλει να πάει στις πολιτιστικές προσπάθειες. Αυτό δεν είναι θεσμική παρέμβαση.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι θα ήταν πάρα πολύ καλό αφού το διορθώσατε κατά τα _ το νομοσχέδιο να κάνετε και την τελική κίνηση, την ουσιαστική κίνηση να το απαλλάξετε από αυτήν την προσπάθεια θανάσιμου εναγκαλισμού του πνεύματος της χορηγίας και να κάνετε όντως θεσμική παρέμβαση η οποία θα μπορούσε να προσελκύσει ελεύθερα το ιδιωτικό χρήμα σ' αυτήν την υπόθεση.

Κλείνοντας θέλω να πω ότι είναι πολύ ουσιαστική η τροπολογία η οποία έχει έρθει. Μια τροπολογία για την οποία αγωνίστηκαν για τρία χρόνια οι υπάλληλοι του Τ.Δ.Π.Ε.Α.Ε. με την οποία τροπολογία γίνονται δεκτά τα αιτήματα που είχε ο σύλλογος εργαζομένων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Μπόλαρη.

Δεν υπάρχει άλλος πρωτολογών ομιλητής.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη διάρκεια της πρώτης τοποθέτησής μου είπα ότι το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα στην Αίθουσα αυτή είναι η πιο σπουδαία θεσμική παρέμβαση που έχει γίνει στα οικονομικά του πολιτισμού. Θέλετε να μην πούμε η πιο σπουδαία; Είναι η μόνη. Εκ των πραγμάτων συνεπώς είναι σπουδαία. Αν κάποιος ανατρέξει στο παρελθόν θα δει ότι δεν υπήρξε άλλη προσέγγιση που να αφορά τα οικονομικά του πολιτισμού με οποιαδήποτε αφετηρία και συνεπώς με οποιαδήποτε αποτέλεσμα. Το λέω αυτό διότι συμφωνούμε όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα ότι ο πολιτισμός χρειάζεται πράγματι χρήματα. Δηλαδή, στην πραγματικότητα, χρειαζόταν, χρειάζεται και θα χρειάζεται χρήματα.

Και για να είμαστε και πιο ουσιαστικοί στη συζήτησή μας, γιατί καλό είναι να συζητάμε για συγκεκριμένα πράγματα και όχι αφηρημένα, να αναρωτηθούμε συνεπώς ποιες είναι οι πηγές χρηματοδότησης του πολιτισμού.

Οι πηγές χρηματοδότησης του πολιτισμού στην ουσία μέχρι σήμερα είναι δυο. Στην πραγματικότητα δε μέχρι σήμερα είναι μια. Δηλαδή, είναι τα χρήματα που προέρχονται από τον τακτικό προϋπολογισμό του κράτους που πάνε κατά κανόνα σε μισθούς, τα χρήματα που έρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτές οι δυο πηγές χρηματοδότησης συνθέτουν μέχρι σήμερα τα οικονομικά του πολιτισμού. Γνωρίζετε ότι στην Αίθουσα αυτή μιλάω ελεύθερα. Και γνωρίζετε επίσης ότι δεν έχω απολύτως κανένα πρόβλημα να υιοθετήσω ή να αποδεχθώ

πράγματα τα οποία σωστά τοποθετούνται ή λέγονται. Όπως επίσης δεν έχω κανένα πρόβλημα να κάνω αυτοκριτική αν αυτό απαιτεί η συγκυρία.

Με βάση λοιπόν αυτόν τον τίτλο θέλω να σας δώσω τη συμβουλή, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να μην κάνετε μεγάλη συζήτηση για τα οικονομικά του πολιτισμού και αυτό γιατί τα οικονομικά του πολιτισμού επί των δικών σας ημερών δεν υπάκουαν σε καμία λογική. Γιατί δεν υπάκουαν σε καμία λογική; Δεν χρειάζεται να έχει κανείς οικονομικές γνώσεις ή να είναι οικονομολόγος για να το καταλάβει. Αρκεί μια απλή ανάγνωση των τελευταίων προϋπολογισμών που έχουν ψηφιστεί όλα αυτά τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα.

Τι θα διαπιστώσει; Θα διαπιστώσει ηυξημένα κονδύλια δημοσίων επενδύσεων, δηλαδή χρήματα τα οποία μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης ουσιαστικά έπρεπε να μπου στον πολιτισμό σαν επενδύσεις, αλλά χαμηλά κονδύλια στον τακτικό προϋπολογισμό. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έδινε χρήματα να γίνουν πράγματα τα οποία εκ των υστέρων δεν μπορούσαν να υποστηρίχθουν με εθνικά κονδύλια. Δεν μπορούσαν να υποστηρίχθουν ούτε με τους εργαζόμενους ούτε με τα λειτουργικά τους έξοδα ούτε με τις λειτουργικές τους δαπάνες, με αποτέλεσμα το Υπουργείο Πολιτισμού να έχει ένα τεράστιο ποσό χρεών. Και όχι μόνο να έχει ένα τεράστιο ποσό χρεών αλλά στο ποσό αυτόν των χρεών να προστίθεται και η ταλαιπωρία των πολιτών διότι πάρα πολλές απαλλοτριώσεις εν τω μεταξύ είχαν γίνει, πολλές περιουσίες είχαν δεσμευθεί και χρήματα δεν έδωσαν ποτέ στους Έλληνες, οι οποίοι είχαν δει τις περιουσίες τους να δεσμεύονται.

Θέλω λοιπόν με λίγα λόγια να πω ότι η νέα διακυβέρνηση όταν ήρθε στα πράγματα παρέλαβε ένα Υπουργείο το οποίο ήταν γεμάτο χρέη. Και όχι μόνο ήταν γεμάτο χρέη. Υπήρχαν συγκεκριμένες δραστηριότητες του Υπουργείου που πρακτικά δεν μπορούσαν να λειτουργήσουν άλλο. Πρόχειρα να πω: η «Ορχήστρα των Χρωμάτων», η οποία θα έκλεινε αφού είχε φορτωθεί με δάνεια, τα δάνεια είχαν εκχωρηθεί αλλού, είχαν παρθεί άλλα δάνεια, είχαν δοθεί σε άλλες τράπεζες και δεν μπορούσε να λειτουργήσει. Η Λυρική Σκηνή. Χρέη στα ενοίκια της εδώ και δέκα χρόνια. Χρέη στο Εθνικό Θέατρο. Χρέη ακόμα και σε πολλούς μεγάλους οργανισμούς, οι οποίοι παρήγαγαν σημαντική δραστηριότητα, όπως η Πινακοθήκη. Άλλοι οργανισμοί της Θεσσαλονίκης. Δεν υπάρχει τέλος στην καταγραφή των χρεών του Υπουργείου Πολιτισμού.

Θα ήθελα λοιπόν να πω ότι όσοι εξ υμών επιθυμούν να κάνουν τους τιμητές στα οικονομικά του πολιτισμού θα πρέπει να γνωρίζουν ότι το Υπουργείο Πολιτισμού, όχι απλώς υπήρχε ως ο φτωχός συγγενής όλων των προϋπολογισμών –ακόμα και σήμερα φτωχός συγγενής είναι αλλά φιλοδοξούμε να αλλάξουμε– αλλά ταυτόχρονα είχε ουσιαστικά υποθηκευτεί η πολιτιστική δραστηριότητα στην ουσία της, εξαιτίας μιας πολιτικής που οδήγησε τα πράγματα σε αδιέξοδο.

Και αυτή η «τσαπατσουλιά» ξεκινά από τα οικονομικά και καταλήγει στο προσωπικό. Με αποτέλεσμα να αναγκάζομαστε σήμερα εμείς να φέρνουμε αυτήν την τροπολογία για τα επτάκόσια πενήντα άτομα, τα οποία είχαν μπει από το παράθυρο στο Ταμείο Διαχείρισης χωρίς να χρειάζονται, απασχολούνται αλλού και σήμερα οι άνθρωποι είναι μετέωροι. Ούτε λεφτά μπορούν να πάρουν από το Ταμείο Διαχείρισης, ούτε θέση έχει το Ταμείο Διαχείρισης να δουλέψουν και αν θα φύγουν από το Υπουργείο Πολιτισμού, το Υπουργείο Πολιτισμού θα αδειάσει, τακτικός προϋπολογισμός δεν υπάρχει να τους πληρώσει. Δηλαδή, με λίγα λόγια υπάρχει ένα πολλαπλό αδιέξοδο.

Άρα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι όσον αφορά τα οικονομικά του πολιτισμού, πρώτον, πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί στο τι λέμε και κάθε φορά πώς το διατυπώνουμε και, δεύτερον, να γνωρίζουμε ότι εδώ πραγματικά χρειάζεται να γίνει ένας ανασχεδιασμός της πολιτικής, για να μπορέσει αυτή η πολιτική να έχει αποτέλεσμα. Και το λέω αυτό διότι είναι σε όλους γνωστό ότι δεν μπορεί να χαραχθεί πολιτιστική πολιτική, εάν δεν υπάρχει η κατάλληλη υποδομή, η οποία θα τη στηρίξει.

Ελέχθησαν προηγουμένως διάφορες παρατηρήσεις γενικές

επί του Υπουργείου Πολιτισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτιστική πολιτική που συγκροτείται και υλοποιείται αυτήν την περίοδο από το Υπουργείο Πολιτισμού έχει, αν μου επιτρέπετε να πω, δύο πόδια. Το ένα της κατευθύνεται στην πολιτιστική κληρονομιά, με τις διεκδικήσεις αρχαιοτήτων τις οποίες κάνουμε και τις οποίες επιτυγχάνουμε. Και αφού γίνεται τόσος λόγος για «υπουργοκεντρισμό» και για όλα αυτά που λέτε –που θα πω στη συνέχεια αναλυτικά για αυτά– εσείς πώς εξηγείτε το γεγονός ότι όλα αυτά τα χρόνια διεκδικούσαμε αρχαιότητες από το εξωτερικό και δεν υπήρχε ένα σχετικό γραφείο να υπάγεται στον Υπουργό, να υπάγεται στον Υφυπουργό, να υπάγεται στο γενικό διευθυντή, να υπάγεται στο ΚΑΣ, να υπάγεται στον Πρωθυπουργό τον ίδιο, να υπάρχει, τέλος πάντων, κάποιο γραφείο που να καταγράφει ποιες αρχαιότητες ήταν στην Ελλάδα και εκλάπησαν, ποιες υπάρχουν, ποιες διεκδικούμε ή το πολύ-πολύ, να παρακολουθεί τις δημοπρασίες που γίνονται στους ξένους οίκους κάθε δεύτερη εβδομάδα, τα λεγόμενα Greek sales, όπου γίνεται ένα πάρτι πωλήσεων και δεν υπήρχε κανείς να πει «τι κάνετε εδώ;»

Θέλω δηλαδή με λίγα λόγια να πω ότι όταν συζητάμε για πολιτιστική πολιτική, εκτός από συνθήματα και επιτρέψτε μου να πω μεγάλες και κούφιες κουβέντες, καλό είναι να υποστηρίζουμε και αυτά τα οποία λέμε με πρακτικότητα και αποτελεσματικότητα.

Εγώ, λοιπόν, θέλω να πω ότι είμαι εξαιρετικά υπερήφανος που συμμετέχω στην Κυβέρνηση Καραμανλή, η οποία κατάφερε να προσδιορίσει και να πάρει έστω και τρία, τέσσερα, πέντε αντικείμενα, τα οποία είναι τίποτα μπροστά σε αυτά τα οποία πρέπει η Ελλάδα να διεκδικήσει και να πάρει. Και πάντως προς την κατεύθυνση αυτή, συγκροτείται μια συγκεκριμένη πολιτιστική πολιτική που σέβεται την πολιτιστική μας κληρονομιά, που σέβεται την ελληνικότητά μας, που σέβεται την ιστορία μας, που σέβεται τον πολιτισμό μας, τον διεκδικεί και τον υπογραμμίζει και φωνάζει πολύ δυνατά για αυτό.

Το δεύτερο κομμάτι είναι το κομμάτι των θεσμικών παρεμβάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχετε αναρωτηθεί πόσοι νόμοι ψηφίστηκαν από το Υπουργείο Πολιτισμού τα τελευταία είκοσι χρόνια; Έχετε ψάξει ποτέ να δείτε, αυτοί οι νόμοι τι απορροφούν; Και όταν λέμε για νόμους για το Υπουργείο Πολιτισμού δεν εννοούμε και για τον Αθλητισμό που είναι πρακτικά ένα άλλο Υπουργείο. Αναφέρομαι σε αυτό καθαυτό το Υπουργείο Πολιτισμού. Το δεύτερο, λοιπόν, πόδι της πολιτιστικής πολιτικής της νέας διακυβέρνησης είναι η λεγόμενη θεσμική παρέμβαση. Δηλαδή τι; Να βάλει τα πράγματα σε μια τάξη, να ξέρουμε τι κάνουμε.

Είπατε εσείς «μα, και αυτό το γραφείο θα υπάγεται στο Υπουργείο Πολιτισμού;» Μα, ξέρετε πως ο Υπουργός Πολιτισμού σήμερα είναι παντοδύναμος και δεν χρειάζεται ούτε γραφείο ούτε διευθύνσεις ούτε τίποτα; Θέλει να δώσει επιχορηγήσεις; Δίνει. Δεν θέλει; Δεν δίνει. Θέλει να δώσει αιγιδες; Δίνει. Δεν θέλει; Δεν δίνει. Θέλει να βοηθήσει κάποιους συλλόγους, σχήματα, εταιρείες; Το κάνει. Δεν θέλει; Δεν το κάνει. Μπορεί να τον ελέγξει κανείς; Κανείς. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ερχόμαστε, λοιπόν, εμείς σήμερα και βάζουμε σε μια τάξη τα πράγματα. Και κατηγορείτε εσείς το Υπουργείο Πολιτισμού ότι κάνει «υπουργοκεντρική» πολιτική; Δηλαδή, οι άνθρωποι οι οποίοι επί είκοσι χρόνια συντήρησαν ένα καθεστώς πλήρους και απόλυτης «υπουργοκρατίας» κατηγορούν αυτούς οι οποίοι προσπαθούν να βάλουν κάποιες ασφαλιστικές δικλίδες στο σύστημα για να μπορέσει να έχει μια συγκροτημένη και ελεγχόμενη πολιτική, ότι αυτοί κάνουν «υπουργοκεντρική» πολιτική, υπηρετώντας τα ρουσφέτια; Και οι τεσσερισίμισι χιλιάδες έκτακτοι και αυτοί δικοί μας γίνανε μέσα σε δεκαπέντε μέρες; Και όλα τα έξοδα που σας είπα προηγουμένως και αυτά δικά μας ήταν; «Υπουργοκεντρικά» ήταν αυτά;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πω ότι –όπως θέλετε ονομάστε το, εκσυγχρονισμό, δεν ξέρω πώς θα το πείτε– στο κομμάτι του πολιτισμού υπήρξε παταγώδης και πλήρης αποτυχία. Δεν μου αρέσει να μηδενίζω το έργο κανενός, ούτε ποτέ το θέλησα αυτό, όπως δεν μου αρέσει να μηδε-

νίζεται το έργο το δικό μου. Πιστεύω ότι όλοι οι άνθρωποι με καλή αφετηρία έκαναν κάποια πράγματα. Υπήρξαν φωτεινές προσωπικότητες στο Υπουργείο Πολιτισμού, όπως η Μελίνα Μερκούρη και άλλες, που έκαναν πράγματι σπουδαία πράγματα, υπήρξαν εξαιρετικές πρωτοβουλίες, όπως η πρωτοβουλία του κ. Μικρούτσικου που έκανε τα περιφερειακά θέατρα και άλλα. Υπήρξαν πράγματα στο Υπουργείο Πολιτισμού, αλλά επιτρέψτε μου να πω ότι ήσαν αναντίστοιχα των ετών που πέρασαν και κυρίως των χρημάτων που δόθηκαν στο Υπουργείο Πολιτισμού. Γιατί όλα αυτά πρέπει να αξιολογούνται με βάση τις δυνατότητες τις οποίες έχει κάθε φορά ο Υπουργός, τις δυνατότητες που του παρέχει η κυβέρνηση, τη συγκυρία στην οποία πολιτεύεται και φυσικά το στόχο τον οποίο επιδιώκει και με βάση τον οποίο επιθυμεί να έχει κάποια αποτελέσματα.

Έτσι, λοιπόν, συγκροτείται μια πολιτική. Στην πολιτική αυτή, ερχόμενος κανείς να δει με ποιους φορείς, με ποια εργαλεία θα μπορούσει να την υποστηρίξει, μοιράει αυτό στο οποίο καταλήγει είναι ότι θα πρέπει να διευρυνθεί ο οικονομικός κύκλος εκείνων των πηγών, οι οποίες είναι χρήσιμες για την πολιτιστική πολιτική. Ποιος από εμάς είπε στην Αίθουσα αυτή ότι εμείς φιλοδοξούμε να λύσουμε το πρόβλημα του πολιτισμού για τις χωροεξούμ;

Αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ουδέποτε εμείς ισχυριστήκαμε ότι φιλοδοξούμε να λύσουμε το πρόβλημα του πολιτισμού από τις χορηγίες, ουδέποτε είπαμε ότι το κράτος πρέπει να απέχει από την υποστήριξη των πολιτιστικών δραμενών, είτε αυτά αφορούν την πολιτιστική κληρονομιά, είτε το σύγχρονο πολιτισμό, ουδέποτε είπαμε ότι εμείς θα σταματήσουμε να υποστηρίζουμε πολιτιστικές δράσεις. Τουναντίον, είπαμε ότι εμείς επιθυμούμε να αθροίσουμε δυνάμεις στον πολιτισμό, ότι εμείς επιθυμούμε να διευρύνουμε την πηγή χρηματοδότησης του πολιτισμού και κυρίως, επιθυμούμε να διευκολύνουμε ανθρώπους οι οποίοι έχουν και κατέχουν, γιατί αυτοί είναι που θα δώσουν τις χορηγίες στον πολιτισμό, μέσα από μια διαδικασία φοροδευκόλυνσης.

Κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ειλικρινά περίμενα απ' ενός μεν περισσότερη γενναιότητα, απ' ετέρου, όμως, περισσότερο καθαρές θέσεις. Γιατί εδώ ακούστηκαν δύο σχολές και θέλω να καταλάβω, με ποιο ΠΑ.ΣΟ.Κ. μιλάμε. Μιλάμε με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που εξεφράσθη από τον π. Χριστοδουλάκη που είπε «είστε πολύ πλουσιοπάροχοι, κακώς δίνετε 100%, πρέπει να δίνετε λιγότερα» ή μιλάμε με αυτό που εξεφράσθη από τον εισηγητή που λέει «καλώς κάνετε το 100% και εμείς θα θέλαμε να το κάνουμε και για αυτό θα το ψηφίσουμε;» Αυτό πρέπει να το καταλάβω.

Δεύτερον, θέλω να καταλάβω το εξής. Όταν κάνουμε προτάσεις στις Διαρκείς Επιτροπές, τις κάνουμε για να περνάει η ώρα μας; Τις κάνουμε δηλαδή γιατί έτσι πρέπει να το κάνουμε, επειδή η Αντιπολίτευση το επιβάλλει ή τις κάνουμε διότι πράγματι έχουμε αναλύσει μια διαδικασία, η οποία οδηγείται σε κάποιες προτάσεις κατόπιν ωριμού σκέψης;

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχομαι ότι δεν θέλατε, δεν μπορούσατε, δεν ασχοληθήκατε, δεν το σκεφτήκατε, αλλά πάντως άποψη για την χορηγία δεν είχατε. Γιατί αν είχατε, θα καταθέτατε συγκεκριμένες και εμπεριστατωμένες προτάσεις και κυρίως αν είχατε τη δυνατότητα, θα κάνατε νόμο. Θα πω, λοιπόν, εγώ ότι αυτό δεν ήταν στις προτεραιότητές σας. Ακόμα και όταν συζητήθηκε στην επιτροπή, έγιναν κάποιες επί μέρους προτάσεις, αλλά δεν υπήρξε μια ολοκληρωμένη εικόνα για το τι είναι αυτό. Ακόμα και σήμερα λέτε ότι καταψήφίζουμε το άρθρο τάδε για το γραφείο ή το συμβούλιο, δεν λέτε, όμως, πώς εσείς αντιλαμβάνεστε να γίνεται το κύκλωμα της χορηγίας. Διότι υπάρχει η άποψη Χριστοδουλάκη που λέει «θέλουμε περισσότερο έλεγχο», αλλά υπάρχει και η άποψη κάποιων συναδέλφων που μίλησαν και λένε «τι να τον κάνω εγώ τον έλεγχο, να υπάρχουν ελεύθερες κινήσεις, να μην υπάρχει τίποτα, να προχωρούν τα πράγματα ρυθμοί».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θέλω να μου δώσετε λίγο χρόνο παραπάνω, κύριε Πρόεδρε.
Υπάρχει η άποψη, η οποία εξεφράσθη από ορισμένους, που

έλεγε ότι πρέπει να υπάρχουν ασφαλιστικές δικλίδες στις εταιρείες, διότι οι εταιρείες κάνουν τις φοροαπαλλαγές τους, το ξέπλυμα κ.λπ., υπάρχει και η άποψη -εδώ καταγεγραμμένη- που λέει ότι δεν πρέπει να υπάρχουν τέτοια πράγματα, αλλά πάμε σε φυσικό πρόσωπο.

Εγώ πρέπει να πω ότι έχω μπερδευτεί. Θέλω, λοιπόν, να καταλάβω. Θεωρώ πολύ θετικό το γεγονός ότι το ψηφίζετε επί της αρχής. Θέλετε από μένα να αποδεχτώ ότι πράγματι έκανα δεκτές τις προτάσεις σας; Μα, το είπα πρώτος στην πρωτολογία μου. Ο σκοπός μου εξ αρχής ήταν να κάνω δεκτές προτάσεις της επιτροπής και να αποδεχτώ εκείνες τις προτάσεις οι οποίες ήταν σωστές, ανεξάρτητα από το αν η αφετηρία ήταν θετική ή αρνητική για την αρχή του νομοσχεδίου, αν η αφετηρία ήταν να κάνουμε ή να μην κάνουμε αντιπολίτευση, αν η αφετηρία ήταν να μπορούμε κανείς να πει ότι πράγματι εμείς θέλουμε να καταλήξουμε κάπου.

Από την άλλη πλευρά, όμως, πρέπει και εσείς να ξεκαθαρίσετε τι είναι αυτό το οποίο πραγματικά επιθυμείτε. Διότι αν πάруμε ως δεδομένο τη διατυπωθείσα νομοθετική άποψή σας, η οποία ίσχυε μέχρι της πώσεως της κυβέρνησης ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτή ήταν σκληρή φορολογία στον πολιτισμό, 20% φορολόγηση στο χορηγούμενο, πάγωμα των χορηγιών, σταμάτημα κάθε διαδικασίας.

Αν πάρουμε την άποψη Χριστοδουλάκη, είναι μια ενδιαμέση πρόταση ανάμεσα σε αυτό που λέτε εσείς και σε αυτό που γίνεται σήμερα. Αν πάρουμε την άποψη του εισηγητή σας, είναι άποψη η οποία λέει για το 100%. Αποφασίστε και πείτε μας, αλλά πάντως πρέπει να το ξεκαθαρίσετε, κατά τη γνώμη μου, στην Αίθουσα αυτή. Επιθυμία της Κυβέρνησης είναι να είναι όσο το δυνατόν πιο συναινετική σε αυτό και να πάει όσο το δυνατόν πιο γρήγορα.

Λάθος πιστεύετε ότι υπό την πίεση της εσωκομματικής αντιπολίτευσης ή υπό την πίεση του πρώην Υφυπουργού έκανα αλλαγές κ.λπ.. Από την πρώτη ημέρα στη Διαρκή Επιτροπή είπα ότι εγώ προσωπικά επιθυμώ προτάσεις οι οποίες είναι σωστές, για να τις αποδεχτώ. Επίσης, ξαναείπα ότι οι προτάσεις όσων μίλησαν στην επιτροπή, καταγράφονται και αξιολογούνται. Ο πρώην Υφυπουργός γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι στην επιτροπή δεν μίλησε. Συνεπώς δεν υπήρξαν προτάσεις καταγεγραμμένες. Βεβαίως όλοι γνωρίζαμε το σπουδαίο έργο που έχει επιτελέσει στο Υπουργείο Πολιτισμού και οι δημοσιογράφοι, οι οποίοι καλύπτουν το Υπουργείο, σε κάθε ευκαιρία το τονίζουν σε υπερθετικό βαθμό.

Από την άλλη πλευρά η τροπολογία η οποία κατετέθη –γιατί το αναφέρατε και αυτό– κατετέθη εκπρόθεσμα χθες στις έντεκα η ώρα, ενώ οι τροποποιήσεις είχαν δοθεί στους συζητητές από την προηγούμενη και στους υπολοίπους είχαν συζητηθεί μέσα από μία διαδικασία διαλόγου. Συνεπώς θέλω να πω ότι οι όποιες αλλαγές έγιναν από εμάς έγιναν επ’ αφορμή και εξαιτίας της επιτροπής. Δεν έγιναν ούτε εξαιτίας οποιασδήποτε άλλης πίεσης ή κανονός άλλου παράγοντα, ο οποίος επέδρασε στην υπόθεση αυτή.

Έτσι, λοιπόν, με βάση αυτές τις διαδικασίες, προχωρήσαμε στην αποδοχή των θετικών προτάσεων που πιστεύουμε ότι σήμερα καθιστούν το νομοσχέδιο λειτουργικότερο, αποτελεσματικότερο, πιο ευέλικτο και πιο σαφές.

Θέλω να σταχυολογήσω ορισμένα απ' αυτά τα οποία είπατε για να δώσω ορισμένες σύντομες απαντήσεις.

Η πρώτη παρατήρηση η οποία έγινε ήταν γιατί να υπάρχει Γραφείο και αυτό το Γραφείο να υπάγεται απευθείας στον Υπουργό.

Μα, διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει οργανόγραμμα στο Υπουργείο, στο οποίο να μπορεί, κατ' αρχήν, να ενταχθεί το Γραφείο αυτό. Στο Υπουργείο Πολιτισμού υπάρχει η Γενική Διεύθυνση Πολιτιστικής Κληρονομιάς, υπάρχει η Γενική Διεύθυνση Σύγχρονου Πολιτισμού, υπάρχει η Γενική Διεύθυνση η οποία κάνει τα έργα στο Υπουργείο, υπάρχει η Γενική Διεύθυνση Διοικητικού που είναι αμιγώς λογιστική διαδικασία και δεν υποστηρίζεται με κόσμο και κάποια στιγμή πρέπει να γίνει ένα νέο οργανόγραμμα στο Υπουργείο.

Σας είπα και προηγουμένως ότι δεν υπάρχει σχετική Διεύ-

θυση για την αρχαιοκαπηλία, που θα έπρεπε να υπάρχει. Από τότε που η αιμύνηστη Μελίνα διατύπωσε το αίτημα της επιστροφής των Μαρμάρων του Παρθενώνα θα έπρεπε να είχε συγκροτηθεί βαθμιαία μια Διεύθυνση η οποία να καταγράφει τι υπάρχει.

Πολλά δεν υπάρχουν στο Υπουργείο Πολιτισμού. Κάποια στιγμή θα γίνουν. Μέχρι να γίνουν όμως πρέπει αυτά τα πράγματα να λειτουργήσουν και να αρχίσουν να παράγουν αποτελέσματα.

Προσωπικά, επιτρέψτε μου να πω, όταν ο Υπουργός ο ίδιος γίνεται υπόλογος αυτού του Γραφείου τότε νομίζω ότι το Γραφείο αυτό έχει περισσότερο έλεγχο από τη διαδικασία του πως λειτουργεί και τι παράγει και από την άλλη πάλι πλευρά ο ίδιος ο Υπουργός ασχολούμενος προσωπικά με ένα ζήτημα δίνει τη δυνατότητα να λειτουργήσουν πιο γρήγορα, πιο ευέλικτα οι μηχανισμοί. Πάντως πρέπει να σας πω –ο ομιλών ο οποίος συνηθίζει να ασχολείται με αυτά τα οποία σχεδιάζει– ότι είναι θετικό να υπάγεται ένα Γραφείο τέτοιο στον Υπουργό μέχρι να υπάρξει ένα νέο οργανόγραμμα στο Υπουργείο.

Άλλωστε είναι γνωστό –και το γνωρίζετε όσοι από εσάς έχετε κάνει Υπουργοί– ότι εάν ο Υπουργός θέλει να ελέγξει το Υπουργείο, δεν χρειάζεται να κάνει ένα ειδικό γραφείο που να υπάγεται σε αυτόν, έχει πάρα πολλούς τρόπους να το ελέγξει και το είχαμε βιώσει τα τελευταία είκοσι χρόνια με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους. Συνεπώς μη λέμε τώρα πράγματα τα οποία δεν στέκουν ούτε με πολύ μεγάλη προέκταση της λογικής μας ή της φαντασίας μας.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι όσες αλλαγές έγιναν, έγιναν προκειμένου να μπορούν το νομοσχέδιο αυτό να αποκτήσει αυτή την ευελξία. Και έγιναν θαρραλέες αλλαγές.

Είπατε για το χρόνο. Σας είπα και χθες ότι από δύο μήνες το μειώσαμε σε δέκα μέρες. Είπατε για τις πολλές διαδοχικές, εναλλακτικές διαδικασίες. Μάλιστα. Καθιερώσαμε το one stop shop, το γραφείο όπου θα τελειώνουν τα πάντα.

Τι ρόλο παίζει το Συμβούλιο Πολιτισμού εν προκειμένω, ρώτησε κάποιος συνάδελφος. Το Συμβούλιο Πολιτισμού, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχήν όσον αφορά τη χορηγική ιδέα, επειδή ακριβώς ο χορηγικός θεσμός στην Ελλάδα δεν είναι σαφώς διατυπωμένος ...

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Εάν μου επιτρέπετε λίγο, κύριε Πρόεδρε. Νομίζω ότι ενδιαφέροντα αυτά που λέω την Ολομέλεια ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Είναι πολύ ενδιαφέροντα, αλλά πρέπει να συντομεύσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Επειδή ακριβώς ο χορηγικός θεσμός δεν είναι στην Ελλάδα διαδεδομένος, επειδή μέχρι τώρα δεν υπάρχει χορηγική παιδεία, επειδή, δηλαδή, μέχρι τώρα δεν υπάρχει χορηγική πολιτική, χρειάζεται αυτή την πολιτική να μπορέσει κάποιος να την τονίσει και να την αναδείξει.

Δεύτερον, υπάρχουν πάρα πολλοί Έλληνες του εξωτερικού, οι οποίοι επιθυμούν να συμμετέχουν έμπρακτα με τα χρήματά τους στην υπόθεση αυτή. Πρέπει να υπάρξουν μηχανισμοί που να τους κινητοποιήσουν. Υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι θέλουν να χρηματοδοτήσουν πολιτιστικές ιδέες, οι οποίοι δεν γνωρίζουν τη διαδικασία και πως να το κάνουν.

Το Συμβούλιο Πολιτισμού ουσιαστικά θα αποτελείται από προσωπικότητες του χώρου. Και μην υποτιμάτε τώρα τον εαυτό σας λέγοντας ότι «θα βάλουμε κομματικούς γκαουλάιντερ». Μα, καλά χρειαζόμαστε να κάνω καινούργιο συμβούλιο για να κάνω κομματικούς γκαουλάιντερ; Στο Υπουργείο Πολιτισμού τον τελευταίο χρόνο, που έχω την τιμή να προϊστάμαι, έχω κάνει ορισμένες επιλογές σε πολύ σημαντικές θέσεις. Νομίζω ότι οι επιλογές μιλάνε από μόνες τους: εάν οι άνθρωποι αυτοί είναι κομματικά στη Νέα Δημοκρατία ή δεν είναι, αν είναι άνθρωποι που αξίζουν ή δεν είναι, αν είναι άνθρωποι που παράγουν αποτέλεσμα ή δεν είναι, δεν χρειάζεται να το πω εγώ. Νομίζω ότι από την απλή ανάγνωση των εφημερίδων, πολύ εύκολα καταλαβαίνει κάποιος τι επιλογές έχουν γίνει και τι αποτελέσματα παράγουν.

Μην έχετε, λοιπόν, αμφιβολία. Δεν έχουμε αυτή την ανάγκη. Αν είχαμε αυτή την ανάγκη, έχουμε δεκάδες χιλιάδες άλλους τρόπους να το κάνουμε και το γνωρίζετε άλλωστε καλύτερα από εμάς, γιατί υπήρξατε μετ' αυτής της διαδικασίας στο παρελθόν.

Το Συμβούλιο Πολιτισμού, κατ' αρχήν, θα ευαισθητοποιείται σε αυτή την κατεύθυνση, δεύτερον θα μπορέσει να βοηθήσει το ίδιο το Υπουργείο που έχει ανάγκη αυτήν την χορηγική πολιτική και να υποστηρίξει τις δράσεις του και τρίτον, θα μπορέσει να κάνει μια διαδικασία προσέγγισης στα χορηγικά βραβεία, τα οποία θα απονέμει και τα οποία θα προτείνει με ποιο τρόπο πρέπει να δίδονται.

Συνεπώς, το Συμβούλιο Πολιτισμού πρέπει να το δούμε σαν μια διαδικασία, που θα βοηθήσει την ανάπτυξη της χορηγικής ιδέας. Το Γραφείο Πολιτισμού θα είναι μέσα στα πλαίσια του Υπουργείου. Θα είναι αυτό που είπα και στην Επιτροπή και τώρα, ένα one stop shop. Δηλαδή, εκεί τα πάντα θα αποφασίζονται και εκεί θα τελειώνουν και σε δέκα μέρες θα υπάρχει αυτή η διαδικασία η οποία θα παράγει τα αποτελέσματά της.

Ελέγχε από κάποιους συναδέλφους γιατί στη σύμβαση να υπάρχει αντιστάθμισμα. Νομίζω ότι ελέγχε από τον κ. Γείτονα. Μα, και η ίδια η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής λέει ότι εάν δεν υπάρχει αντιστάθμισμα, τότε δεν θα μιλάμε για σύμβαση, δεν θα μιλάμε για χορηγία, θα μιλάμε για διαφήμιση, για δωρεά ή για κάτι άλλο.

Επίσης, ελέγχε ότι θα έπρεπε να τονιστεί η διαφορά. Όταν παρατίθενται οι ορισμοί, κύριοι συνάδελφοι, με ξεχωριστό άρθρο, το να παραθέσεις και ειδικό άρθρο που να λέει τη διαφορά αυτού που κάνεις από όλα τα υπόλοιπα, νομίζω ότι υποτιμά τη νοημοσύνη και του Σώματος και αυτών που θα διαβάσουν το νομοσχέδιο. Μην φθάνουμε τώρα σε ακρότητες και σε υπερβολές.

Επίσης, στο θέμα της ηθικής ανταμοιβής έχουμε διαφορετική γνώμη. Εμείς πιστεύουμε ότι, όπως γίνεται παγκοσμίως, ο χορηγός πρέπει να τιμάται. Μέσα από μια διαδικασία θα πρέπει η πολιτεία να αναγνωρίζει τη συμβολή του σε αυτή τη μεγάλη προσπάθεια. Αυτό πιστεύουμε και εμείς.

Εάν υπάρχει άλλη άποψη, η άποψη αυτή μέχρι τώρα δεν έχει περατήσει. Γιατί να υπάρχει –λέει– και ηθική ανταμοιβή, αφού υπάρχει μόνο φοροαπαλλαγή; Μα, γιατί δεν λειτουργήσε μέχρι τώρα; Αν ο χορηγός θέλει να κάνει μια διαδικασία διαφορετική, γιατί δεν κάνει κατευθείαν διαφήμιση, που είναι και στα παραγωγικά του έξοδα και εκπίπτουν ολόκληρα από τα εισοδήματά του; Γιατί δεν το κάνει; Προφανώς κάποιο λόγο είχαν που δεν το έκαναν οι άνθρωποι αυτοί.

Προσπαθούμε, λοιπόν, εμείς να διευκολύνουμε τις διαδικασίες και να πάνε τα πράγματα παραπέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ολοκληρώστε όμως, κύριε Υπουργέ, γιατί φεύγουμε πολύ από τη διαδικασία και θέλει τα ίδια δικαιώματα και η αντιπολίτευση μετά και θα γίνει συζήτηση

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Να συνεχίσει ο κύριος Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, δεν απάντησα σε κανέναν, επίτηδες για να απαντήσω στο τέλος ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Εντάξει, αλλά να έχετε υπόψη σας το εξής: Δικαιούσθε οκτώ λεπτά, σας έδωσα δεκαπέντε λεπτά, κατόπιν αιτήματός σας πάμε στα είκοσι πέντε. Να σας δώσω και άλλα πέντε, αλλά καταλαβαίνετε ότι πρέπει να συντομεύσετε, στα πλαίσια κάποιας λογικής.

Αν ήταν για μένα, θα σας άφηνα ώρες να σας ακούσω, γιατί ξέρω ότι είσατε πολύ γλαφυρός ...

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Χρήματα θέλει, όχι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Θα προσπαθήσω να συμμορφωθώ, κύριε Πρόεδρε και θα περάσω πολύ γρήγορα ορισμένα από αυτά τα οποία είχα να πω σαν σκέψεις.

Είναι προφανές ότι εδώ μιλάμε για πολιτιστική χορηγία διότι ελέγχε: «γιατί στο νομοσχέδιο αυτό δεν μπαίνουν και διαδικασίες αθλητισμού, ή διαδικασίες οικολογίες ή άλλες». Δεν αντι-

λέγω ότι ενδεχομένως να υπάρχουν πάρα πολλοί χώροι στους οποίους να χρειάζεται να υπάρξει μια χορηγική πολιτική αντίστοιχη, αλλά εδώ μιλάμε για τον πολιτισμό και μας ενδιαφέρει και ο σύγχρονος πολιτισμός, μας ενδιαφέρει και η πολιτιστική κληρονομιά. Μας ενδιαφέρει το θέατρο, η μουσική, ο χορός, ο κινηματογράφος, η φωτογραφία, η αρχιτεκτονική, γενικά τα εικαστικά, αλλά μας ενδιαφέρει και η πολιτιστική κληρονομιά. Αυτά που θέλουμε εμείς για το Υπουργείο Πολιτισμού τα ρυθμίζουμε. Αν υπάρχει ανάγκη να ρυθμιστούν και άλλα είδη χορηγίας, αυτό προφανώς θα αποτελέσει άλλη συζήτηση σε άλλα νομοσχέδια από άλλους Υπουργούς της Κυβέρνησης.

Ο κ. Χριστοδουλάκης, έκανε ορισμένες πολύ σημαντικές παρατηρήσεις. Πρέπει να πω ότι αυτές οι παρατηρήσεις είναι αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών. Γνωρίζετε ότι οποιαδήποτε τροποποίηση γίνει που να αφορά οικονομικές διαδικασίες πρέπει να έχει τη σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Οικονομικών. Πριν έρθουμε στη Βουλή, το νομοσχέδιο αυτό πέρασε μια μακρά περίοδο συζητήσεων και διαπραγματεύσεων με τους αρθρώπους του Υπουργείου Οικονομικών, με τους οποίους και καταλήξαμε στο θέμα αυτό.

Υπάρχει πολύ μεγάλη αιτιολογημένη γνώμη για τα θέματα αυτά. Το γνωρίζει ο κ. Χριστοδουλάκης. Προφανώς έχει άλλη άποψη, γιατί ο ίδιος κατήγγειλε αυτές τις διατάξεις που υπήρχαν στο προηγούμενο νομοσχέδιο. Όμως, μιλάμε για μια διαφορετική φιλοσοφία. Είναι άλλο θέμα. Πάντως, υπάρχει και μια πράγματι σωστή προσέγγιση σε ορισμένα ζητήματα, τα οποία θα δούμε στο μέλλον αν θα λειτουργήσουν, και είμαι πρόθυμος να το συζητήσουμε από την αρχή.

Να πω, τέλος, ότι υπάρχουν και αυτές οι τρεις τροπολογίες. Θεωρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξαιρετικά σημαντική την τροπολογία που αφορά το ελληνικό φεστιβάλ. Κακώς είπε ο κ. Σγουριδής «Τι κάνετε τώρα; Κάνετε ένα καινούριο Υπουργείο, το Υπουργείο Τουρισμού και μόλις το κάνετε του παίρνετε μια αρμοδιότητα και τη φέρνετε στο Υπουργείο Πολιτισμού.»

Με συγχωρείτε, αλλά δεν είναι έτσι τα πράγματα. Το ελληνικό φεστιβάλ ήταν μια εταιρεία, η οποία είχε στη μετοχική της σύνθεση τον Ε.Ο.Τ., το Υπουργείο Πολιτισμού και το Υπουργείο Οικονομικών. Ο Ε.Ο.Τ. υπήχθη στο Υπουργείο Τουρισμού και το Υπουργείο Τουρισμού έγινε τελικά μόνο του Υπουργείο.

Συνεπώς, δεν είναι ότι μόλις συνεστήθη το Υπουργείο Τουρισμού, του δώσαμε αρμοδιότητες και μετά από ένα μήνα τις παίρνουμε πίσω. Υπήρχε ένα χρόνιο αίτημα, το ελληνικό φεστιβάλ να είναι στο Υπουργείο Πολιτισμού. Εδώ και δεκαπέντε χρόνια υπάρχει αυτό το αίτημα. Εμείς το είχαμε πει στο πρόγραμμά μας. Όπως ξέρετε, το πρόγραμμά μας το εφαρμόζουμε, το κάνουμε πράξη. Με βάση το προεκλογικό πρόγραμμά μας σήμερα ψηφίζουμε αυτή την τροπολογία και χαίρομαι γι' αυτό.

Επίσης, τακτοποιούμε το θέμα των επτακοσίων πενήντα.

Έρχομαι τώρα στο τελευταίο θέμα, με το οποίο επιθυμώ να κλείσω. Δεν είπε κανείς ότι γνωρίζει καλύτερα από τους αρχαιολόγους πεδίου πόσοι πρέπει να προσληφθούν, κύριε Χουρμούζιδη. Κανείς δεν το είπε αυτό.

Από την άλλη πλευρά πάλι, το Υπουργείο πρέπει να ξέρει πόσους ακριβώς ωρομίσθιους έχει και πού αυτοί προσλαμβάνονται. Διότι μέχρι σήμερα ο αριθμός των ωρομισθίων, είναι εντελώς ανεξέλεγκτος. Να σας πω εγώ, μέσα από διαδικασία δικής μου προσέγγισης, γιατί γνωρίζω λίγα οικονομικά, ότι μου πήρε τεσσεριςμισητά μήνες να καταλάβω πόσους ωρομίσθιους έχουμε στο Υπουργείο. Διότι κάθε λίγο και λιγάκι έρχονταν νέοι λογαριασμοί, με νέους ωρομίσθιους, οι οποίοι προσλαμβάνονταν χωρίς να το γνωρίζουμε. Αυτό το πράγμα δεν μπορεί να γίνει σε κανένα Υπουργείο στον κόσμο!

Συνεπώς, τι λέμε εμείς; Μάλιστα, κάντε προτάσεις. Πείτε –ας πούμε– ότι στο τάδε αρχαιολογικό έργο χρειάζονται τόσοι άνθρωποι. Θα μας πείτε, λοιπόν, πόσοι άνθρωποι χρειάζονται, να δει η κεντρική υπηρεσία, κατ' αρχήν, αν έχει τα χρήματα αυτά ή αν δεν τα έχει ή ενδεχομένως αν μπορεί να τα βρει ή αν μπορεί να βρει λιγότερα και με βάση τα χρήματα που έχουμε, να υπάρξει μια κατανομή η οποία και το έργο να βοηθάει, αλλά και το Υπουργείο να μην έρχεται στη δύσκολη θέση κάθε φορά

να απορροφά χρήματα από τον ειδικό λογαριασμό του, δηλαδή το λογαριασμό που απευθύνεται για πολιτιστικές δράσεις, για να χρηματοδοτήσει προσωπικό. Γιατί γίνεται αυτό; Ο ειδικός λογαριασμός κατά 90% πηγαίνει στο προσωπικό. Αντιλαμβάνεστε ότι αυτό το πράγμα δεν είναι πολιτιστική πολιτική. Αυτό δεν γίνεται τώρα, αλλά τα τελευταία είκοσι χρόνια. Άρα, τα πράγματα πρέπει να μπουν σε μια τάξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό που συζητήσαμε ήταν το πρώτο νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού που κατατέθηκε αυτή τη χρονιά. Πρέπει να πω ότι παρά την κριτική που ασκήθηκε ένθεν κακείθεν –και εγώ προς εσάς και εσείς προς εμάς κ.ο.κ.– είμαι πολύ ευχαριστημένος που ψηφίζεται το νομοσχέδιο επί της αρχής, τουλάχιστον, από τη συντριπτική πλειοψηφία της Βουλής.

Να πω επίσης, ότι θέλω να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους που πήραν το λόγο και στη Διαρκή Επιτροπή και φυσικά στην Ολομέλεια. Τους ευχαριστώ ιδιαίτερα, διότι ακόμη και αν οι προσωπικές τους απόψεις εκφράστηκαν σε υψηλούς τόνους, από εμάς καταγράφηκαν όλες και είδατε ότι έγινε μια ειλικρινής προσπάθεια να ενσωματωθούν στο σχέδιο νόμου, στο οποίο τελικά ενσωματώθηκαν.

Θα συζητήσουμε και άλλα σχέδια νόμου. Και αύριο έχουμε ένα άλλο νομοσχέδιο που θα συζητήσουμε στην Ολομέλεια. Υπάρχουν και άλλα πολλά στη σειρά που εφαρμόζουν αυτό που σας είπα προηγουμένως, δηλαδή το θεσμικό επαναπροσδιορισμό του Υπουργείου.

Θέλω να πιστεύω ότι και με τη δική σας βοήθεια το Υπουργείο Πολιτισμού θα μπορέσει να υιοθετήσει σε μια συγκεκριμένη λογική, που να παράγει τα αποτελέσματα που επιθυμούμε. Χωρίς μεγάλες κουβέντες και χωρίς φλύαρα λόγια να πούμε ότι χρήσιμο και σκόπιμο είναι όλοι μαζί να το δούμε οικουμενικά, υπερκομματικά, με βάση μια λογική που θα ωφελήσει το λαό, τη χώρα και όλους μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός Πολιτισμού θα πρέπει να γνωρίζει ότι, εκτός από τον πολιτισμό, υπάρχει και ο πολιτικός πολιτισμός που πρέπει να μας ακολουθεί. Ο ίδιος φαίνεται να μην διακατέχεται απ' αυτόν τον πολιτικό πολιτισμό, επειδή διέπραξε μεγάλα ατοπήματα. Θα αναφερθώ σε δύο απ' αυτά:

Γνωρίζει ασφαλώς ότι η όποια πολιτιστική ανάπτυξη και δραστηριότητα στη χώρα μας έχει τη σφραγίδα, όπως μας είπε, της Μελίνας Μερκούρη. Όμως, θα πρέπει να γνωρίζει ότι η Μελίνα Μερκούρη ήταν ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κατά συνέπεια, κύριοι, θα πρέπει να έχετε τη γενναιότητα και το θάρρος να πείτε πως ό,τι έγινε σε αυτήν εδώ τη χώρα σε αυτόν τον τομέα, μετά τη Μεταπολίτευση, έχει τη δική μας σφραγίδα.

Δεύτερον, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα ακόμη να σας πω ότι ο κάθε συνάδελφος εδώ έχει την άποψή του. Δεν κατανοώ γιατί θέλατε να κάνετε ένα ανούσιο παιχνίδι, αναφερόμενος σε προτάσεις και θέσεις που κατέθεσαν αξιόλογοι συνάδελφοί μας από το χώρο της Αντιπολίτευσης.

Είπαμε ότι ψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο –το είπε και ο εισηγητής μας και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος– για ένα και μόνο λόγο: Γιατί συμφωνούμε στο θεσμό της χορηγίας και συμφωνούμε στο 100%. Από εκεί και πέρα, υπάρχουν επιμέρους προσεγγίσεις και διαφοροποιήσεις, θεμιτές, από τον οποιονδήποτε συνάδελφο και εσείς θέλετε να πείτε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. βρίσκεται σε σύγχυση. Μάλλον, εσείς, κύριε Υπουργέ, είστε σε σύγχυση.

Σας άκουσα πάλι να έχετε τις αντιφάσεις σας, δηλαδή να συμμερίζεστε πολλές από τις προτάσεις που κατέθεσε ο κ. Χριστοδουλάκης. Θα επανέλθω σε αυτό.

Υπάρχει, όμως, και το άλλο μεγάλο ζήτημα, κύριε Υπουργέ. Μην ξεχνάτε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γύρω από τον πολιτισμό, έφερε στη χώρα και ανέδειξε την Ελλάδα των Ολυμπιακών Αγώνων.

Βέβαια, έχουμε άλλη κοσμοθεωρία –σας το είπα χθες- και άλλη φιλοσοφία, γιατί εμείς πιστεύουμε ότι ο πολιτισμός θέλει χρήματα πολύ περισσότερα απ' όσα έδωσαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Όμως, επειδή ο πολιτισμός είναι δημόσιο αγαθό, βασική πηγή χρηματοδότησης πρέπει να είναι ο κρατικός προϋπολογισμός.

Δεν μας απαντήσατε. Είστε ικανοποιημένος, κύριε Υπουργέ, από ό,τι προβλέπει ο Προϋπολογισμός του Υπουργείου Πολιτισμού για το χρόνο που έρχεται; Ποια είναι η ποσοστιαία αύξηση σε σχέση με το παρελθόν; Γιατί η πολιτική κλείνεται στις προτεραιότητες και ασφαλώς στις χρηματοδοτήσεις.

Έρχεστε σήμερα και χθες –παρακαλώ πάρτε τα Πρακτικά της Βουλής να δείτε- και λέτε ότι ουσιαστική απάντηση θα δώσει ο θεσμός των χορηγιών. Δεν θα δώσει, κύριε Υπουργέ. Θα πρέπει να το γνωρίζετε. Μην έχετε αυταπάτες. Μην είστε αφελείς. Γιατί αν ξεκινάτε έτσι, τότε είναι φανερό ότι θα έχουμε παραπέρα υποχρηματοδότηση και υποβάθμιση στο μεγάλο αυτό τομέα, που, πέρα από τα στοιχεία αυτού καθ' αυτού του πολιτισμού, έχει και τα στοιχεία της ανάπτυξης για τη χώρα.

Σας είπα να μας απαντήσετε: Γιατί, κύριε Υπουργέ, από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης αφαιρέθηκε ο τομέας του πολιτισμού ως αυτοτελές επιχειρησιακό πρόγραμμα; Γιατί; Είστε ικανοποιημένος ως Υπουργός; Δώσατε απάντηση σε αυτό το ερώτημα; Δεν δώσατε, κύριε Υπουργέ.

Σας είπαμε ακόμη ότι η υποχρηματοδότηση που έγινε τον προηγούμενο χρόνο συνοδεύτηκε από μια άκρατη ρουσφετολογία. Έχουμε καταθέσει τα στοιχεία. Το 95% των επιχορηγήσεων, που, όπως πολύ σωστά είπατε, αυθαίρετα μπορείτε να δίνετε ως Υπουργός –γιατί δεν υπάρχουν μηχανισμοί- πήγαν σε δημάρχους προσκείμενους στη Νέα Δημοκρατία και σε νομάρχες και μάλιστα σε αυτούς που κινδύνευαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Πήγαν; **ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ:** Α, δεν πήγαν ακόμη; Ακόμη χειρότερα! Αν δεν πήγαν, τότε εξαπατήσατε και τον ελληνικό λαό. Όμως, τουλάχιστον εμείς τα είδαμε σε αποφάσεις. Τα είδαμε σε χαρτιά. Αν δεν πήγαν, τότε είστε δύο φορές εκτεθειμένος!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Λέω αν βγήκαν.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Θα το ψάξουμε και αυτό, αλλά αν το ομολογείτε, τότε ειλικρινά, κύριε Υπουργέ, μας απογοητεύετε διπλά.

Να πω και κάτι άλλο: Τι σας πρότεινε ο κ. Χριστοδουλάκης; Σας πρότεινε, πέρα από το ζήτημα του να υπάρχει ποσοστό και εκεί, όπως σας είπε –η άποψη του εισηγητή και του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου είναι αυτή που εκφράζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχει δηλαδή τη δική του άποψη σε αυτό το κομμάτι- ότι δεν πρέπει να υπάρχουν χορηγίες σε είδος. Ήταν άκαιρη ή ατεκμηρίωτη η πρότασή του; Εγώ νομίζω ότι πρέπει να τη λάβετε σοβαρά υπόψη.

Όπως ακόμη σας είπα ότι δεν θα πρέπει να αφορά συγγενικά πρόσωπα, γιατί μπορεί να έχουμε ξέπλυμα μαύρου χρήματος ή άλλους στόχους και σκοπιμότητες. Ήταν στον αέρα η πρόταση; Να τη λάβετε σοβαρά υπόψη.

Όπως θα έπρεπε, κύριε Υπουργέ, να λάβετε σοβαρά υπόψη και τις προτάσεις του κ. Τατούλη και να μην λέτε ό,τι θέλετε, όπως πήγατε σήμερα να ακολουθήσετε μια τακτική υπεκφυγής, ότι –ξέρετε- η τροπολογία του ήταν εκπρόθεσμη. Διότι δεν ήταν τροπολογία...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Εσείς συμφωνείτε με αυτό;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Το σημαντικότερο είναι αν συμφωνείτε εσείς και τι λέει το Κόμμα σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Είναι σημαντικό.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Θα σας απαντήσω αμέσως μετά σε αυτό.

Είναι δυνατόν να έρχεστε εδώ και να λέτε «ξέρετε, ήταν εκπρόθεσμη η τροπολογία και γι' αυτό δεν την έλαβα υπόψη»; Είναι σοβαρό επιχείρημα όταν αυτό το οποίο κατέθεσε ως τροπολογία ο κ. Τατούλης σας το είχε καταθέσει και ως πρόταση

νόμου και σας το παρέδωσε, όπως μας είπε, όταν έφυγε από το Υπουργείο;

Κατά συνέπεια, κύριε Υπουργέ, πρέπει σ' αυτήν την Αίθουσα να αντιμετωπίσετε τα πράγματα με σοβαρότητα. Μπορεί να μη συμφωνούμε στο σύνολο του σχεδίου νόμου του κ. Τατούλη, έβαζε όμως αντικειμενικά κριτήρια, δεν είχε το στοιχείο της αυθαίρεσας, δεν είχε το στοιχείο ότι φτιάχνω μια υπηρεσία ή καλύτερα ένα γραφείο, το οποίο ούτε καν ανήκει στη διοικητική δομή γιατί λέει «δεν έχω διοικητική δομή», ανήκει απευθείας στον Υπουργό...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Μου επιτρέπετε μια διακοπή;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Να τελειώσω πρώτα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Επειδή αναφερθήκατε στο νομοσχέδιο Τατούλη και αναφερθήκατε με κολακευτικά λόγια...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Εγώ αναφέρθηκα με κολακευτικά λόγια; Αυτό καταλάβατε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Μου είπατε να το λάβω υπόψη μου. Συμφωνείτε με αυτό;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Εγώ είπα ότι τουλάχιστον είχε το στοιχείο...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κύριε Παπαϊωάννου, ξέρετε πόση φοροαπαλλαγή προβλέπει το νομοσχέδιο Τατούλη; Προβλέπει 20% με απόσβεση σε πέντε χρόνια. Συμφωνείτε με αυτό;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Να σας πω κάτι, κύριε Υπουργέ. Ίσως δεν ακούσατε που είπαμε ότι εμείς συμφωνούμε στο 100%. Πώς είναι δυνατόν να αναφέρωμαι σε αυτό το σημείο της πρότασης του κ. Τατούλη; Άλλο θέλω να σας πω. Είχε, λέω, τουλάχιστον κάποια κριτήρια αντικειμενικά. Δεν έστηνε...

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Δεν καταλάβαμε σε ποια συμφωνείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, όχι άλλες διακοπές.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Η πρόταση του κ. Τατούλη τουλάχιστον δεν διαμόρφωνε ρουσφετολογικούς μηχανισμούς. Και σας είπα από χθες ότι και το γραφείο αυτό έχει όλες τις εξουσίες, που εσείς ουσιαστικά τις έχετε, γιατί εσείς θα τους διορίζετε, αλλά φτιάξατε και το Συμβούλιο στα μέτρα σας. Σας είπαμε να βάλετε εκπροσώπους των φορέων, ο πρόεδρος να επιλέγεται μέσα από τις διαδικασίες της Βουλής. Άρα η άποψη του ρουσφετιού που διαπερνά το σύνολο στη λογική της επανίδρυσης του κράτους της Νέας Δημοκρατίας, του κράτους της Δεξιάς, το στήνεται και εσείς συστηματικά. Αυτό κάνετε όταν παίρνετε και την αρμοδιότητα και τη φέρνετε στους γενικούς διευθυντές σε σχέση με τους ωρομίσθιους. Πού πάτε να κρυφτείτε; Πίσω από το δάκτυλό σας; Δεν μπορείτε κιόλας και λόγω μεγέθους, όπως δεν μπορώ και εγώ.

Θα ήθελα ακόμη να σας πω ότι δεν μιλάμε για πολιτική στο Υπουργείο. Ποια είναι η πολιτική στο Υπουργείο Πολιτισμού; Είναι ανύπαρκτο το Υπουργείο. Ειλικρινά, κοιτάζοντας τον προϋπολογισμό είδα ότι είναι το χειρότερο, από πλευράς μεταχείρισης προϋπολογισμού, Υπουργείο. Ίσως το Υπουργείο Αιγαίου και το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης να έχει λιγότερες μισθώσεις. Περί αυτού πρόκειται.

Για ποιο Υπουργείο μιλάτε; Δημόσιες σχέσεις κάνετε, κύριε Υπουργέ. Σας βλέπω στην Αμερική, στο Παρίσι, στο Λονδίνο. Εντάξει, καλά και αυτά, να φέρετε τα μαρμαράκια, αυτά που λείπουν. Σωστά είναι και αυτά. Όμως η πραγματική πολιτική, η αποκέντρωση, οι πολιτιστικές δραστηριότητες, η Λυρική Σκηνή, το Εθνικό Θέατρο, που είναι όλα αυτά; Όλα αυτά υπολειπονται, χωρίς χρηματοδοτήσεις. Όλοι οι φορείς διαμαρτύρονται. Χθες σας διάβασα τι είχε πει ο Μάριος Πλωρίτης για το Υπουργείο σας. Να μην τα επαναλάβω. Όλος ο πνευματικός κόσμος της χώρας διαμαρτύρεται και εσείς εδώ λέτε ότι είστε απόλυτα ικανοποιημένος. Επαίρεστε. Δεν σας διακρίνει η σεμνότητα και η ταπεινότητα του κυρίου Πρωθυπουργού, που σας είπε να συμπεριφέρεστε έτσι σε αυτά τα ζητήματα.

Δώστε μια απάντηση, γιατί έφυγε ο κ. Καραμανλής από το Υπουργείο Πολιτισμού αφού όλα πάνε καλά; Είπε στην αρχή ότι είναι πρώτη προτεραιότητα, εδώ θα είμαι, θα το αναμορφώσω

και στον πρώτο ανασχηματισμό το έβαλε στα πόδια, έφυγε. Αν είχε έργο δεν θα έφευγε. Και ξέρει ότι δεν θα έχει και τα επόμενα χρόνια. Είναι πολύ σοβαρή υπόθεση. Ξεκινάει με μια σημειολογία ο Πρωθυπουργός και την αφήνει στη μέση. Περί αυτού πρόκειται. Υπαναχώρηση σε όλους τους τομείς.

Κλείνω λέγοντας -και αυτό έχει αν θέλετε και το στοιχείο της αυτοκριτικής- ότι πράγματι το Ελληνικό Φεστιβάλ έπρεπε από την αρχή να είναι στο Υπουργείο Πολιτισμού. Σήμερα πηγαίνει κάτω από τη συνολική εποπτεία ενός Υπουργείου και είναι θετικό. Ο κ. Σγουριδής χθες άλλο ζήτημα έθεσε, ότι υπάρχει και ένα Υπουργείο το οποίο μόνο διαφήμιση κάνει και τίποτα άλλο, που λέγεται Υπουργείο Τουρισμού και δώστέ του άλλες αρμοδιότητες, ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί στην αποστολή και στο έργο του. Είναι τελείως διαφορετικά τα ζητήματα.

Κάνω αυτήν την αναφορά γιατί πράγματι ο πολιτικός πολιτισμός μας επιβάλλει να μη διαστρεβλώνει ο ένας τη θέση του άλλου. Και εμείς απαντάμε με συγκεκριμένα επιχειρήματα πάνω σε συγκεκριμένα γεγονότα που διαμορφώνονται μέσα από το νομοσχέδιό σας.

Κύριε Υπουργέ, σας είπα και χθες με αφορμή άλλο πράγμα, γιατί κάνατε αναφορά, πόσα νομοσχέδια ψήφισε το κάθε Υπουργείο. Τουλάχιστον η δική μου κοινοβουλευτική εμπειρία λέει ότι δεν κρίνεται κανένας Υπουργός από τα πόσα νομοσχέδια φέρνει, αλλά τι ουσιαστικό έργο αφήνει πίσω του. Η λογική είναι ότι πάω σ' ένα Υπουργείο να προσφέρω, να υπηρετήσω το δημόσιο συμφέρον και να αφήσω κάτι. Εσείς και δυστυχώς το σύνολο των Υπουργών της Κυβέρνησης του κ. Καραμανλή, πηγαίνει σ' ένα Υπουργείο πιστεύοντας ότι θα είναι αιώνιος, θα είναι μόνιμος, θα είναι ισόβιος και πως θα φτιάξει προσωπικούς μηχανισμούς. Εδώ ακριβώς είναι οι μεγάλες μας πολιτικές διαφορές, που έχουν να κάνουν και με την ηθική της πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Παπαϊωάννου.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Τασούλας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, πριν μιλήσει θα ήθελα να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Με μισοκαταργήσατε σήμερα, κύριε Υπουργέ, νομίζω. «Μισό» λέω, δεν λέω ολόκληρο. Μισό είναι σίγουρα.

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Πρέπει να απαντήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Τώρα εσείς χωρίς την άδεια παίρνετε το άλλο μισό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα αποφύγω τους προσωπικούς χαρακτηρισμούς περί αφέλειας κ.λπ..

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Τα έβαλα σε εισαγωγικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Τώρα θέλετε και εγώ να μιλήσω σε εισαγωγικά; Δεν νομίζω πως βοηθάει την κουβέντα αυτή, ούτε είναι πολύ κοινοβουλευτικό αυτό. Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι χαρακτηριστικό της δικής μου κοινοβουλευτικής παρουσίας και συνεπώς δεν θα ασχοληθώ καθόλου με αυτά, ούτε με ενδιαφέρουν. Ο καθένας νομίζω ότι εκφράζεται με τον τρόπο που ξέρει και που αισθάνεται καλύτερα. Εγώ πάντως όχι.

Θέλω να κάνω δυο παρατηρήσεις. Κατ' αρχήν, προφανώς η Μελίνα Μερκούρη ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν. Και βεβαίως η Μελίνα Μερκούρη υπήρξε μια σπουδαία προσωπικότητα στον πολιτισμό, έβαλε κάποιες βάσεις και έκανε πάρα πολλά πράγματα. Εγώ αυτό το έχω πει σε πάρα πολλές περιπτώσεις. Αλλά τα είκοσι χρόνια που ήσασταν στην κυβέρνηση δεν ήταν μόνο η Μελίνα Υπουργός. Υπήρξαν και πάρα πολλοί άλλοι Υπουργοί. Συνεπώς, αν από τα είκοσι χρόνια αυτά στηρίζεστε μόνο σε ό,τι έκανε η Μελίνα, τότε με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά έχουμε διαφορετική αντίληψη για τα πράγματα.

Στο χώρο του πολιτισμού πρέπει να σας πω ότι οι πολύ σπουδαίες θεσμικές δράσεις έγιναν διαχρονικά από ορισμένους ανθρώπους, οι οποίοι πράγματι έπαιξαν σημαντικό ρόλο. Έγιναν ας πούμε από τον Νιδάνα, έγιναν από τον Πλυτά, έγιναν από την Μελίνα Μερκούρη. Αυτοί οι τρεις άνθρωποι, οι οποίοι ήταν οι πρώτοι που συνέστησαν πρακτικά το Υπουργείο Πολιτισμού

μετά τη μεταπολίτευση, έδωσαν το πλαίσιο και τον τόνο, ο οποίος υπάρχει ακόμη και σήμερα.

Θα έπρεπε διαχρονικά, με εξαίρεση κάποιες πρωτοβουλίες ανθρώπων, οι οποίες πράγματι έπαιξαν ρόλο αλλά περιφερειακά, να είχε γίνει μια σειρά από πράγματα γιατί σήμερα τρέχουμε με τη γλώσσα έξω και δεν μπορούμε να φτάσουμε. Θέλετε να σας πω την κορυφαία απόδειξη γι' αυτό; Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα. Ο πρώτος άνθρωπος που προσδιόρισε το πώς πρέπει να είναι η χορηγική πολιτική ήταν η κ. Μπενάκη πάλι επί Νέας Δημοκρατίας. Και παρ' όλα αυτά καταργήθηκε και ερχόμαστε σήμερα να το επαναφέρουμε.

Σας είπα προηγουμένως και το ξαναλέω: Μακριά από εμένα τοποθετήσεις οι οποίες ακυρώνουν το έργο συναδέλφων ή μακριά από εμένα οποιαδήποτε έπαυση για το θέμα αυτό. Εγώ δεν ισχυρίστηκα ποτέ ότι είμαι γκουρού του πολιτισμού, δεν ισχυρίστηκα ποτέ ότι τα κάνω πάντα τέλεια, δεν ισχυρίστηκα ότι ξέρω τα πάντα καλά, δεν ισχυρίστηκα ότι αυτά που γίνονται σήμερα είναι τα καλύτερα. Αντίθετα, πιστεύω ότι προσπαθούμε να κάνουμε κάποια πράγματα στο βαθμό που μπορούμε, πάρα πολλά άλλα πράγματα μπορούν να γίνουν. Με τις μικρές μας δυνάμεις προσπαθούμε να κάνουμε πράγματα. Ό,τι μπορούμε παραπάνω να κάνουμε, το κάνουμε. Αυτό είπα, αυτό λέω και αυτό θα συνεχίσω να λέω.

Για το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης πρέπει να δώσω μια απάντηση. Το Υπουργείο Πολιτισμού δεν έχει δικό του διαχειριστικό πλαίσιο, πράγμα το οποίο θα έπρεπε να είχε αποφασιστεί επί των ημερών του προηγούμενου Υφυπουργού και όχι επί των ημερών που είμαι εγώ, γιατί ξέρετε, αυτά κρίθηκαν σε προηγούμενο χρόνο.

Συμφωνώ, όμως, ότι αν ένα Υπουργείο έχει δικό του διαχειριστικό πλαίσιο πράγματι μπορεί να έχει περισσότερη ευελιξία στην κατανομή των κονδυλίων. Το ερώτημα, όμως, είναι εάν από αυτήν τη διαδικασία προστίθενται κονδύλια ή είναι λιγότερα, δηλαδή εάν το μερίδιο του πολιτισμού στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είναι περισσότερο ή λιγότερο. Ο κ. Παπαϊωάννου δεν τα έχει διαβάσει καλά. Είναι 25% περισσότερο. Θέλετε τώρα εσείς να μείνετε σ' ένα τίτλο «έχουμε δική μας διαχειριστική αρχή» με 25% λιγότερο; Όχι. Να πω, λοιπόν, εγώ ότι έχουμε μια διάχυση του πολιτισμού σε πάρα πολλά Υπουργεία με 25% περισσότερο. Εγώ πρέπει να σας πω ότι σ' αυτό είμαι ευχαριστημένος και μάλιστα αυτό το έχω διατυπώσει και με επώνυμο άρθρο μου σε πολύ έγκριτη και μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδα.

Και τέλος, θα σας συνιστούσα να μην αποκαλείτε τα θραύσματα του Παρθενώνα «μαρμαράκια». Δεν είναι καλό. Πιστεύω ότι η προσπάθεια η οποία έγινε, έφερε καρπούς. Δεν πήγα για βόλτα στη Νέα Υόρκη. Πήγα και μίλησα στη Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε.. Ήταν μεγάλη μου τιμή, διότι πρώτη φορά Υπουργός Πολιτισμού μιλούσε στη Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε. και κατάφερε να προκαλέσει ομόφωνο ψήφισμα απ' όλες τις χώρες του Ο.Η.Ε., που έλεγαν να επιστραφούν τα μάρμαρα πίσω. Προσωπικά αισθάνομαι πολύ υπερήφανος. Εάν ανταλλάβαμε το ταξίδι «για ψώνια», με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά έχουμε άλλη αντίληψη για τη δουλειά που κάνει ο καθένας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε Παπαϊωάννου, έχετε το λόγο, αλλά παρακαλώ να είσαστε σύντομος γιατί ήδη έχουμε εξοκείλει από την κουβέντα μας.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είμαι σε θέση να σας πω ότι, ο κύριος Υπουργός, ό,τι μπορεί να κάνει παραπάνω το κάνει. Δεν έχω καμία αμφιβολία γι' αυτό, απλώς εγώ πιστεύω ότι δεν μπορεί να κάνει γιατί πρώτον, δεν έχει προϋπολογισμό και δεύτερον, γιατί δεν έχει πολιτική, όχι ο ίδιος μόνο, αλλά συνολικά η Κυβέρνηση. Κατά συνέπεια, η όποια αναφορά μου δεν είχε το στοιχείο της προσωπικής αιχμής και αυτό να το ξεκαθαρίσουμε.

Δεύτερον, όσον αφορά τα ζητήματα που είπα σε σχέση με τα θραύσματα, προφανώς είναι έτσι. Όταν αναφέρθηκα στη Νέα Υόρκη είναι γιατί μου ήρθε αυτή η εικόνα μπροστά, εκείνο το

οποίο είπε είναι ότι το Υπουργείο Πολιτισμού έχει μετεξελιχθεί σ' ένα Υπουργείο δημοσίων σχέσεων, χωρίς να αγνοώ και χωρίς να παραγνωρίζω ότι και αυτό το οποίο έγινε, σε σχέση με τα κομμάτια από τον Παρθενώνα που ήρθαν, ήταν μια πολύ μεγάλη και σημαντική συμβολή. Αλίμονο, όμως, εάν ένα Υπουργείο Πολιτισμού μπορεί να εξαντλείται σε αυτά. Γιατί εξαντλείται μόνο σε αυτά τα γεγονότα και σε αυτές τις καταστάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είμαι θιασώτης του πολιτικού πολιτισμού διότι λόγω του ότι διακατέχεται από παρωχημένη αντίληψη προτιμώ να χρησιμοποιώ εκφράσεις όπως «αυτοσυγκράτηση», «ευπρέπεια» και όλα αυτά. Ο πολιτικός πολιτισμός είναι ένα νεολογισμός εισαχθείς πρόσφατα στο λεξιλόγιο της πολιτικής. Έχει πέραση, βέβαια, αλλά είναι απ' αυτές τις λέξεις που σημαίνουν τα πάντα και τελικώς δεν σημαίνουν τίποτα.

Θα προτιμήσω μια πολύ πιο σύντομη λεξούλα για να προσδιορίσω και τις διαφορές μας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που συνεχώς αναδεικνύονται, μια λεξούλα πολιτογραφηθείσα, τη λεξούλα «στυλ». Φαίνεται δηλαδή ότι δεν είναι μόνο οι διαφορές μας στις πολιτικές αλλά είναι και οι διαφορές μας στο στυλ με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που αναδεικνύονται συνεχώς.

Ο κ. Παπαϊωάννου είπε ότι προσπαθούμε να οικειοποιηθούμε το έργο το οποίο έχει γίνει στον τομέα του πολιτισμού αποκλειστικά από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σχεδόν αποκλειστικά από την αείμνηστη Μελίνα Μερκούρη. Ίσως να έχει την αντίληψη ότι η πολιτική είναι ένα είδος μποξ και μόνο με όρους νοκ-άουτ μπορεί κανείς να εκφράσει τις απόψεις του. Θεωρώ ότι η πολιτική είναι μια σκυταλοδρομία και με όρους ποιος θα πάει τη σκυτάλη πιο μπροστά ή εξίσου μπροστά ή πάντως προς τα εμπρός αξίζει τον κόπο να τη βλέπουμε.

Δεν είναι μόνο η Μελίνα Μερκούρη που πέρασε από το Υπουργείο Πολιτισμού ή που πρέπει να υποκλινόμεθα στη μνήμη της. Πέρασαν σημαντικές προσωπικότητες. Ορισμένους εξ αυτών εγώ τους θεωρώ σημαντικότερους από τη Μελίνα Μερκούρη και επιτρέψτε μου αυτήν την «ασέβεια» προς τις καθερωμένες αξίες που έχουν επιβληθεί στην Ελλάδα. Το Υπουργείο Πολιτισμού το τίμησε ένας Κωνσταντίνος Τσάτσος, ένας Κωνσταντίνος Τρυπάνης, τα ονόματα που ανέφερε, ο κύριος Υπουργός, βεβαίως η Μελίνα Μερκούρη βεβαίως η κ. Μπενάκη, η κ. Μπακογιάννη, ο κ. Μπένος, ο κ. Βουλγαράκης. Και όλα αυτά βέβαια όχι με την έννοια ότι αποκλειστικά κάποιος έκανε κάτι αλλά με την έννοια μιας σκυταλοδρομίας δράσεων και πρωτοβουλιών, η οποία έχει φέρει τη σκυτάλη σήμερα την πολύ υπεύθυνη και την πολύ αξία αυτή σκυτάλη στα χέρια του κ. Βουλγαράκη, όχι γιατί έχει την ψευδαίσθηση ότι είναι ο μόνος ή ότι είναι αιώνιος. Αυτά αρμόζουν σε προσωπικότητες οι οποίες θα έλεγα είναι διαταραγμένες και εδώ μέσα δεν έχουμε τέτοιες προσωπικότητες.

Αυτά λοιπόν, όλα είναι διαφορές στο στυλ μας. Κανείς δεν παριστάνει το μόνιμο, κανείς δεν παριστάνει το σωτήρα. Κανείς δεν παριστάνει τον αποκλειστικό στη Νέα Δημοκρατία. Κανείς δεν είπε εδώ πέρα ότι λύσαμε τα προβλήματα του πολιτισμού. Κανείς δεν είπε ότι εμείς είμαστε και κανείς άλλος. Και δεν ξέρω –για να προσχωρήσω στην ορολογία του πολιτικού πολιτισμού– αν είναι πολιτικός πολιτισμός το να ισχυρίζεσαι ότι οι πολιτικοί σου «αντίπαλοι» είναι αυτοί που εσύ θέλεις να τους καθορίσεις. Είναι γνωστό ότι στην Ελλάδα είσαι ό,τι δηλώσεις. Εδώ πάει να επιβληθεί ότι είσαι και ό,τι σε δηλώσουν με βάση τον πολιτικό πολιτισμό του κυρίου Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Εμείς, λοιπόν, πήραμε μια σκυτάλη στα χέρια μας, η οποία σκυτάλη είχε ένα στόχο, να θεσμοθετηθεί η πολιτιστική χορηγία, να πληρωθεί το κενό, η έλλειψη η νομική, η λειτουργική, η διοικητική, η ουσιαστική έλλειψη των προβλέψεων και των διαδικασιών που αναδεικνύουν, διευκολύνουν και κάνουν λειτουργικότερη την πολιτιστική χορηγία. Και αυτό κάνουμε εδώ σήμερα. Ούτε λύνουμε όλα τα προβλήματα του πολιτισμού ούτε παριστάνουμε ότι τα λύνουμε. Συγκριτικά με το τι παραλάβαμε, πάμε τα πράγματα πιο μπροστά. Περί αυτού πρόκειται. Το να

πρέπει με το ζόρι χάριν της αντιπολιτεύσεως ή για χάρη του να αρθρωθεί μια αντίθεση, να υπάρχει μια παράσταση εδώ πέρα και μια ζωγραφική ότι δήθεν ο Υπουργός παριστάνει το μόνιμο ή παριστάνει ότι δεν έχει προβλήματα το Υπουργείο του, αυτό δεν μπορεί να υιοθετηθεί από κανέναν. Και προβλήματα έχει το Υπουργείο και πολλά περισσότερα θα κάνει και πολλά περισσότερα πρέπει να κάνει και πολλά θα γίνουν. Αλλά καλύπτεται ένα κενό, το οποίο δεν υπήρχε και μάλιστα με τον τρόπο που περιγράφεται ότι καλύπτεται, μ' ένα συντονισμένο και με μεθοδευμένο τρόπο. Αυτό το κενό από την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής αλλά και από όλους όσους αναμείχθηκαν στη συζήτηση γι' αυτό το νομοσχέδιο, είναι άξιο λόγου.

Και είναι επίσης άξιο λόγου να ακουστεί για μία ακόμα φορά εδώ μέσα ότι και στα θέματα του πολιτισμού και στα θέματα της οικονομίας και στα θέματα της διοικήσεως και στα θέματα της παιδείας και στα θέματα του στρατού και στα θέματα της ναυτιλίας, σε όλα τα θέματα, η Κυβέρνηση δεν παριστάνει ότι παίζει μποξ με κανέναν. Η Κυβέρνηση παράλαβε μια κατάσταση της χώρας την άνοιξη του 2004 και προσπαθεί αυτή την κατάσταση να την πάει πιο μπροστά.

Έχουν κατά καιρούς πει εδώ οι Υπουργοί –το είπε και ο κ. Βουλγαράκης– ότι παραλάβαμε ένα συγκεκριμένο έργο το οποίο καλούμεθα να διευρύνουμε. Παραλάβαμε κάποιες εκκρεμότητες που πρέπει να τις λύσουμε. Εάν αυτό συνιστά δήθεν ομολογία πως ό,τι έγινε στον τομέα που διαχειρίζεται ο Υπουργός έγινε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτό είναι μια υπερβία αξίωση, στην οποία δεν μπορεί κανείς να προσχωρήσει. Αλλά και το να καθοδηγείται η συζήτηση με βάση ορισμένα στερεότυπα αντιθέσεων, τα οποία καταλήγουν στο ότι ό,τι καλό έγινε, έγινε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τώρα δεν γίνεται τίποτα, αυτό από μόνο του και εμείς να μην το θίγαμε ή να μην το υπογραμμίζαμε θα είχε αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που επιδιώκετε με αυτές τις ομιλίες και με αυτές τις κατευθύνσεις να πετύχετε.

Νομίζω πως έγινε ξεκάθαρο για μια ακόμα φορά ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι στη σωστή κατεύθυνση. Αντιμετωπίζει την πολιτιστική χορηγία, όχι σαν κάτι το ύποπτο ή το δυσάρεστο αλλά την αντιμετωπίζει σαν κάτι το ευπρόσδεκτο και σαν κάτι το οποίο δικαιούται να τυγχάνει άπλετης αναγνώρισεως και άπλετης διαφάνειας στη διαχείρισή του και αυτό δεν θα λύσει όλα τα προβλήματα του πολιτισμού ή αυτό δεν θα προκαλέσει έλευση δισεκατομμυρίων ευρώ, αλλά θα είναι καλύτερα από πριν που δεν υπήρχε και θα συγκροτήσει μια νέα μορφή δράσης, μια νέα μορφή πρωτοβουλίας του ιδιωτικού τομέα, η οποία μέχρι τώρα γινόταν με δυσκολία με γραφειοκρατία και με 20%, επαναλαμβάνω, φορολογία.

Οι ιδιώτες, οι οποίοι κάνουν πολιτιστικές χορηγίες και διεκδικούν αυτήν την αναγνώριση είναι συμπολίτες μας που έτυχαν μιας επιτυχίας στη ζωή τους, στο επάγγελμά τους, στην επιχείρησή τους και θέλουν αυτήν την αναγνώριση, γιατί θέλουν να επιστρέψουν στο κοινωνικό σύνολο ένα μέρος της καταξίωσης που απέκτησαν από την επαγγελματική τους δράση. Εάν εξακολουθούμε να αντιμετωπίζουμε αυτήν τη στάση αυτών των ανθρώπων, ότι δήθεν είναι ξέπλυμα χρήματος ή ότι δήθεν είναι ένα κόμπλεξ ή μια μεγαλομανία είμαστε εμείς οι οποίοι μικραίνουμε τους σκοπούς μας και εμείς οι οποίοι εμποδίζουμε τον τελικό μας στόχο.

Ο τελικός μας στόχος είναι αυτό το ευγενικό που υπάρχει στην ανθρωπινή φύση να αναδειχθεί, να τιμηθεί και να φέρει αποτελέσματα. Και νομίζω πως το νομοσχέδιο του κ. Βουλγαράκη αυτό επιτυγχάνει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Τασούλα.

Ο κ. Δαβάκης έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά για προτασόμενη δευτερολογία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ειπώθηκαν πολλά κατά τη διάρκεια και της χθεσινής και της σημερινής συζήτησης. Αυτό που ο οιοσδήποτε παρακολούθησε αυτήν τη συζήτηση μπορεί να συναγάγει είναι ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επαιρόμενο καθ' όλη τη διάρκεια της συζητήσεως για τα πολιτιστικά του δρώμενα κατά την εικοσαετή του θητεία ζει στο δικό του κόσμο. Όλοι

εμείς και αυτοί οι οποίοι είναι αρκετά χρόνια σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά και αυτοί οι οποίοι βιώνουν την πολιτιστική πραγματικότητα στην ελληνική περιφέρεια, ξέρουμε ότι όλα αυτά τα χρόνια επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν υπήρξε κάτι το ουσιαστικό και μόνιμο –για να θυμηθώ και τα λόγια του Υπουργού- και ότι η πολιτική και η πολιτική πρακτική κρίνονται εκ του αποτελέσματος. Η ανύπαρκτη στελέχωση στις κατά τόπους εφορίες αρχαιοτήτων, οι ανύπαρκτοι οργανωμένοι αρχαιολογικοί χώροι, η ανύπαρκτη στοργή –θα έλεγα- απέναντι στα μνημεία του πολιτισμού μας. Θα μου πείτε, βέβαια, ότι όλα αυτά χρήζουν χρημάτων και σ' αυτό κατατείνει αυτή η σκέψη της χορηγίας που εισήγαγε η Κυβέρνηση δια του Υπουργού Πολιτισμού, για να υπάρξει η χρηματική ισχύς, η χρηματική τόνωση σε όλα αυτά τα ελλείμματα που τόσα χρόνια διαχειρίζεται η πολιτεία και σ' αυτά τα ελλείμματα τα οποία οδηγούν στην απαξίωση του πολιτιστικού αποθέματος που έχει η πατρίδα μας.

Ειπώθηκε προηγουμένως ότι η παρουσία του Υπουργού στη σχέση χορηγού και χορηγούμενου είναι ιδιαίτερα εμφανής, ιδιαίτερα βροντώδης και είναι αρνητικό αυτό το πράγμα. Πιστεύω ότι αυτό είναι απαραίτητο να υπάρχει. Αυτός που θέλει να χορηγήσει στην ελληνική πολιτεία, στον ελληνικό πολιτισμό πρέπει να έχει ως συνομιλητή του τον Υπουργό Πολιτισμού προσωπικά, θα έλεγα, διότι ο Υπουργός Πολιτισμού είναι η ελληνική πολιτεία, στην οποία ο χορηγός έρχεται να συνδράμει οικονομικά. Θεωρώ ότι είναι η ελάχιστη απολαβή που θα έχει, το να έχει ως προσωπικό συνομιλητή του και συμβολικά και τιμητικά, θα έλεγα, τον Υπουργό Πολιτισμού.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα στο άρθρο 2 στο εδάφιο γ' της δεύτερης παραγράφου που αναφέρεται στη συγκέντρωση των διαφορών προτάσεων που θα κάνουν οι υπηρεσίες και οι εποπτευόμενοι από το Υπουργείο φορείς να προτείνω, εν είδει κάποιας συμβολής στη δραστηριότερη εφαρμογή του νομοσχεδίου να υπάρξει άμεσα με δική σας εντολή προς τις κατά τόπους εφορίες, τόσο βυζαντινών, όσο και προϊστορικών και κλασικών αρχαιοτήτων, μία παρουσία του γραφείου χορηγιών σ' αυτές. Ξέρουμε όλοι πώς συντάσσονται αυτές οι προτάσεις με το γραφειοκρατικό «τέρας», το οποίο πολλές φορές απονευρώνει και αποδυναμώνει –γιατί υπάρχει αγκύλωση ακόμη και σήμερα- όλες αυτές τις πολύ σημαντικές πρωτοβουλίες. Ξέρουμε με πόσο αργό ρυθμό γίνονται αυτές οι προτάσεις. Πιστεύω ότι πρέπει να λάβετε υπόψη σας την παρουσία του γραφείου χορηγιών στις κατά τόπους εφορίες, να συντάξουν άμεσα οι εφορίες αρχαιοτήτων, βυζαντινών και κλασικών, έναν πρώτο κατάλογο υποψηφίων χορηγούμενων υποθέσεων των εφοριών και της ελληνικής περιφέρειας προκειμένου σιγά-σιγά και αυτοί που φιλοδοξούν, είτε τα απλά μέλη, είτε οι οποιοδήποτε άλλοι φορείς, να έχουν ένα πρόπλασμα δράσεως, προκειμένου να προχωρήσει σύντομα το νομοσχέδιο αυτό. Μας είχε συνηθίσει η Αντιπολίτευση, η τότε διαβόητη, να ανεμίζει διάφορα νομοσχέδια στα προβλήματα, νομοσχέδια που ουδμία ισχύ είχαν εν τοις πράγμασι και νομοσχέδια τα οποία τόσα χρόνια θα έλεγα ότι δεν είχαν και εφαρμογή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, και ζητώ την ανοχή σας για ένα λεπτό, πριν από μερικούς μήνες, το φθινόπωρο του περασμένου έτους, βρέθηκα σ' ένα χωριό της Μονεμβασίας όπου η «Ελληνική Εταιρεία» –πολλοί από μας τη γνωρίζουμε- είχε «υιοθετήσει» και ανασταύλωσε ένα μικρό βυζαντινό εκκλησάκι. Πιστεύω ότι φορείς όπως η «Ελληνική Εταιρεία» και άλλοι θα πρέπει και αυτοί αναδρομικά να τιμηθούν για το μέχρι τώρα έργο τους. Να υπάρξει μία ηθική επιβράβευση αυτών των φορέων που σε δύσκολους και δυσχεμένους καιρούς προσπαθούσαν, χωρίς να υπάρχει η νομοθετική πρόβλεψη που σήμερα η Κυβέρνηση έφερε. Θα πρέπει και αυτοί οι φορείς να τιμηθούν αναδρομικά ως ένα ελάχιστο δείγμα ευγνωμοσύνης προς αυτές τις προσπάθειες, προς αυτές τις πρωτοβουλίες.

Κλείνοντας, θα ήθελα να συγχαρώ για μία ακόμη φορά την Κυβέρνηση, τον Υπουργό Πολιτισμού ο οποίος σε μία διάθεση αυτοκριτικής είπε: «Δεν είμαι παντογνώστης, δεν έχω την εμβέλεια και το ύψος της Μελίνας Μερκούρη, αλλά προσπαθώ». Θα

τον συγχαρώ διότι πράγματι αυτό το νέο κεφάλαιο που ανοίγει στον τομέα του πολιτισμού θα έχει σημαντικά και καρποφόρα αποτελέσματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Δαβάκη.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρυσή Καρύδη για να δευτερολογήσει.

ΧΡΥΣΗ ΚΑΡΥΔΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα είμαι πολύ σύντομη. Ήθελα απλώς να κάνω μερικές παρατηρήσεις σε όσα έχουν ακουστεί μέχρι τώρα.

Όσον αφορά τη χορηγική ύλη, σύμφωνα με στοιχεία του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων το 1996 δόθηκαν 3.115.354.000 δραχμές για χορηγίες. Από αυτό το ποσό, το 30% πήγε στην Πολιτιστική Κληρονομιά για χορηγίες προς την Πολιτιστική Κληρονομιά, 13,1% στα εικαστικά, 7,7% στη μουσική, 4,6% στις εκδόσεις, άλλα σε λοιπές δράσεις. Αυτά το 1996. Με την ψήφιση του ν. 2459/1997 το ποσό αυτό συρρικνώνεται στα 40.000.000 δραχμές από 3.000.000.000 και βεβαίως, το 1998 κλείνει και ο ΟΜ.Ε.ΠΟ.Δ. που είχε δραστηριοποιηθεί και εξαιτίας της δραστηριότητάς του είχαν γίνει αυτές οι χορηγίες.

Μ' όλα αυτά θέλω να πω ότι υπάρχει χορηγικό ενδιαφέρον. Από τότε μέχρι σήμερα πολλά έχουν αλλάξει. Το θεσμικό πλαίσιο με το οποίο νομοθετούμε σήμερα, βεβαίως, και θα βοηθήσει την ανάπτυξη της χορηγικής ιδέας.

Επειδή ακούστηκαν διάφορα και από τον κ. Χουρμουζιάδη και από τον κ. Γείτονα όσον αφορά τη διαδικασία, θα ήθελα να επισημάνω –γιατί δεν πρόλαβα στην πρωτολογία μου- μία πολύ σοβαρή επισήμανση που γίνεται και στο άρθρο 5 και στο άρθρο 6. Αυτό αφορά το γεγονός ότι οι συμβάσεις που υπογράφονται, υπογράφονται ad hoc. Κάθε σύμβαση δηλαδή αφορά χορηγία σε συγκεκριμένο έργο.

Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό για δύο λόγους. Ο ένας αφορά τη διαφάνεια της συναλλαγής και στο κάτω-κάτω καλύπτει και την εμπιστοσύνη του χορηγού, γιατί ο άνθρωπος δεν θέλει να δώσει τα λεφτά του και να μην ξέρει πού πήγαν, αλλά τα έδωσε έτσι γενικώς. Το άλλο πολύ σημαντικό είναι τα ανταλλάγματα, κύριε Γείτονα. Το θέσατε και έχετε δίκιο, γιατί είναι κάτι που γίνεται και στο εξωτερικό και σε ημερίδες όταν προκύπτει θέμα για τη χορηγία προς την πολιτιστική κληρονομιά κυρίως. Το γεγονός όμως είναι ότι κάθε σύμβαση αφορά μία συγκεκριμένη χορηγία και όπως περιγράφεται στο άρθρο που αναφέρει τους όρους που πρέπει να αναφέρονται στη σύμβαση, κάθε φορά η ανταπόδοση προς το χορηγό, τα αντισταθμιστικά οφέλη του χορηγού θα αναγράφονται και θα περιγράφονται λεπτομερώς για το συγκεκριμένο έργο. Έχει προβλεφθεί δηλαδή η καταστρατήγηση από το νόμο. Αυτά όσον αφορά την ad hoc υπογραφή, που εγώ θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντική.

Τώρα όσον αφορά το άλλο, κύριε Γείτονα, ο θεσμός της χορηγίας είναι εξ ορισμού ανταποδοτικός. Η ανταποδοτικότητα είναι που διαφοροποιεί τη χορηγία από τη δωρεά. Θεωρώ δηλαδή ότι αυτό έχει λυθεί.

Ο κ. Αλαβάνος δεν είναι εδώ, αλλά αφού τον ευχαριστήσω ως εκπρόσωπος των εκδοτών, για το ενδιαφέρον του να περιληφθούν οι εκδοτικοί οίκοι στις πολιτιστικές δραστηριότητες, τον διαβεβαιώνω ότι είμαστε καλυμμένοι, διότι ο νόμος σαφώς αναφέρει δραστηριότητες που συμβάλλουν στην προαγωγή και στην καλλιέργεια των γραμμάτων. Αυτό κάνουμε εμείς οι εκδότες. Επίσης, από τη στιγμή που αναφέρεται στα εικαστικά, οι χορηγίες στις αίθουσες τέχνης επίσης καλύπτονται.

Θα κάνω ένα τελευταίο σχόλιο σε όσα είπε ο Πρόεδρος του Συνταγισμού. «Στενάζουν οι καλλιτεχνικές δυνάμεις». Δεν έχω καμία αντίρρηση, αλλά εν τοιαύτη περιπτώσει, γιατί καταψηφίζουμε την Πολιτιστική Χορηγία και επί της αρχής; Πώς δηλαδή θα βοηθήσουμε να μη στενάζουν;

Όσον αφορά την ομιλία του κ. Χριστοδουλάκη –τον άκουσα με πολλή προσοχή- σέβομαι το ότι έχει θητεύσει στο Υπουργείο Οικονομικών και έχει μεγάλη εμπειρία. Εγώ δεν έχω καμία εμπειρία σχετικά με τα οικονομικά. Ίσως γι' αυτό και δεν κατά-

λαβα τι εννοεί με την καθιέρωση ποσόστωσης 20% υπέρ των νέων καλλιτεχνών. Αυτό δεν είναι σαν να κατευθύνουμε τις χορηγίες, τον σύγχρονο πολιτισμό; Δεν το κατάλαβα.

Επίσης, δεν μπαίνω επί της ουσίας. Μπορεί να έχει δίκιο σε πολλά πράγματα που εγώ δεν τα αντιλαμβάνομαι. Αυτό που έγινε, όμως, είναι ότι σε λίγο θα στείλουμε και τη Σ.Δ.Ο.Ε. στους χορηγούς, δηλαδή να απαγορεύεται το ένα, να απαγορεύεται το άλλο.

Δεν περίμενα να ακούσω από οικονομολόγο την έκφραση «ξέπλυμα χρήματος», διότι στη χορηγία δεν μπορεί να γίνει ξέπλυμα χρήματος. Ξεπλένω χρήματα σημαίνει ότι τα δίνω και μετά αυτά, αφού κάνουν τη βόλτα τους, ξαναγυρνούν σ' εμένα. Στη χορηγία δεν ξαναγυρνούν, τα έδωσα. Ξέπλυμα πάντως δεν είναι. Κάτι άλλο τώρα μπορεί να γίνει.

Ακούστηκαν για εταιρείες «μαϊμούδες», ακούστηκαν τα πάντα. Μα ό,τι νόμο και να κάνουμε για όποιο θέμα, σίγουρα θα υπάρχει τρόπος να καταστρατηγηθεί. Απατεώνες υπάρχουν σε όλον τον κόσμο. Δεν είναι λόγος αυτός να μην κάνουμε κάτι «μην τυχόν και» ή να βάλουμε τους χορηγούς στον τοίχο μη τυχόν και είσατε συγγενείς τρίτου βαθμού. Εδώ δεν τα κάναμε σε άλλα πράγματα πολύ πιο σημαντικά, στους χορηγούς βρήκαμε να εξαντλήσουμε την αυστηρότητά μας;

Τελευταίο σχόλιο που θέλω να κάνω είναι για τις χορηγίες σε είδος, που και αυτό δεν κατάλαβα γιατί τον ενοχλεί. Προβλέπεται στο νόμο ειδική επιτιμητική επιτροπή για την αποτίμηση της χορηγίας, όταν αυτή δεν γίνεται σε χρήμα. Αυτό ισχύει σε όλες τις ευρωπαϊκές νομοθεσίες.

Μάλιστα, απ' όσο γνωρίζω, σε μια βιομηχανία τσιμέντου είχε γίνει ειδική συμφωνία, τα τσιμέντα «TITAN» είχαν προτείνει να διαθέσουν τα τσιμέντα για το νέο Μουσείο της Ακρόπολης. Τι είχε κάνει η τότε Κυβέρνηση και ο τότε Υπουργός Πολιτισμού, δεν είμαι σε θέση να το ξέρω και ναύαγησε αυτό, αλλά είναι κάτι που γίνεται. Αυτό δεν διευκολύνει και έναν άνθρωπο, ο οποίος δεν έχει παρά πολλά χρήματα να κάνει μια δωρεά, αλλά λέει «αντ' αυτού, σας διαθέτω την τεχνογνωσία». Έχω στην επιχείρησή μου ένα know how -να το πω έτσι- και το διαθέτω για την εκτέλεση αυτού του έργου, να βοηθήσει. Γιατί να μη μας το δώσει; Ειδική εκτιμητική επιτροπή θα αποτιμά τι αντιπροσωπεύει αυτό σε χρήμα για να πάρει τη φοροαπαλλαγή.

Δεν νομίζω ότι έχω κάτι άλλο να πω. Ελπίζω να σας έπεισα, όσο περισσότερο μπορούσα, γιατί για μένα είναι πολύ σημαντικό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Λιντζέρης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Επειδή ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κατανάλωσε ένα πολύ μεγάλο χρόνο από την ομιλία του προκειμένου να τεκμηριώσει τις απόψεις του για πολιτικό πολιτισμό, εκείνο που έχω να παρατηρήσω είναι ότι συστατικό στοιχείο του πολιτικού πολιτισμού είναι ότι θα πρέπει να είναι κανείς εδώ, για να ακούει και τον αντίλογο. Αυτό δεν είναι μόνο έλλειψη πολιτικού πολιτισμού, αλλά συγχρόνως είναι και έλλειψη δημοκρατικής ευαισθησίας.

Θα ήθελα, όμως, να πω, ιδιαίτερα στον κύριο Υπουργό, που με επιμέλεια παρευρίσκεται εδώ, ότι μετά απ' αυτήν την παρέμβαση του έχει αφαιρετική και επιλεκτική μνήμη. Και σαν γιατρός σας λέω ότι επειδή είναι νέος, δεν είναι φυσιολογική ή λειτουργική βλάβη, αλλά είναι εσκεμμένη πολιτική θέση.

Σε τρεις τομείς τεκμηριώνω του λόγου το αληθές:

Έχει επιλεκτική μνήμη όσον αφορά τους Υπουργούς. Δεν θυμήθηκε κανέναν από όλους τους άλλους πριν της Μελίνας Μερκούρη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θαρρείς και αυτός ο τόπος υπάρχει μόνο όταν υπάρχει Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Προφανώς και δεν συμβαίνει αυτό. Αντιθέτως, δεν υπάρχει έργο στον πολιτισμό, όταν υπάρχει Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας!

Δεύτερον, έβαλε ένα πολύ μεγάλο θέμα σε μια αντίφαση. Όντως υπήρχε μια αντίφαση μεταξύ αυτού που είπα εγώ ως εισηγητής και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος και ο κ. Χριστοδουλάκης. Αυτό κατά τη γνώμη μου είναι έλασσον.

Ξέρετε ποιο είναι το μείζον, κύριε Υπουργέ; Ότι ο προκαθ-

μενός σας Υπουργός Πολιτισμού, ο κ. Τατούλης, είναι κατηγορηματικά αντίθετος στη δική σας τοποθέτηση και μάλιστα με Υπουργό Πολιτισμού τον κ. Καραμανλή. Άρα, λοιπόν, μην έχετε επιλεκτική μνήμη. Μου θυμίζει τη φοιτητική μας δράση στα αμφιθέατρα του πανεπιστημίου.

Το μείζον θέμα στην προκειμένη περίπτωση είναι ότι δεν υπάρχει συνέχεια στην κυβερνητική πολιτική, διότι, τι παραπάνω είπαμε εμείς, πέραν της εισηγητικής έκθεσης που ο κ. Τατούλης έχει καταθέσει και βρίσκεται στα Πρακτικά της Βουλής; Εμείς είπαμε ότι είναι ένα συγκεντρωτικό νομοσχέδιο και εκείνος λέει ότι είναι κρατικίστικο. Εντάξει, ίσως είναι πιο ορθός ο όρος κρατικίστικο ή το συγκεντρωτικό ή το ένα είναι υποσύνολο του άλλου. Έτσι, λοιπόν, αφήστε τους άλλους και ασχοληθείτε με τα του οίκου σας. Δεν είναι σωστό στις δημοκρατίες οι μνεν να δίνουν συμβουλές στους άλλους.

Το τρίτο για το οποίο λέω ότι έχετε επιλεκτική μνήμη αφορά το ότι έχετε διαγράψει από την πολιτική σας επιχειρηματολογία το τι συνέβη τα τρία τελευταία χρόνια που είσατε εσείς Υπουργός ή ο προκαθήμενός σας, που είναι Κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία. Λέτε ότι παραλάβατε χάος. Εμείς λέμε ότι δεν παραλάβατε χάος και παρακαλώ πολύ να αντικρούσετε τα στοιχεία μας.

Παραλάβατε στις 10 Μαρτίου του 2004 από το επιχειρησιακό πρόγραμμα «Πολιτισμός» 85.000.000 ευρώ και συγχρόνως 160.000.000 ευρώ σαν over booking από το Υπουργείο Οικονομικών. Εσείς τώρα έχετε την αυταρέσκεια ότι δεν υπάρχει επιχειρησιακό πρόγραμμα στο Υπουργείο Πολιτισμού, κάτι που συνέβαινε από το 1999 και επαίρεστε, είστε ικανοποιημένοι γι' αυτό. Καταλαβαίνω τη λογική και την παροιμία «αν δεν παίνεσαι το στίπι σου πέφτει και σε πλακώνει», αλλά στις δημοκρατίες καλό είναι να μη δίνουμε εμείς εύσημα στον εαυτό μας αλλά η αντιπολίτευση και κυρίως ο ελληνικός λαός.

Να πω και κάτι ακόμη. Το 2005 ψηφίζει το ν. 3323 η Κυβερνητική Επιτροπή Παιδείας και Πολιτισμού. Θα ήταν πάρα πολύ μεγάλο το ενδιαφέρον μας, γιατί υπογράφει και ο Πρωθυπουργός της χώρας ως Υπουργός Πολιτισμού, να μας πείτε τα δύο-μια αυτά χρόνια τι έργο παρέδωσε αυτή η Κυβερνητική Επιτροπή Παιδείας και που κατάλαβε ο ελληνικός λαός τα αποτελέσματα αυτής της επιτροπής στον πολιτισμό και την καθημερινότητά του. Ποτέ και πουθενά.

Καλό θα ήταν, ο Υπουργός Πολιτισμού να θυμηθεί τι έκανε για τον προγραμματισμό, για την αξιοποίηση του Κτήματος Τατοίου, που το είχαν αναγγείλει με τιμές και δόξες. Τίποτα. Πάει καλύτερα η χρηματοδότηση του Εθνικού Μουσείου ή η Πινακοθήκη ή το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, τα σαράντα σχήματα του Ελεύθερου Θεάτρου; Τίποτα. Υποχρηματοδοτούνται άρδην. Και μάλιστα, επιχειρείτε μ' έναν τρόπο, ο οποίος δεν θα είναι καθόλου αποτελεσματικός να υποκατασταθεί η ανεπάρκεια του κρατικού προϋπολογισμού, που σημαίνει η έλλειψη πολιτικής βούλησης με τους χορηγούς, οι οποίοι θα έρθουν να χορηγήσουν στον πολιτισμό στη χώρα μας. Δεν θα συμβεί.

Κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε, η μικροψυχία δεν είναι στα δικά μου τα ελαττώματα ή τουλάχιστον προσπαθώ να μην είναι. Επιτρέψτε μου, όμως, να σας πω ότι καλό είναι να διαβάσετε το νομοσχέδιο που έρχεστε να υπερασπιστείτε. Μιλάτε για ανθρώπους που θα έρθουν να δώσουν ως χορηγία το υστέρημα τους. Θυμηθήκατε και τους φιλογενείς στόχους. Βεβαίως, η καταγωγή σας από τα Ιωάννινα και από την Ήπειρο έχει να επιδείξει πολύ μεγάλους εθνικούς ευεργέτες. Όμως, αυτό που επιδίδωκε να ρυθμίσει το παρόν σχέδιο νόμου δεν έχει να κάνει με δωρεές, με ευεργεσίες, αλλά με χορηγίες και μάλιστα, με χορηγίες που για να γίνουν δίνονται και έμμεσα φορολογικά οφέλη, ακριβώς για να προσελκυσθούν κεφάλαια. Ας αφήσουμε, λοιπόν, αυτήν τη λογική.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, αν θέλετε μου απαντάτε πως σκέφτεστε να ρυθμίσετε το εργασιακό ζήτημα των υπαλλήλων του Υπουργείου σας που είναι στο Μουσείο της Ακρόπολης. Το λησμονήσατε. Αν θέλετε το λέτε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού: «Πολιτιστική Χορηγία», έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων και η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με την συναίνεση του Σώματος και ώρα 13:42' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 11 Ιανουαρίου 2007 και ώρα 10:30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: 1) κοινοβουλευτι-

κό έλεγχο: συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και 2) νομοθετική εργασία: μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς τις Οδηγίες 2001/84/ΕΚ και 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 και 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με το δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτότυπου έργου τέχνης και την επιβολή των δικαιωμάτων της διανοητικής ιδιοκτησίας αντίστοιχα και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ